

1987

సృ సీంహ సాంఖ్య దర్శన

గ్రంథ ప్రశ్నా

ప్రబంధ సాంఖ్యము, **CHECKED-75** (గ్రంథం).

శ్రీ రాజ్ఞీ సృ సీంహ మహాగ్ని చిత్.

(గ్రంథరచనా కాలికః - చత్వారింశద్వయాః)

సంకల్ప కాలః - చాంద్రమాన రోది పక్షం ^{సూర్యోదయ} (క్రీ. శ. 1860)

సంకల్ప కాలః - చాంద్రమాన పక్షోత్పత్తి వత్సరం (క్రీ. శ. 9-1-1981)

గ్రంథ ప్రణేతా

(X^వంథ పుకటన కాలికా)

అనువాదం : శివలక్ష్మి అంబేద్కర్

ముద్రాణం. (కీ). ప. 2-9-1890

గ్రంథ ప్రణేతా

(గ్రంథ ప్రణయన కాలికః)

గ్రంథరచనా కాలికః. (శ్రీ). ౪. 1941

చి॥ వంగల సీతారామయ్యగారి భర్తృపత్ని
చి॥ సా॥ పంగల రత్నాంబగారు
గ్రంథ ముద్రణ భవనదాతృ.

శుభాశంసనమ్

—:—

శ్లో॥ శురాయాస్కూరితా సూత్రకారైర్దౌర్బాగ్భిహ్వహానయే ।

ద్విజరాజసభామధ్యే పక్కియాస్కార్యతే ముహుః ॥ 1.

పాఠ్య:- సూత్రకారైః బోధాయనాద్వైః-దౌర్బాగ్భిహ్వహానయే
“యస్య వేదశ్చ వేదీచ” ఇత్యాదినా యద్దౌర్బాగ్భిహ్వం నిరూపితం
తద్ధానయే-పురాయా పక్కియా “యోదుర్బాగ్భిహ్వణసోమం
పిపాసేత్” ఇత్యాది శ్రుతిత్యుద్దిష్ట ప్రాయశ్చిత్తాదిరూపాస్కూరితా -
సా-ముహుః పానఃపున్యేన-ద్విజరాజసభామధ్యే-ఏతత్పదం “ఓషధ
యస్సంవదంతే” ఇత్యాది శ్రుతిత్యుద్దిష్ట కథాం సూచయతి. స్కార్యతే
అస్కూరితి శేషః. ఏతేన వక్ష్యమాణస్యానుశ్రవికత్వముపపన్నం.

శ్లో॥ బ్రహ్మశ్రీర్నిర్జిహ్వా రాజయక్షుణాద్య కలావతః ।

పురేవాశాస్మహే తాం తత్సోమ కాంతాం రసాయనైః ॥ 2.

పాఠ్య:- కలావతః సోమస్య బ్రహ్మశ్రీః తస్యద్విజరాజత్వాత్
ద్విజాఽవసధర్మరూపా యాశ్రీః రాజయక్షుణా క్షయరోగేణ అద్య
కతా నిర్జిహ్వా; తాం పురేవ ప్రాగివ ప్రాక్ బ్రహ్మశ్రీః సోమకాసు
రాత్ మత్స్వరూపిణా హరిణాఽఽనీతాహి తద్యత్. రసాయనైః
జరావ్యాధి ధ్వంసిభిః చంద్రోదయ హేతుభూత ప్రభాసతీర్థ స్నానా
దిభిః ప్రభాసతీర్థ స్నానాదినా చంద్రస్య అభ్యుదయోజాతఇతి పౌరా
ణికీః ధాఽత్రానుసంధేయా. రసవాదపక్షే చంద్రోదయాఖ్య ఔష
ధాంతర్గత పారదస్య ప్రభాసతీర్థ స్నానంనామ జరణాఖ్య సంస్కార
సంస్కృతి రేవ. తథాచోక్త మీశ్వరేణ “నజలద శలధా సపాకకీసః
స్పృశతిరసాయనత మితి ప్రతిజ్ఞా” ఇతి. అత్రప్రభాసతీర్థ పదం
ప్రకృప్త భాససహిత పవిత్రధర్మవిశిష్ట కలధాత (సువర్ణ) మాటికతే;
కలావత్పదంతు పారదం. తత్సోమకాంతాం తాదృశాభ్యుదయవిశిష్ట
సోమసంబంధినీ కాంతా మనోహరాశ్రీః తాం; బ్రహ్మశ్రియమిత్యర్థః
ఆశాస్మహే ప్రార్థనాయామ ఇతి. యద్వా అద్యకతా బ్రహ్మశ్రీః ద్విజ
శోభా రాజయక్షుణా రాజ్ఞాం మతేతరత్వాత్ తస్సంబంధియక్షు
స్వమశ ప్రత్యర్థి శాసనాది రూపం తేన నిర్జిహ్వా కాలస్యకలిజప్తత్వాత్
అతోఽస్కూర్ణితోః; శేషం పూర్వవత్.

శ్లో॥ కౌశికాదిజనపాల జన్మినో బ్రహ్మతైజసమవాపురంజసా ।

యాముచాస్య విధిమార్గదర్శినస్తా న్నుమోద్య రసరాజకామినీ॥ ౩

వా:- కౌశికాది జనపాల జన్మినః విశ్వామిత్రాదిరాహనః విధి మార్గ దర్శినః వేదమార్గానుయాయినస్సంతః యాం బ్రహ్మశ్రియ ముచాస్య అంజసా బ్రహ్మతైజసం వేదానుయాయీభిరవాప్య తేజః కార్యం సృష్టిస్థిత్యాది కరణసామర్థ్యరూప బ్రహ్మశ్రియ మిత్యర్థంః అవాపుః. తాం రసరాజకామినీం “రసోవైసః” ఇతి శ్రుతేః రసపదేన బ్రహ్మచ్యుతే తస్య ప్రకాశమానత్వా వ్రాజతా తక్సంబంధినీ కామినీ బ్రహ్మ శ్రీతియానత్ తాం; యవ్యా రసరాజః సారదః తేన కరణభూతేన జాతుమానాం కామినీం “హిరణ్యవర్ణాం” ఇత్యాది శ్రీసూక్తాది బ్రహ్మణా వేదభాగేన ప్రతిపాద్యాం బ్రహ్మశ్రియం అద్యావసరే నుమః తన్నిష్ఠ విశిష్ట గుణాను స్మరణేన ప్రహ్లింభవామః అత్ర బ్రహ్మశ్రీః కామినీపదేన వ్యపదిశ్యతే తస్యః లోకకామ్యా త్వత్ ॥

శ్లో॥ సోమకాసురహృతాద్విజన్మనాం సోమకాంతవదనాపురారమా ।

సోమకాంతక సమాహృతాచయా సోమయాగ విధయే

ద్విజన్మసు॥ 4.

శ్లో॥ వేదమాత్మదయయా ద్యులోకత స్సాదరం భువ ముచా

గతాపునః । సా దరం నుదతు నో మనోగతా మోదమాన

సుమనో రఘోద్ధతా॥ 5.

వ్యా:- యా సోమకాంతవదనా సోమేన సోమరాజేన కాంతం సుందరం వదనం ప్రక్రియా పారంభోయస్యాస్సా ద్విజన్మనాం గమా బ్రహ్మశ్రీః పుగాకల్పే సోమకాసురహృతా సోమకరక్షోఽపహృతా. అత్ర సోమకాసుర పదస్యాయంభావః:- వేదమంత్రాణా ముచార్థ కరణేన యసోమ ప్రతినిధిర్లభ్యతే స సోమకః, కుత్సితార్థోయం కప్ర త్యయః. అస్య సోమస్య యజ్ఞ ప్రతిబంధ హేతుత్వాత్ అసురత్వ ముపపన్నం భవతి ఇతి. తతః సోమకాంతకసమాహృతా సోమకస్య తన్నామక దైత్యస్య అంతకోమృత్యుభూతో మత్స్యరూపీ హరిః తేన సమాహృతా పునస్సమాసాదితాచ; ద్విజన్మసు బ్రాహ్మణేషు విష

యే వేదమాతృదయయా గాయత్రీకరుణయా సోమయాగ విధయే
సోమకల్ప ప్రచారాయ ద్యులోకతః సూర్యలోకతః పునస్సాదరం
భువ ముపాగతా మోదమానసుమనోరథోద్ధతా సంతోషాభిమా
నాది దేవతారూపయానేన జౌద్ధత్య యుక్తా సా తాదృశీ వోఽస్మా
కం మనోగతా మనసి స్వరూపేణావిర్భూతా సతీ దరం భయం
నుదతు “ దుర్గైస్త్మతా హరసి భీతి మశేష జంతోః” ఇతి స్మరణాత్.
బ్రాహ్మణేషు దయావశంపదా గాయత్రీ పక్షిరూప మాస్థాయ ద్యు
లోకత సోమమా హరదిత్యత్ర “తృతీయస్యామితో దివిసోమఆసీత్
తం గాయత్యా హరత్” ఇతి శుక్రుక్త కథాఽనుసంధేయా ।
అత్ర స్థ ౧ ధోద్ధతాపదేన వృత్తనామ స్కార్యతే. ఇతి.

ఇతి శ్రీ బ్రాహ్మణ మహాసభాధ్యక్ష “వై ద్యవల్లభ” రాజ్ఞీ
మహాగ్నిచి ద్వేంకటాచలపతి ప్రసాద కృతిష్టాఖిలభారత వర్షీయ
వర్ణాశ్రమ స్వరాజ్యసంఘ షోడశ మహాధివేశన ప్రయక్త మిదం
వైజ్ఞానికోపన్యాసరూపం శుభాశంసనమ్.

—బెజవాడ, కీ). శ. 27-12-1946.

భాష్యముక్తా ఫలో సోద్ధుతః :

శ్లో॥ శబ్దా ద్బలవతీసంఖ్యా ఛందోమూల మియంయశః ।
“సువః” “త్రియంబకా” ద్యాశ్చ ప్రయోగా వైదికా (1) అపి ।
అవ్యాకరణ సిద్ధాయే (2) ఛందసా సాధుతాం గతాః॥ (3) ఛాదనా
చ్ఛంద ఇత్యుక్తం త ద్విపృత్యై తదాత్మతా వేదస్యాప్య భవల్లోకే
సమ్య గాఽవ్యతామిదం అపిచ. “అపిమామంమమంకుర్యా చ్ఛందో
భంగం నకారయేత్” ఇత్యేష నియమస్తావత్ ఛందోభంగ భియా
కృతః॥ కించ:— భాష్య వ్యాఖ్యానకర్తారో వ్యాసాభిప్రాయాదిషు

- శ్లో॥ శబ్దా ద్బలవతీసంఖ్యా ఛందోమూల మియంయశః ।
(1) “త్రియంబకం సంయమినం దదర్శ” (ప్రశ్నాపంచ) ఇత్యాది తాకీకాశ్చ.
(2) ఛందసా = “ఇగ్గాది పూరణః” (పింగళి ఛందస్సు అ ౩. 2 సూ.) ఇత్యాదినా.
(3) “ఛాదయంతీతి ఛందాంసి పరోతు ప్రియా ఇవహిదేవాః । పృత్యక్ష ద్విషః”
ఇతి (బృహదారణ్యకం)

కవచితే । ఛాందసత్వాన్నదోషాఽతే త్యశశబ్దస్య సావ్యవం॥ ఏతచ్చః
 “సావిద్యా నాః తిత్తిర్మాణాం గంభీరంకావ్యసాగరం॥ (కావ్యాదర్శం)
 ఇతిజాగర్తివాగత్ర ఛందఃపాశస్త్య బోధినీ । తస్మాద్బలవతీసంఖ్యా
 శబ్దాదపి గరియసీతయా(4) వేదాంత వాదాంస్తు కించిద్వాఽత్రవివృ
 త్తహే । ప్రామాణ్య గుణసంపత్త్యా సహ సాధు మనోహరం॥

వేదే తావత్ ప్రతిమంత్రం జ్ఞేయం శాశ్వత్యానోవిద్యంతే ;
 ఋషిః—ఛదః - దేవతా - బ్రాహ్మణం - ఇతి. తేషు ఋషి
 ర్నామ మంత్రకర్తా (మంత్రద్రష్టృత్వార్థః) ఛందోనామ సంఖ్యావిశేష
 నిష్పన్న గణరూపం గాయత్యాది నామప్రసిద్ధం. మంత్రాధిష్ఠాన
 చైతన్యం దేవతా, సూర్య - వరుణ ఇత్యాది నామప్రసిద్ధా. మంత్ర
 గత శబ్దారప్రతిపాదకం బ్రాహ్మణం “చత్వారివా అపాగ్ం రూపా
 ణి- మేఘో - విద్యుత్ - స్తనయితుః- వృష్టిః” ఇతిష్వ శబ్దార్థ
 బోధకం బ్రాహ్మణం ; ఇత్యాది. అత్ర ద్వితీయ చతుర్థేద్యే మంత్ర
 చైతన్యప్రతిపత్తి సాధనేభవతః. ఏవమేతచ్చతుష్టయస్య ప్రతిమంత్ర
 మవశ్య విజ్ఞేయతాం విధత్తే ; తదభావే ప్రత్యవాయం చ.

యథాః— “యోహవా అవిదితాన్వేయఛందోదైవత బ్రాహ్మ
 ణేనమంత్రేణ యజతియాజయతివా ధ్యాపయతివాస్థాణు వర్చతిగర్తే
 వాపద్యతే ప్రవామీయతే పాపీయాభవతి తస్మాదేతాని మంత్రే
 మంత్రేవిద్యాత్” (ఛందోగ బ్రాహ్మణం) ఇతి. ఏతత్సర్వం క్రియా
 సాధకం భవతి. తాదృశ క్రియార్థత్వం వేదస్య - తదభావే చానర్థ
 క్యం సూత్రితం జైమిని నా “అమ్నాయస్య క్రియార్థత్వాత్ - ఆన
 ర్థక్య మతదర్థానాం” ఇతి. ఏతత్సూత్రార్థ విమర్శనే భాష్యకారాః
 పునః ప్రామాణ్యే తావత్ మోక్షరూపఫలనదర్థావబోధకత్వం ముఖ్య
 హేతు ముదాహరంతి మోక్షశాస్త్రే శబ్దస్య. త్నైవ సంఖ్యాయాః
 వక్ష్యమాణ విధానేన.

యథాః- అత్ర ద్వితీయం యత్ ఛందః తదక్షరాది గణ
 రూపం. తతాక్షరాణాం సంయోగే సుబంతాది శబ్ద నిష్పత్తి రభవ

(4) సంఖ్య వేదాంత ప్రాసాదీయ వేదాంతవాదానిత్యర్థః.

తువా మావా గాయత్ర్యాది ఛందోనామ భేదస్తు సంఖ్యాభేదమా
 తేజైవ సంపద్యతే. తద్యథా:—“సర్వవైతన్య రూపం లాం”
 ఇత్యేత త్పదద్వయం గాయత్రీ ఛందో భవతి, అష్టాక్షరత్వాత్
 “అష్టాక్షరా గాయత్రీ” ఇతి శ్రుతేః. అత్ర పదద్వయస్యాస్తిప్రక
 టార్థః; సమస్త సస్తుజాతస్థం య చైచ్చితన్యం తదేవ రూపం యస్యా
 స్తాం త చ్చబ్జవాచ్యాం ఇతి. ఏవమేవ “శ్రీంహీం క్లీం ఐం సాః
 ఓం హీం శ్రీం.” ఇత్యక్షరాణామష్టష్టత్వాత్ గాయత్రీఛందస్త్వం.
 కిం త్వత్రీ వర్ణసంయోగా త్పద నిష్పత్తిభావః; అతః ప్రకటార్థా
 భావః; పరంతస్యై గుప్తార్థః “ఈంకారాయ స్వాహా” “హీంకార పం
 జరశుకీం” ఇత్యాది నిగమాగమ నిర్దిష్టక్షర సంకేతితో రహస్యా
 ర్థః గురుముఖైకవేద్యః $H_2 - O$. ఇత్యాదివత్. ఏవం ప్రకటార్థ ప్రతి
 పాదితం మంత్రీచైతన్యం గుప్తార్థ బోధకేన ఛందసా నిర్ణయతే.
 యథా:—మంత్రీస్య వర్ణా యద్యస్తేతదాగాయత్రీగణసంబంధీతి విది
 త్వా తస్యార్థః బ్రహ్మ సంపత్పరత్వేన (బ్రహ్మజ్ఞానోపయోగి సోమ
 లతాకృత్యాది సాధనత్వేన) నిర్ణేయః. య ద్యేకాదశ శబ్దాత్రిష్టుప్
 గణ సంబంధీతి జ్ఞాత్వా యోత్ర సంపత్పరత్వేన (శస్త్రాస్త్రీది సాధన
 పరత్వేన), యదిద్వాదశ తదా జగతీగణ సంబంధీతి జ్ఞాత్వా వైశ్య
 సంపత్పరత్వేన (కృషివాణిజ్యాది భోగసాధనార్థ పరత్వేన) నిర్ణేతస్యః
 భౌతిక గణవత్. తద్యథా:—స్వర్ణగణ (గోల్డెన్ గూప్) రజతగణ
 (సిల్వర్ గూప్) ఇతి పాశ్చాత్య రసాయన శాస్త్రేస్తి పర్వద్వయం.
 తయో ర్వర్ణయో ర్విద్యమాన మూల ద్రవ్యాణా మస్తి ధర్మభేదః.
 తద్యథా:—స్వర్ణగణ గత సువర్ణం తావత్ ద్రవరాజ (అక్వారిజి
 య) మధ్యే విలీనం స్యా త్రామూదీతర సర్వ ధాతవ ఇవ; రజతం
 వినా. రజతగణగత రజతం పునః సత్రికాష్టు (వైటిక్ ఆసిడ్)
 మధ్యే విలీనం స్యా త్రామూదీతర సర్వ ధాతవ ఇవ; వినా సువర్ణం,
 ఏవముక్త గణ ద్వయ గత వస్తుధర్మా భిద్యంతే ఏవమేవ భిన్న
 భిన్న ఛందోధర్మావేదితవ్యాః. తథాచ శ్రూయతే “అష్టా వుపద
 ఛాతి అష్టాక్షరా గాయత్రీ గాయత్రీజైవైవ సం ఛందసా చినుతే
 య ద్యేకాదశ త్రైష్టుభేన; యద్వాదశ జాగతేనఛందోభిరేవైవం చి
 నుతే” (తై. సం. 5_4_10) ఇతి. ఏవ మర్ధనిర్ణయః క్రియత ఇతియ

తదేవ మంత్రః చైతన్యం (నిర్ణీత మంత్రః చైతన్యం) ఇత్యుచ్యతే. అజ్ఞాత చైతన్య మంత్రో న తత్ఫల మాప్నోతీతి స్మర్యంతే. “మంత్రార్థం మంత్రః చైతన్యం యోగజానాతి మానవః. శతలక్ష జపేనాపి న సిద్ధిం పాప్నుయాత్క్వచిత్.” ఇతి. ఏవం సంఖ్యా భేదేన ఛందో భేద నిష్పత్తిః తయా కార్య భేదః “దశాక్షగా విరాట్ విరాజ్యేవాన్నాద్యే ప్రతితిష్ఠతి” ఇత్యాది ఫలభేదశ్చ భౌతికనియమ (సైంటిఫిక్ రూల్) దిశాపి నిశ్చయతే. దృశ్యతా మస్మదీ యాయుర్వేద తత్వ వివేకే అణానిపత్తి విధిః (ఎలక్ట్రాన్ థియరీ)

ఏతావతోక్త విమర్శనేన మంత్రార్థదానే శబ్దశుల్కా సంఖ్యా తదధికావా భవతీతిహి గమ్యతే. తథాసతి ప్రత్యక్షాది ప్రమాణేష్యిణుం కిమలం కురుతి ఇతి కేమాం చిజ్జిజ్ఞాసాయాం ; ధీమతాం నస్సుప తీహి న ; శాబ్దవహంత ర్భవతీతి. యద్యపీయం తార్కికై గ్గుణేషుగణ్యా మానా - వైయాకరణైస్సు శబ్దాంగభూత ; లింగ - వచన - విభక్త్యంతర్గత వచనత్వేన గణ్యతే. తథాపి సాస్తి స్వతంత్రా శబ్దనత్ యథాశబ్దః శ్రావ్యుణత్వేన మంత్రార్థం ప్రతిపదయతి తథా సంఖ్యాపి ఛందస్త్యైః చైతన్య నిర్ణయం కురుతే ఏవ మానార్యోపహిత ఫలవదధావశతో సంఖ్యాశబ్దయో స్తుల్యబలత్వేన ప్రామాణ్య మపి తుల్యమేవ. తదోబ్ధకం ఛందశ్శాస్త్రం పుంధగేవాస్తి ; వ్యాకరణ మివ శబ్దస్య. వేదాంగత్వం చోభయోస్సమానం.

సంఖ్యాస్వాతంత్ర్యం కించిదిన నిరూప్యతే శ్లో॥ శబ్దానుబంధినీ సంఖ్యా సవికల్పాభవేదలం । స్వతంత్రా నిర్వికల్పాచ భాసతే శుద్ధ బుద్ధివత్ ॥ తద్యథాః- సమత్వం విషనుత్వోచ పుంశ్త్రీలక్షణ ముచ్యతే । సంఖ్యాయా నిర్వికల్పాయా గూఢార్థ శ్చమకేశ్వర్యం । ఏకాయా (1) సామగత్యాతు సంయోగాః షోడశస్మృతాః॥ ఏతే త్రిణో

(1) సామగతి = “ద్యౌ ద్వా సామాం వధేత” (సి. ఛ. 2-9 ఇతి సూత్ర) దిశా ద్విద్వియోగేన ఏవం ప్రస్తావకరణం ॥

$$\begin{array}{ccc} {}^2\nabla^3 & {}^4\nabla^5 & {}^6\nabla^7 \\ 1 & 3 & 5 \end{array}$$

ణా స్సంజాతాః స్త్రీరూపా విషమాయతః॥ చాద్యాః ; రాద్యాస్తు
తద్వత్స్యః ఏకాయాః పాదసంపదః॥ (చతురూపాయాః) (2) పాజా
పత్యా ఛందసోక్త గత్యానిష్పన్నరూపిణః। పుంయోగాః ద్వాదశై
వై తన్నిధునా జ్వగదుద్భవః ॥ వేదే ప్రస్తావ వైషమః సర్వచ్ఛందో
హృదీరితః । తద్వశా దేవగాయత్యాదీని ఛందాంసి జజ్ఞిరే। తన్న
యో వేదరాశిస్తు శబ్దరాశిః వాపరః ॥ తస్మాత్సంఖ్యా శబ్దయోస్తు
గుప్త పక్షటభేదతః । శక్తిరస్తీతి సంఖ్యాయాః ప్రవృత్తి శ్చేహ
(వేదాంతే) కథ్యతే॥

కించ:- అక్షరాణాంతుపంచానాం పంక్తిచ్ఛందస్త్యమిరితం
[పుద్గి వ్యంతరితం... సాంక్త్యస్పృహోత్తితి” (తైత్తిరీయోపనిషత్)
ఇత్యాదిషు] ఛందసః పంచసంఖ్యాత్రి హేతుః శబ్దస్య చాక్షరాః ॥
ఛందశ్చబ్దాభిధానాగా దృశ్యేతే నిగమేహ్యతః ॥ తావేవ సాంఖ్య
యోగఖ్యా తయోః పార్థక్యమిహతే । బాలో ; సహితభాధీగః
పశ్యగీతానుశాసనం । “సాంఖ్యయోగో పృథగ్బాలాః ప్రవదంతిన
పండితాః” (గీత - 5 అ. 4 శ్లో.) ఇతి.

యోగశబ్దే నాత్రీశాబ్దం ప్రమాణం గణ్యతేయథా । శబ్దో
వేదః ; సక్రియాధః ; సక్రియా కాశలం భవేత్ । (3) యోగో
తోయం శాబ్దమేవ ప్రమాణం స్మర్యతేబుధైః । ఇత్యుపోంతర్భవే
దేహ సంఖ్యాశబ్ద ప్రమాణకే । ఈదృశీ నిర్వికల్పత్వే కేవలజ్ఞాన
రూపిణీ । తదక్షరం సాధయేద్ధి కేవలజ్ఞానలోచరం॥

ఛందో మూలం సంఖ్యా తజ్జన్యం సాంఖ్యం జ్ఞానం. జ్ఞానక
సాధో మోక్షః. తస్మాన్మోక్షశాస్త్రే సంఖ్యానూపవ బ్రహ్మ ప్రతి
పాదకత్వం నేతరస్యేతి శ్రీమద్భాష్యకారాభిసంధిః॥

శ్లో॥ అనిష్టాత్ ద్విత్వ విజ్ఞానాత్ నివర్త్యకత్వ సంవిదం
దత్వా తత్త్వాధి జిజ్ఞాసోః సంఖ్యా మోక్షాయ కల్పతే॥ తథైవ

(2) సాజాపత్యాగతిః = “చతురశ్చతురః సాజాపత్యాయాః”
(పిం. ఛ. 2-11) ఇతి నూత్రీదిశాచతుశ్చతుర్వ్యోగేన ప్రస్తావ కరణం॥

(3) యోగః = “యోగః కర్మసుకాశలం” (గీత 2 అ 50 శ్లో)

బ్రహ్మశబ్దోపి బ్రహ్మతత్వా వబోధకః ఆస్థానిత్యాత్ ద్వయోర్గు
 ధ్యే సంఖ్యాజ్ఞానం విశిష్టతే తత్త్వాత్ నాచో నివర్తంతే నైకత్వం
 వినివర్తతే తస్మాత్ శ్రేష్ఠతరీ సంఖ్యా శబ్దాత్ తత్త్వా వబుద్ధయే.
 విభిన్నా కార్య నిష్పత్తౌ సంఖ్యా భేదోహి కారణం. దృశ్యతామత్ర
 దృష్టాంత స్వణాత్పత్తి వివిర్ణయః (ఎలక్ట్రాన్ థియరీ). ఏకైక సం
 ఖ్యా ప్రకృతిః జగత(1)స్సగుణా భవేత్ || యది నా నిర్వికల్పస్యాత్
 (2)నిర్ఘాతా బ్రహ్మబోధినీ (పరతత్త్వోపన్యాసః). ద్వైతా ద్వైతమత
 ద్వంద్వం సంఖ్యాజ్ఞానంహి దృశ్యతాం || న ప్రమాణం భవేత్సంఖ్యా
 యద్యద్వైతం న సిద్ధ్యతి || కరోతి కార్య వైశిష్ట్యం సంఖ్యా శబ్దేన
 సంగతా || కేవలాక్షర సంయుక్తా కురుతే ఛందసాంగణం || “ఏక
 మేనా ద్వితీయం బ్రహ్మ” ఇతి శ్చుతౌ; శ్లో|| బ్రహ్మశబ్దో యథా
 శబ్ద ప్రమాణం గణ్యతే తథా || ఏకమి త్యద్వితీయంచే త్యేనా సం
 ఖ్యాపి ఛందసి || ఇతి ||

ముద్రాస్వరూపం

శ్లో|| అంగహార్యథాంగస్యాత్ సంగీతేభావబోధకం ।
 రేఖామయం వర్ణజాతం శబ్దశాస్త్రే యథాతథా ॥ 1
 ముద్గామంత్రే ధ్యేయవస్తు బోధిణీపాసనావిధౌ ।
 యయాశ్రీ దక్షిణామూర్తిః శిష్యేభ్యస్తత్వనూహ సా ॥ 2
 ముద్రాచిత్సంజ్ఞితాంగుష్ఠ తర్జనీయోగ జాస్మృతా ।
 అన్వర్థ సంజ్ఞా చిద్రూపం బ్రహ్మతత్వాచయత్యలం ॥ 3
 ఛిద్రం పూర్ణం ఖమిత్యాది శబ్దేభ్యో బుధ్యతేచయత్ ।
 ఛిద్రాదిబోధనేష్యేహ లోకేతావత్ప్రయుజ్యతే ॥ 4
 ఏవం ధేనుస్తనోద్బోధకారిణీ ధేనుసంజ్ఞితా ।
 జాలినీ ప్రముఖాస్సర్వా విజ్ఞేయా ఏవమేవహి ॥ 5
 ఇతి శ్రీ “వైద్యవల్లభ” రాజ్ఞీ వేదకటాచలపతి ప్రసాదమహా
 గ్ని చిత్కృతిషు భాష్యముక్తాఫలోహాద్భూతః ॥

(1) సగుణా = 1¹. ఇతి ||

(2) నిర్ఘాతా = 1⁰ ఇతి ||

శూన్య పరికర్తాష్టకం

(భాస్కరాచార్యకృత లీలావతీ పద్ధత్యా)

శ్లో॥ యోగేఖం క్షీపసము (0+5=5) వర్జాదౌఖా (0²=0; √0=0);
 ఖభాజితో రాశిః ఖహరః స్థాత్ (5=0); ఖగుణః ఖం (5×0=0); ఖగుణ
 ష్చింత్యశ్చ క్షేపవిధౌ (0×0=ఆవ్యక్తం; ఆత్మక్షేపదేన రాశిభిన్న మనంతం
 గా)హ్యంతద్విధౌ తస్యగుణవిధౌ-చింత్యోభవతి ఆవ్యక్తం భవతి భావః॥ కూశ్యే
 గుణ కే జాతే ఖం హరశ్చే త్పునస్తదా రాశిః॥ అవికృత ఏవక్షేమః (5×0=5);
 తత్తైవభేదోనితః (5-0=5); ఖయంతః (5+0=5) ॥ ఇతి

పాశ్చాత్య రీత్యా పునరేవం:—

అనంతగణిత రూపాణి	పూర్వగణిత రూపాణి
$0+a=a$	$0+a=a$
$0-a=a$	$0-a=-a$
$0 \div a$ or $0=0$	$0 \div a=0$
$0-\infty = \infty$	$0-0=0$
$0 \times a=0$	$0 \times 0=0$
a or $0 \div \infty = 0$	$0 \div \infty = 0$
$0 \div 0$	$a \div 0 = \infty$
0×0 } = ఆవ్యక్తం	$0 \div 0$ }
ఇత్యనంతగణిత రూపాణి	$0 \times \infty$ } = ఆవ్యక్తం
	ఇతిపూర్వ గణిత రూపాణి

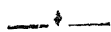
చిహ్న పరిభాషా

- + ధనచిహ్నం — బుణచిహ్నం
- × గుణచిహ్నం ÷ భాగహరచిహ్నం
- 5² వర్గచిహ్నమనోపరి సూక్ష్మంకః
- 5³ ఘనచిహ్నమనోపరి సూక్ష్మంకః
- √ వర్గమూలచిహ్నం √³ ఘనమూలచిహ్నం
- = తుల్యచిహ్నం (ఏక తావత్వ గత రాశిద్వయ పరస్పర తౌల్యం వ్యోతయతి.
- ఆవ్యక్తం = ఆత్మావ్యక్తపదేన ఏక ద్వాన్విది సంఖ్యావా-అనంతంవా-పూర్ణంవా గమ్యతే. ఆతఏవావ్యక్తమేతత్.
- ∞ అనంత చిహ్నం 0 పూర్ణచిహ్నం

ఇతి చిహ్న పరిభాషా:—

గ్రంథ ప్రశంసా.

—: ఏతద్గ్రంథ విషయేఽస్మద్దేశికేంద్రాణామాశయః :—

భో! భో! విదితమేనైత తత్త్రీభవతాం సర్వేషాం విదుషాం
 దుర్వారాసారసంసారసాగర నిమజ్జనో న్మజ్జన క్లేశానుదవితృజనతోద్ది
 ధీగ్నయా పరమకామణికాః పరిమేశ్వరావతార భూతాః శ్రీశంకర
 భగవత్పదాచార్యాః ప్రస్తాన త్రియభాష్యమకాన్తుతి । తదగ్రస్య
 దురవగాహతయాఽఽత్మతత్వ జిజ్ఞాసూనా మత్యంత సుఖభోధాయ
 రాజ్ఞీత్యుపనామక హరితాన్వవాయై ర్వేంకటాచలఽతి ప్రసాదసోమ
 యజిభిః సాంఖ్య వేదాంత ప్రాసాదాఖ్యః కశ్చన గ్రింధోవిరచితః ।
 సచాయ మామూల చూడం మయావిమృశ్యావలోకితః । అస్మిన్
 గ్రింధే సుబోధోపయోగినః వేదాంతశాస్త్రానుసారేణ బహవోవిష
 యా స్సంక్షేపేణ ప్రతిపాదితాః । అత్ర శ్రీ నృసింహ సాంఖ్యరత్న
 నానురోధేన పూర్ణపరిణామవాదః సమగ్రింప్రతిపాదితః । సంక్షృప్త
 మాతృకారహస్య ప్రతిపాదకాః ఆగమ శాస్త్రవిషయాశ్చ । తదర్థా
 ధ్యయన ధారణాభ్యా ముపాసకానా మత్యంతోపయోగీతి విభాష్య
 తత్త్రీభవంత స్సహృదయా స్సహృదయా ఆముష్మికఫల సంపాదకం
 మహాంతం గ్రింధకిర్తు క్లేశం సఫలయంత్యితి జ్ఞాపయతి బుధజన
 విధేయః కేరూరు గ్రామవాస్తవ్యాస్థానసంస్థితః తక్మవేదాంతాలం
 కార శాస్త్రనిష్ఠాతః మరువాడోపనామక శంభన్నశాస్త్రీ, అమలా
 పుర శాఖానగర బుచ్చమ్మగ్రిహార వాస్తవ్యః ।

చిత్రీభానువత్సర కార్తీక శు ౧౪ మందవాసరః.

క్రీస్తుశకం 1942 నవంబరు 21.

శుద్ధ పత్రిక

పే. పం.	అసాధు	సాధు
భాష్యముక్తాఫలోహాద్ధాతే.		
3 20	వృత్తాఽ	వృత్తాఽ
4 1	సౌష్ఠ	సౌష్ఠ
6 2	ర్యం	ర్యం
6 25	గతి	గతిః
7 13	గాభ్యా	గాభ్యా
7 16	శబ్దే-వా	శబ్దే-వా
8 5	ఏకైక	ఏకైక
8 27	సగుణా=(1 ¹ ఇతి-సగుణా=	
	నత్పతీయగుణా=	
	నవికల్పా=నఘా	
	తా=(1 ¹ యస్త్వతి	
	యగుణో-మాత్రా)పర	
	త్వస్త్వోపస్యానః.	
	24 లో ఇతి.	
ప్రస్తావనాయాం		
3 3	ఆనువ	ఆనువ
భాష్యముక్తాఫలే.		
2 27	హర	హర
4 23	పురం	పురం
5 1	భూమి	భూమి
5 18	చి	చి
6 9	జన్మాస్త్రీ	జన్మాస్త్రీ.
7 14	తావత్త	తావత్త
8 14	తరాభ	తరావిరాభ
8 26	శృ	శృ
9 2	అధ్యాసా	(4)అధ్యాసా
9 20	ద్వితీ	త్వతీ
9 22	నిమిత్త	నిమిత్తక
11 18	స్థానీయ	స్థానీయం

పే. పం.	అసాధు	సాధు
14 23	జోరస్మదువా	జోరపరిణామ
	దాతే	హేతు వివర
		ణ భూమికా
		యాం
15 18	అతఃపృచా	అతః పూజ్య
		పాదోస్త వివ
		ర్త స్మృ పృ
		కారాంతరో-యం
		పూర్వపరిణామః
		ప్రచా
16 22	ఇతి-ఇతి	ఇతి
19 11	నిరోధ	నిరోధ
19 5	సేద్య	సేద్య
20 17	నిరూపణ	వివరణ
21 5	తస్యాం	తస్యాం (కుక్త
		ప్రమాణ వైక
		త్యాభావవతాం)
21 7	కేవలం	కేవలం (ప్ర
		మాణవైకల్యం)
21 21	ర్వయతా	ర్వయతా
23 10	యస్యాం	యస్యా
24 7	జీవస్య	జీవస్యః
25 3	అత్మనా	అత్మనాన
25 19	అనుమానాధి	అనుమానకాధి
26 8	యేవ	ఏవ
26 12	దిభిః	దిభిః.
27 21	ప్యభా	ప్యభా
28 26	భవ	భవి
29 4	ఉపధో	ఉపధో

శ్రే. పం.	అసాధు	సాధు	శ్రే. పం.	అసాధు	సాధు
29 8	స్పృతే	స్పృతే	40 19	నిర్వాహే	నిర్వాహా
29 10	స్పృష్ట	స్పృష్ట	40 21	నిరా	నిర్వా
30 18	కర్మ	కర్మ	42 25	బిందురీ	బిందురి
30 18	గతా	కతా	43 2	ఏ	ఏవ
31 11	ఇవతే	ఇవతేతమో	44 8	ఏవంచి	ఏవంచ
32 8	స్పృష్ట	స్పృష్ట	44 12	సిద్ధ్య	సిద్ధ్య
32 13	ప్రవృత్త్యే	ప్రవృత్త్యే	44 12	వాసురోధ	వాసురోధ
32 18	ప్రవృత్త్యా	ప్రవృత్త్యా	45 18	ఫలస్థా	ఫలస్థా
34 6	అవిద్యా	కర్మపరిణామ	45 19	చక్ర	చక్ర
34 7	చతుర్థి	పంచమి,	46 12	బిత్వే	బిత్వే
35 9	శంక్యస	శంక్య "న	50 9	సంఖ్యా	సంఖ్య
35 21	శుక్తిభ్యః	శుక్తిభ్యః"	50 26	కేపి	కేతు
36 7	హేమ	హేమ	50 26	జానె	జానె
36 15	హేమ	హేమ	53 18	స్వ	స్వ
37 18	హోది	హోది	53 21	యేవ	ఏవ
37 21	వాక్సేన	వాక్సేన	54 4	యితి	ఇతి
38 18	త్వాత్మ	త్వాత్మ	54 20	సాంఖ్యము	స్వసింహ సాం
39 17	మూలపూర్వ	— మకం		త్రాభాష్యం	ఖ్యదర్శనం
	పట్కస్యకవిద్యా				
	భూమికౌచతుర్థి.				

సాంఖ్య వేదాంత ప్రాసాదీయ ప్రస్తావనా.

భో! భో!

అద్యతనకాలే ప్రతీతం మతత్రయ మద్వైతం-విశిష్టాద్వైతం
ద్వైతమితి. తత్కర్తారః క్రమేణ శంకర-రామానుజ-మధ్వరాయాః.
సర్వే సర్వజ్ఞాఅపి స్వస్వకాలే తత్తత్కాలిక స్వస్వాంతేవాసి విజ్ఞానో
చితాఽస్మికతోపదేశే స్వస్వమతమావిశ్చక్రుః. మత మభిప్రాయాఽ
భిసంధి రిత్వసర్ధాంతరం. నఖలు తత్వం. తథాచ శూన్యతే “యస్యా
మతం తస్యమతం, మతం యస్య న కేదసః” ఇతి (కేన-ద్వి-పిమం.)
త్రయాణా మపి మతకర్తృణాం భాష్యేషు భిక్షుసూత్రాణ్యుపనిష
దశ్చ ప్రమాణకోటి మారూఢాః. సమప్రమాణానామప్యే తేషాం
భిన్నాభి సంధిత్వకారణ ముక్తపూర్వమేవ అతివచ శ్రీ శంకరపూజ్య
పాదాః బ్రహ్మసూత్రేషు ప్రథమ సూత్రభాష్యే అథశబ్దార్థవిచారే;
“ద్వేవిద్వేవేదితవ్యే ఇతిహస్యయద్బ్రహ్మవిదో వదంతి । పరాచైవా
పరాచ. తత్తాపరాబుక్యేదో యజుర్వేద స్సామవేదో ధర్మవేదశ్శీతో
కలో వ్యాకరణం నిరుక్తం ఛందో జ్యోతిషమితి. అథ పరా య
యాతదక్షరమధిగమ్యతే” (ప్రథమముండకోపనిషత్సంఖండం) ఇతి.
“హనామ్యహం శేషధి రిత్వనిత్యం సహ్యధృవైః పాప్యతేహి
ధృవంతత్ । తతోమయానాచితేతశ్చితోఽగ్నిః అనిత్యైర్ద్రవ్యైః
పాప్తవా సస్మి నిత్యం” (కఠ. 2 ఎల్లి 10 మం.) ఇతి “అంధం
తమః ప్రవిశంతి యేఽవిద్యాముపాసతే. తతోభూయ ఇవతే తమోయ
ఉ విద్యాయాగ్ం రతాః. అన్య దేవాహుర్విద్యయా అన్యదేవాహుర
విద్యయా. ఇతి శుశ్రుమధీరాణాం యేన స్తద్వ్యాచచక్షిరే విద్యాంచా
విద్యాంచ, య స్తద్వేదోభయగ్ం సహ, అవిద్యయా మృత్యుంతీర్త్వా,
విద్యయాఽమృతమశ్నుతే” (ఈ. 9-11 మం) ఇతి. ఏతదేవాశ్చిత్త్య
మనురప్యేవమాహ “ఋణాని తీర్ణ్యావాకృత్య మనోమోక్షే నివేశ
యేత్ । అనవాకృత్య మోక్షం తు సేవమానః పతత్యథః” ఇతి
“తస్య వా ఏతస్య పురుషస్యద్వే ఏవస్థానే భవతః! ఇదం చ పరలోక
స్థానం చ. సుధ్యం తృతీయగ్ం స్వప్నస్థానం; తస్మిన్ సుధ్యే స్థానే
తిష్ఠన్నేతే ఉభేస్థానేపశ్యతీదంచ పరలోక స్థానం చ” (బృ. ౪.౭).

3 బాగ్, 9 మం.) ఇతి. ఇత్యాది ప్రబల ప్రమాణేషు ధర్మబ్రహ్మజ్ఞానానుబంధబోధకేషు సత్స్వపి “యతానురూపోబలిః” ఇతి న్యాయేనాథ శబ్దస్య ధర్మజ్ఞానానంతర్యాధి మమానితవంతః తాత్కాలికజనేషు కర్మకేషు దురాచార ప్రవృత్త మతబాహుళ్య దర్శనాత్. కింతు నిత్యానిత్య వస్తువివేకాది సాధన చతుష్టయ సప్తత్యనంతరమిత్యర్థముక్త్యా కర్మవిరాసంకృతవంతః తథా కృత్వాపి(బ)- 3-4-26 సూత్ర)భాష్యే సర్వాపేక్షాధి కరణే పునఃకర్మణస్తావత్ విద్యోత్పాదన ద్వారా నిర్గుణ తత్త్వావగమహేతుతాం భాషంతే. తేషామంత్రితత్త్వవేత్తృత్వాత్. అహి²ధీత శంకరమతః కర్మజ్ఞానోభయ తత్త్వజ్ఞోభవేదేవ నైకతత్త్వజ్ఞః. ఏకతత్త్వజ్ఞః పునర్గంతవ్యంనా ధిగచ్ఛత్యేవహి.

శ్లో॥ ఉబాభ్యామేవపయోభ్యాం, యథాపక్షీవిహాయసి

గన్యగంతాభవేదేవం, కర్మజ్ఞాన విదుత్తమః॥

నను “స్వవాప్యేతే అదృఢాయజ్ఞరూపా అప్రాదశోక్త మవరం యేషుకర్మవతచ్ఛేయో యోయేభినందంతి మూఢాః, జరామృత్యుం తేషునరేవాపియంతి। అవిద్యాయామంతరే వర్తమానాః, స్వయంధీరాఃపండితం మన్యమానాః। జంఘన్యమానాః పరియంతి మూఢాః। అంభేనైవనీయమానా యథాంధాః। అవిద్యాయాం బహుధావర్తమానా, వయంకృతార్థా ఇత్యభిమన్యంతిబాలాః”(మండకం ప్ర. ద్వి.ఖండం) ఇత్యాదిశ్రుతిభిః కర్మగర్హణోపన్యస్తా అత్రీకాగతిరితిచేత్తాసాంకేవల రాగ పూర్వక కర్మత నిందాసరత్వాత్ స దోషాయ కల్పతే. తథాచ శ్రూయతే²నుపదమేవ “యత్కర్మిణోన ప్రవేదయంతిరాగాత్, తేనాతురాః క్షీణలోకాశ్చ్యవంతే, ఇష్టాపూర్తంమన్యమానాః పరిష్టం. నాన్యచ్ఛేయో వేదయంతేప్రీమాధాః, నాకస్యప్రప్తేతేసుకృతే²నుభూత్వా, ఇమంలోకం హీనతరం చావిశంతి” ఇతి. అథజ్ఞాన పూర్వకకర్మతానభిప్రేతిచానుపదమేవ “తపఃశ్రద్ధయే హ్యుపవసంత్యరణ్యే, శాంతావిద్వాంసోభైక్షచర్యాం చరంతః. సూర్యద్వా²రేణ తే విరజాః ప్రయాంతి, యతామృతః సపురుషోహ్యవ్యయాః

తా” ఇతి. అతఃకర్మజ్ఞానోభయబోధకం శ్రోత్రియత్వ-బ్రహ్మనిష్ఠ
త్వ ధర్మద్యయ విశిష్టం సద్గురు మేవాభిగచ్ఛేదిత్యనువదమేవ విదధా
తి “ పరీక్ష్యలోకాకర్మచితాన్ బ్రాహ్మణో నిర్వేదమాయాత్
నాస్త్యైకృతఃకృతేన. తద్విజ్ఞానార్థం సగురుమేవాభిగచ్ఛేత్, సమిత్వా
ణిః శ్రోత్రియం బ్రహ్మనిష్ఠం” ఇతి. ఇమమేవార్థం ఈశావాస్య
మప్యపదిశతి. “విద్యాంచావిద్యాంచ యస్తద్వేదోభయగ్ంసహ ”
ఇత్యాదినా. అతఏతత్కించిద్వివరీనరీతి సాంఖ్యవేదాంత ప్రాసాదః.

ఇతి శ్రీ “వైద్యవల్లభ” రాజ్ఞీ వేంకటాచలపతి ప్రసాద
మహాగ్ని - చిద్విరచితే సాంఖ్యవేదాంత ప్రాసాదే

ప్రస్తావనా॥

సాంఖ్యవేదాంత ప్రాసాదీయ భాష్య ముక్తాఫలే పూర్వపట్టే

పరిణామ హేతు వివరణ భూమికా ప్రథమా

అథ మంగళాచరణం.

గురునమస్కారాత్మకం మంగళం

శ్లో॥ నారాయణ సమారంభం, శంకరాచార్యమధ్యమాం
శ్రీభోధానందపర్యంతాం, వందేగురుపరంపరాం॥
మిత్రేశయుగనాథాద్యాక్, విమలానంద మధ్యమాన్॥
కల్యాణానందనాథాంతాన్ వందేసామయికాన్ గురూన్॥

వస్తునిర్దేశాత్మకం మంగళం

శ్లో॥ పూర్ణమదః పూర్ణమిదం పూర్ణాత్ పూర్ణముదచ్యతే॥
పూర్ణస్య పూర్ణమాదాయ పూర్ణమేవావశిష్యతే॥

ప్రతిజ్ఞా సూత్రమ్

శ్లో॥ జగద్వివిచ్య ప్రథమం విచిత్రం, సుఖాంకురాలంకృతదుఃఖజాలం॥
సుఖాప్తయేతత్పరిణామ హేతుం, సంఖ్యావశస్సాంఖ్యదిశావదామః॥

కిమేతజ్జగదితి విచారితే “వాచారంభణం వికారః” ఇతిశ్రుతే ర్జగతోవికారత్వ ముపపన్నం; వికారస్య ప్రకృతిమూలకత్వాత్ కింప్రకృతిరిత్యాకాంతాయాం “తదాత్మానగ్నస్వయమకురుత ” ఇతి శ్రుతే రాత్మేతి విజ్ఞాయతే. శదేవ సూత్రితం సూత్రీకృతా భగవతావ్యాసేన “ఆత్మకృతేః పరిణామాత్” (బి 1-4-26) ఇతి. అత్రాత్మక శబ్దేన “పూర్ణమదః” ఇత్యాదిమస్త్ర దిశాపూర్ణత్వే సిద్ధేతదుత్తర వర్తికృత్యనుగత పరిణామ పదేన పూర్ణపరిణామ ఇతి రూపసిద్ధిః. కింతస్త్రితీరదధి పరిణామాది సామాన్య దృశా కంఠస్యో

భయతః సాశారజ్ఞరేవ, కృతస్మిన్న ప్రిసక్తిః- నిరవయవత్వ శబ్దకోపః
 ఇతి దోషద్వయ దర్శనాత్, తాదృశ దోషశూన్య దృష్టాంతాదర్శనా
 చ్చతముష్ణిత్యా, భాష్యకారై రంగీకృతోఽధ్యాసః. సతివిధః. జడా
 ధ్యాస-అవిద్యా- వివర్త ఇతి. ఏతేన సూత్రీకారాభిప్రాయస్థు పూర్ణ
 పరిణామఏవ; భాష్యకృతాం పునః ధ్యాస ఇతి. ఏవం మార్గభేదేఽపి
 నహి ఫలభేదః. తదధ్యాసవివృతిమగే) వాదవిమర్శభూమికాయాం
 నిరూపయిష్యామః.

అతోక్త పూర్ణపరిణామస్య యదివిశేష దృష్ట్యా (క్షీరదధి
 పరిణామాది సామాన్యదృష్టేర్విశేషదృశా) దృష్టాంతోలభ్య
 తే. తదాఽయం పరిణామః నిరవద్యో నిరంకుశశ్చస్యాత్. అతస్తదన్వే
 షణే “పూర్ణమదః” ఇత్యాది శ్రిత్యాం సోయముఃపల్భః; తదుపబృహ
 కంశాస్త్రీయగణితం (పూర్వ మేథ మెటికు) చ. అతోఽయముస్మా
 భిః ప్రచాలితః పూర్ణపరిణామవాదః. నను అత్ర “ఆత్మకృతేః పరి
 ణామాత్” ఇతి సూత్రేణ ఆత్మపరిణామ ఇతి రూపసిద్ధిసాధీయసీ
 స్యాదుత ఆత్మస్థానే బ్రహ్మపదనివేశన మపిసమ్యగేవ. పరింతు పూర్ణ
 పదనివేశనేన కిం ప్రయోజనం? ఇతిచేదుచ్యతే. పూర్ణపదస్యబిందు
 (జీరో) బ్రహ్మణోః ఉభయోపివాచకత్వాత్ దృష్టాంతదార్ఢ్యంతి
 కయోర్నామసారూప్యతా సిద్ధిసాన్యదిత్యేతత్ప్రయోజన మతిసుంద
 రమ్.

అత్రీపూర్ణస్య ఏకాది సంఖ్యాజనకత్వాత్, తత్ప్రతిపాదితం
 సాంఖ్యమిత్యుచ్యతే. ఛందోపకరణం సంఖ్యా. సైకాదిసవాంతా.
 తజ్జనకోబిందుః, ఉతపూర్ణం. (అంగభాషాయాం అస్యజీరో ఇతివ్యవ
 హారః) తస్యబ్రహ్మదృష్టాంతత్వేన గ్రహ్యమాణత్వాత్ ఉపమితి
 కరణత్వం సిద్ధమ్.

తద్వివృత్తిస్త్వస్తరేణ నృసింహ సాంఖ్య దర్శనే దృష్టవ్యా.
 అత్ర పూర్ణభాగహర ప్రక్రియా తానత్కించిదని నిరూపయిష్యామః
 దృష్టాంతజ్ఞాన హేతవే. యథా-“పూర్ణమదః పూర్ణమిదం పూర్ణా
 త్పుర్ణముదచ్యతే. పూర్ణస్యపూర్ణసూదాయ పూర్ణమేవావశిష్యతే”
 ఇత్యస్యమంత్రీస్వాధ్యః దృష్టాంతపరత్వేన వ్యాఖ్యాస్యతే-భాగహరే
 ప్రతిపదాని చ త్కార్య, భాజ్య-భాగక-శేష-లబ్ధభేదాత్. అత్రాదృశ

పదవాచ్యం పూర్ణం (బిందుః) భాజ్యం భవతి, ఇదం పదవాచ్యం తు భాజకం. పూర్ణాత్, భాజ్య పూర్ణాత్, పూర్ణం భాజక పూర్ణం, ఉదచ్యతే పరిమీయతే, భాగహార క్రియయేతి శేషః. తస్యాం క్రియాయాం తథా, పూర్ణస్య భాజ్య పూర్ణస్య సంబంధి, పూర్ణం భాజకపూర్ణాంశరూపం, ఆదాయ గృహీత్వా, పరిగృహ్యేత్వత్వర్థః. తథాకృతమపి వ్యావహారిక సంఖ్యానత్ నక్షీయతే, కింతు పూర్ణమేవ యథాపూర్వం భాజ్యరూపం పూర్ణం, అవశిష్యతే అవతిష్ఠత్యత్వర్థః. శ్చుత్యాచాయ మర్థోబోధితః “త్రిపాదస్యామృతం దివి” ఇతి. ఏతేన త్రిపాదగణితం సూచితం. పాదత్రయస్యాప్యత్రి పూర్ణత్వాత్. చతుర్థ పాద గణితం తు “పాదో స్యేహాభవాత్పునః” ఇతి మంత్రే ఖండేనేతి విజ్ఞేయమ్. అస్య మంత్రేస్య దాక్ష్ణాంతిక పరత్వేన కృతే శంకర భాష్యే స్యేహాభాగహరణ క్రియైవోపదిష్టా. యథా-పూర్ణం... .. అదః... .. పరబ్రహ్మేత్వత్వర్థః! ఇదం సోపాధికం నామరూపస్థం వ్యవహారాపన్నం పూర్ణం....! తదిదం విశేషాపన్నం కార్యాత్మకం బ్రహ్మ, పూర్ణాత్ కారణాత్మనః, ఉదచ్యతే ఉద్రిచ్యతే ఉద్గచ్ఛ తీత్యేతత్ (ఏతదుద్గమన మేవ భాగహార క్రియేత్సుచ్యతే దృష్టాంత వ్యాఖ్యానే) యద్యపి కార్యాత్మనా ఉద్రిచ్యతే. తథాపి యత్స్వరూ పం పూర్ణత్వం పరమాత్మభావం తిన్నజహతి పూర్ణమేవోద్రిచ్యతే. పూర్ణస్య కారణాత్మనః బ్రహ్మణః, పూర్ణం పూర్ణత్వం, ఆదాయ గృహీత్వా ఆత్మ స్వరూపైక రసత్వరూదాయ... పూర్ణమేవ... .. కేవల బ్రహ్మ అవశిష్యతే... .. ఇతి॥

అథభాగహరక్రియా వివిచ్యతే; గణితశాస్త్రేను నర్భాగహర క్రియాతావత్త్రి ధా. సంఖ్యా-బీజ-పూర్ణోపాధిభేదాత్. సర్వత్ర భాజ్య భాజక శేష లబ్ధ సంజ్ఞక పద చతుష్టయం వర్తతే. తత్ర సంఖ్యా భాగహారే పదచతుష్టయమపి సంఖ్యరూపమేవన్యాత్. దృశ్యతాం ప్రథమాకృతిః. *అత్ర శేషపదంతుక్వచిత్ పూర్ణరూపతామాయాతి. దృశ్యతాం ద్వితీయాకృతిః. బీజభాగహరస్య నాతావసరః. పూర్ణ భాగహారే పునః ఆద్యపదత్రయం పూర్ణరూపమేవ వర్తతే. అతవృత్తే తత్ “త్రిపాదస్యామృతం దివి” ఇతి శ్చుతోపదిష్టం. చతుర్థం లబ్ధ

పదంతు “తేన తద్ధరణ ఏకాంకః పరివర్తతే” (న్య. సా. సూ.) ఇతి సూత్రేణ ఏకాంక తయా పరిణమతి; భాజ్యలబ్ధయోరేకజాతీయ త్యాత్ పరిణామత్వసిద్ధిః. దృశ్యతాం తృతీయాకృతిః. అత్ర చతుర్థే పదేఽస్తి కశ్చిద్విశేషః. యథా:- లబ్ధగుణితభాజకయుతం శేషం భాజ్యం భవేత్ ఇతి నియమోఽస్తి. తదనురోధేన లబ్ధస్థానే 2, 3, ఇత్యాదీప్త సంఖ్యాం వా-అనంతం(0) వా-పూర్ణం (0) వా-నిశీప్త తత్ భాజకపదేన పూర్ణేన గుణితం చేత్ “పూర్ణేన గుణితం పూర్ణం ఇతి (న్య. సా. సూ.) సూత్రేణ పూర్ణమేవభవేత్. తస్మిన్ శేష పదం పూర్ణం మేళితమపి పూర్ణమేవభవేత్. తత్పూర్ణం భాజ్యపూర్ణం స్యాదంత నియమానురోధేన, దృశ్యతాం చతుర్థాకృతిః. అత్ర లబ్ధ స్థానస్థితవస్తుతీయం క్రమేణ రజస్తమస్సత్వగుణప్రధానం బ్రహ్మ విష్ణుమహేశ్వరాత్మకం మూర్తితీయ మావర్భవతి భాజ్యస్థానీయా ద్బ్రహ్మణ ఇతి సూచయతి ఇమమేవార్థం “వాదోస్యవిశ్వాభూతాని” ఇతి శ్రుతి ఖండోదర్యయతి. కించాత్ర కించిద్విచిత్ర మస్తి. యథా-లోకే యత్కించిదపి వస్తు స్వతః భాగహరణాత్ కనీయో భవతి హి, నైతత్తథా. తథాచ శూన్యతే “నకర్మణావర్ధతే నోక నీయాన్” ఇతి

* ప్రధమాకృతిః

భాజక.)	భాజ్య.	(లబ్ధ
5	16	3
	15	
	—	
	1 శేష	
	—	

ద్వితీయాకృతిః

భాజక.)	భాజ్య.	(లబ్ధ
5	15	3
	15	
	—	
	0 శేష	
	—	

తృతీయాకృతిః

భాజక.)	భాజ్య.	(లబ్ధ
0	0	1
	0	
	—	
	0 శేష	
	—	

చతుర్థాకృతిః

భాజక.)	భాజ్య.	(లబ్ధ
0	0	1, 2, 3 ఇత్యాదిసంఖ్యా
	0	అనంతం
	—	0 పూర్ణం
	0 శేష	
	—	

అథదృష్టాంత దాఁ ట్టాంతికసారూప్యం నిరూప్యతే యథా-

ఏకత్రభాగహారః- అన్యత్రస్వరూపప్రచ్యవనం; ఏకత్రభాజ్య భాజక- శేష-లబ్ధ-రూప, చతుష్పాత్యం - అన్యత్ర “తిప్రదస్యా మృతందివి ... పాదోస్యేహ భవాత్పునః ” ఇతి శ్రుత్యాచతుష్పా త్యం; ఏకత్రభాజ్యాత్ భాగహరణేఽపి భాజ్యాక్షయత్వం అన్యత్ర “పూర్ణాత్ పూర్ణముదచ్యతే... పూర్ణమేవావశిష్యతే ” ఇతి శ్రు త్యోపదిశ్యతేక్షయత్వం; ఏకత్రలబ్ధరూపైకపాదే ఏకద్విత్వాది సంఖ్యాప్రసంగ ప్రాదుర్భావః— అన్యత్ర “ పాదోస్య విశ్వాభూ తాని ” “ పూర్ణాత్పూర్ణముదచ్యతే ” ఇత్యాది శ్రుతిభిఃఏకపాద్వి భూతిరూప (కార్యరూప) ప్రసంగ ప్రాదుర్భావః; ఏకత్ర “పూర్ణేన గుణితం పూర్ణం ఇతిసూత్రార్థోపి - అన్యత్ర “ పూర్ణస్య పూర్ణ మాదాయ పూర్ణమేవా వశిష్యతే ” ఇత్యేతస్మాత్ శిండభావ్య దిశోఽపనన్యః. ఏవం సర్వథాపూర్ణ(జీరో) బ్రహ్మణోః క్రియాకలాపసా ధర్మభావోఽస్యః ప్రకృతమర్థమవప్తంభయత్యేవ. కించానయోః (బిందుబ్రహ్మణోః) పూర్ణపదవాచ్యత్వాత్ నామసాదృశ్యమస్య స్తి. బ్రహ్మణః పూర్ణపదవాచ్యతా “ పూర్ణమదః ” ఇత్యాది మత్రభావ్యేదగ్నిప్రవాహః; బిందోస్తు, సోమ-నృధ్వవశిష్ట- పితామహాది సిద్ధాంతేషు. తథాప్రియోగాశ్చ. “ రస, గుణ, పూర్ణ మహీ(1036) సమశకన్యపకాలేభవన్మమోత్పత్తిః ” ఇతిసిద్ధాంతశిరోమణౌ భా స్కరాచార్య ప్రయోగః; “పూర్ణేన గుణితంపూర్ణం” ఇతిన్మసింహ సాంఖ్యదర్శన ప్రయోగః. ఇత్యాదయః।

అథానయో ద్వైలక్షణ్యం కించిదేవాస్తి పూర్ణం (జీరో) జడం బ్రహ్మచిదితి. ఏతావన్మాత్రే వైలక్షణ్య విశిష్టసర్వసారూప్యం దర్శితం పూర్ణ (జీరో) బ్రహ్మణోః. ఏతేనయథాప్రతిజ్ఞం పరిణామ హేతుః (జగత్పరిణామహేతుః) నిర్దిష్టః సుఖాప్తయే (మోక్షావా ప్తయే) ఇతి॥ పరిణామహేతుం వివృణోతి:—

శ్లో॥ నన్వద్యదృష్టం శోన్వనప్త మితిహేతో రనిత్యతా ।

జగతస్సాధితా సైమాభానాభానవశేన తు॥

శ్లో॥ శూన్యతాం; స్వప్నజోగోకః ప్రబుద్ధస్య న భాసతే ।
తతైవ స్వప్నసంస్థస్య జాగ్రత్సోపి తత్తయోః ॥

*సృత్యమితి చేద్వక్తుం సమర్థో నహిదృశ్యతే ।
తన్నిత్యాఽనిత్య భావహి దశా సాపేక్షీణౌ యతః ॥
ఏవమేవాస్మిషయే సమ్యగేవాను మియతాం ।
అతో నిత్యానిత్య వస్తువివేక స్సాపి కల్పనా ॥

కించ, త్రికాలేష్వపి యద్వస్తుసత్ తన్నిత్యమితిచింతం ।
ఇతి నిత్యత్వ విజ్ఞానే కాలస్సాధసతా మగాత్ ॥
కాలోవిశ్వాఽథవాఽనిత్య ఇతి ప్రశ్న కిముత్తరం ।
నిత్య ఏవేతి హి బ్రూయాత్ నో చేన్మాప్యం భవేదసత్ ॥
తదా తత్కాల నిత్యత్వం కేనకాలేన సాధయేత్ ।
ఇతిప్రశ్నైఽస్తి కాలాన్యః ఇతి చేదసవస్థతా ॥

నోచేత్ ('హరః కాలకాలో గుణి సర్వవేద్యః' శ్వేతాశ్వతరభృతేః)

బ్రహ్మ మహాకాల రూపమస్తీతి వాచయేత్ ।
తదాఽన్యోన్యాయో గోషః స్యా దద్వైత ఛియామృతా ॥
వ్యాకృతాయాం నస్తూరో దశాయామస్య సంభవేత్ ।
అత స్తాన్మత నిత్యస్య నిచారాత్ కిం ఫలం భవేత్ ॥

ఉక్తమే వాక్యం భంగ్యంతరేణోచ్యతే యథా:- తథా సతి
కుతోఽథ తస్మాద్ధ భూత నిత్యా నిత్య వస్తు విచార విశిష్ట సాధన
చక్షుష్టయ సంపత్త్యనంతరత్వ లాభః? తదలాభే బ్రహ్మజ్ఞానా
స్వతా కథం పున స్సూత్రదిశా? ఏతా మనుషపవత్తి సమీక్ష్యైవ
కాపిలాః కాలాస్తిత్వం నాభ్యుపగచ్ఛంతీతి మన్యామహే అత్ర
కిం ప్రతిపత్తవ్యం?

ఉచ్యతే:- వ్యవహారే తావదస్తి భూత-భవిష్యత్-వర్తమాన
భేదేన కాలత్రైవిధ్యం సాపేక్ష నిత్యతా విశిష్టం. తాదృశకాల

త్రయేఽపి, భాష్యమానత్వా జ్ఞగణో వ్యాకృతస్యాఽనిత్యత్వం. తా దృశ వ్యాకృత జగద్విషయత్వాంగీకారాత్, బ్రహ్మణోఽవ్యాకృతస్య నిత్యత్వాంగీకారః. పరంతు న హి నిత్యపద వాచ్యత్వం బ్రహ్మణః. యఃకశ్చిదపి శబ్దో న ప్రతిపాదయతి ఖలు స్వశక్త్యా బ్రహ్మవస్తు “యతో వా-నో వ-ర్త-తే” ఇతి శ్లోకే. అతివచ “అనద్వా ఇదమగ్ని అసీత్” ఇతి మంత్రే భాష్యే “వ్యాకృత నామ రూప విశేష వికరణ రూప మవ్యాకృతం (అసత్-అదేవ) బ్రహ్మో చ్యతే. న పునరన్యంత మేవాసత్. సహ్యసతః సజ్జన్మా స్తి ఇదమితి నామ రూప విశేషవదవ్యాకృతం జగదగ్నే పూర్వం ప్రాగుణ్యతైః బ్రహ్మైవానచ్ఛబ్దవాచ్యం అసీత్. తతః అసతః వైసత్ ప్రవిభక్త నామ రూప విశేషం అనాయత ఉత్పన్నం” ఇతి. “సర్వ వ్యవహార విషయే హి వాచారంభణ మాత్రే అ స్తిత్వ భావితా బుద్ధిః తద్విష రీతే వ్యవహారాతీతే నా స్తిత్వ మపి ప్రతిపద్యతే. యథాః.. ఘటాది వ్యవహార విషయతయా ఉపపన్నః స తస్యోపరీతోఽసత్ ఇతిప్రసిద్ధం” ఇతి చోక్తం భాష్యకారైః. అత్ర వ్యవహారవిషయే వాచారంభణ మాత్రే అ స్తిత్వ భావితాబుద్ధిః తద్విషరీతే వ్యవహారాతీతేనా స్తిత్వ మపి ప్రతిపద్యతే” ఇత్యుక్తత్వాత్ వాగ్వాక్యకార స్పర్శోపి ప్రసంగ విషయే తు అన్వయ దిశైః; తద్విషరీతే బ్రహ్మణి వ్యవహార దిశా ప్రసర్గత ఇతి సిద్ధం. ఏతేన జగదసతి భావితం చేత్ బ్రహ్మ సద్భవేత్, సదితి భావితం చేత్ బ్రహ్మసదేవ భవతీతి హి గమ్యతే. అతివచ బ్రహ్మణః ఇదింతయా నక్తుం అనంతభావితత్వాత్ “నాన దాసీ న్నో సదాసీత్” “అనంతర మభాష్యా తద్భావ మనః” “నేతి నేతి” ఇత్యాదీని బ్రహ్మ స్వరూప స్వరూపానుభూతాని - పూర్వోక్త దిశా ప్రసంగ నాపేక్షకాణి చ వచనాని శ్రూయంతే. అతో జగ దనిత్యమితి చేత్త ద్విషరీతం బ్రహ్మ నిత్యమితి వ క్తవ్యం హి. ఏనం బ్రహ్మణో నిత్యత్వం సాధితం; న నాత్మాత్మా లోపకరణే నేతి విక్షేపం. యది కాలోపకరణేనైవ బ్రహ్మణో నిత్యత్వం సాధితం తదాభవదుక్తి రనుత్తరాభవే దేవ. ఏవమన్యే బ్రహ్మప్రతిపాదకాః

శబ్దా స్పర్శేఽపీతి విజ్ఞేయం. ఇతి. ఇతి పరిణామహేతుర్వివృతః.

ఇతి శ్రీ “వైద్యవల్లభ” రాజ్ఞీ వేంకటాచలపతి ప్రసాద
మహర్షిచిత్ విరచితే సాంఖ్య వేదాంత ప్రాసాదే

భాష్య ముక్తా ఫలాపర నామ్నః పూర్వ
మట్క-స్య పరిణామహేతు(నిత్యనిస్తు)
వివరణ భూమికా ప్రథమా

సాంఖ్యవేదాంత ప్రాసాదీయ భాష్య ముక్తాఫలే

పూర్వపట్టే

వాద విమర్శ భూమికా ద్వితీయా.

వాదా స్తావ త్ప్రచలంతి పరిణామదయో జగద సత్యతా
ప్రతీచాదనాయ హి. తేషు వివర్త-జడాధ్యాసయో స్తుల్య బలత్వేఽపి
వివర్త స్తావత్ “దేహాత్మ ప్రత్యయో యద్వత్ ప్రమాణత్వేన
కల్పితః । తాకికం (జగత్) తద్వదేవేనం ప్రమాణం త్యాత్మ
నిశ్చయాయత్” (గౌ కా.) ఇత్యు క దిశా జగతి ప్రమాణధియం,
న హాసయతి; తస్య కార్యకారణ భావద్యోతకత్వాత్. సతథా జడాధ్యా
సః తస్య భృమిథీ జనకత్వాత్. జగతి యదా భృమిథీ ర్జనిష్యతి
* రజ్జే సర్పిణీ రివ, తదా జగద్విషయే ఫల్గుణోత్పత్తి తే, తయాకర్మసు
నైర్లక్ష్యం. తేన సర్వాపేక్షాధికీణో క్షదశా కర్మోపలభ్య చిత్త
శుద్ధ్యభావః, అహో విద్యాఽనుగృత్తిః పిద్యోత్పత్తే స్తావదిహ జన్మగా
జగ్మోతిరే వా చిత్త శుద్ధ్యావశ్యకతా సార్వజనినా. తాదృశ
చిత్తశుద్ధ్య భావే గుణో విద్యా? గుణోవా మోక్షః? ఏవమేతా
దృశాసంధిహేతుర్జడా ధ్యాసః.

తథాఽపి సోఽయం తత్ప్రతతా చార్తై స్ప్రహ్యతేఽన్యాస
భాష్యే చ ఝడితి జగద సత్యతా వగాహాయ జన సామాన్యస్య.

* ఆచార్యైరభ్యుక్తోఽనర్థస్వైతద్విషయః “అనదేవతర్హి” త్యాది
గ్రంథేన (భాం. 6-2-3) దృశ్యతాంశాంకితత్వ భూమికా)

తత్ (అధ్యాస భాష్యం) సామాన్య జనతో పదిప్రమితి, తస్మిన్
 “పశ్యాదిభి శ్చా విశేషాత్” ఇత్యాది పదాని బోధయంతి. తథా
 గృహీత్వాపి తదనర్థ స్ఫురణా దేవన తావతో పరతం, కింతు వినశో
 (మృష్టు దృష్టాంతో) పి గృహీతః జగద్భ్రహ్మణః కార్య కారణ
 భావలాభాయ. తా దృశ భావ సద్భావ ఏవ “తాకికం తద్వదే వేదం
 ప్రమాణం త్వైత్వ నిశ్చయాత్” ఇతి వచన ముపపన్నం భవతి
 ఏతేనా చార్వాణిమతస్తు వివర్త ఏవ, న జడాధ్యాసః ||

అథ వాదా నిరూప్యంతే:-

(1) పరిణామో నామ స్వరూపో పమద్దే సతి స్వస్మిన్ స్వత
 ఏవ రూపాంతరా విర్భాసః యథా:- క్షీరే దధి పరిణామః|| అత్రి
 స్వరూపశబ్దః రసాద్యుపలక్షకః||

(2) పూర్ణ పరిణామో నామ స్వరూపానుపమద్దే సతి స్వస్మిన్

(3) నివర్తనామ.... స్వతఏవ రూపాంత ర్భాసః.

పూర్ణత్వే సతి పరిణతిత్వం తావదస్య లక్షణం. “ఆత్మ కృతేః పరిణా
 మాత్” ఇతి సూత్రేణ ఉక్తదిశాస్వరూపసిద్ధిః. అపూర్ణ (సామాన్య)
 పరిణామస్తు స్వోపమద్దే సతి హి సంభవతి. నాయం తథా, కింతు
 స్వానుపమద్ద ఏవ (స్వస్మిన్ పూర్ణవేవ) సంభవతి. అనోఽయం
 పూర్ణ పరిణామ ఇత్యుచ్యతే. నాత్రి క్షీరదధ్యాది దృష్టాంతాః
 క్రిమంతే, క్రిమతే. తు పూర్ణ భాగహార (జీరోభాగహార) దృష్టాంత
 ఏకఏవ. ఆయం వివర్తస్య ప్రకారాంతరః ఆయం సంఖ్యాశ్రేణిః;
 వివర్తస్తు మృదాది ద్వివ్యాశ్రయః. ఇహూనేవ భేదోఽనయోః ఉభా
 వపికార్యకారణ భావ విషయ తావేవ. అస్యనృప్టాంతో యథా:-
 పూర్ణభాగహారే పూర్ణాత్ సంఖ్యామూల జగత్ప్రణామః ఏనం పరిణతే
 స్యాపి పూర్ణస్య స్వరూపానుపమద్దే క్షేత్రే దం విచిత్రం. ఆయం
 ‘పూర్ణమదభి’ శ్చతోఽపదిప్టః “విదాత్మానగ్ స్వయ ముకగుభి”
 ఇతి శ్రుతి రపీమ మర్థం దృఢయతి. వివర్తస్య దృష్టాంతో యథా:-
 మృద్భటః. నన్వత్రి పూర్ణత్వ పరిణతిత్వయోః పరస్పర విరుద్ధత్వాత్
 కథమేకాశ్రయత్వ మితి చేత్ తదుత్తరం కర్మవిమర్శ భూమికాయాం
 నిరూపయిష్యామః.

అధ్యాసోనామః—జడాధ్యాసాఽవిద్యే ఇతి ద్విధోపపన్నః.
 యథాః—అధ్యాసభాష్యే అవిద్యా స్వరూపం దర్శయితుం ప్రథమం
 జడాశ్రయాధ్యాసం సామూన్యతో నిరూపయంతి “స్మృతి
 రూపః పరత్ర పూర్వదృష్టావభాసః” ఇతి. తత్ర వికల్పాన్ దర్శ
 యంతి “అన్యత్ర అన్యధర్మాధ్యాసః” ఇతి, “యత్ర యదధ్యాసః త
 ద్వివేక అగ్రహ నిబంధనో భ్రమః ” ఇతి; “యత్ర యదధ్యాసః
 తస్యైవ విపరీత ధర్మత్వకల్పనా” ఇతిచ. ఏనం దర్శయిత్వా నిగమ
 యంతి “సర్వథాపి త్వస్యస్య అన్య ధర్మావభాసతాం న వ్యభిచరతి”
 ఇతి. తథా లోకానుభవం జడాశ్రయిం దర్శయంతి “శుక్తి కాపి
 రజతవ దవభాసతే” ఇతి. ఏతాదృశ జడ వస్త్రాశ్రితో ఽధ్యాసః,
 జడాధ్యాస ఇత్యుచ్యతే. స. ప్రత్యగాత్మని కథ ముపపద్యత ఇత్యా
 యే సమాదధతి “ఏవ మవిరుద్ధః ప్రత్యగాత్మస్య వ్యనాత్మాధ్యాసః”
 ఇతి. ఏనం చిదాశ్రయమధ్యాసం దర్శయిత్వా “తమేతమేవం లక్ష
 ణం అధ్యాసం పండితాః అవిద్యేతి మన్యంతే. తద్వివేకేన వస్తు స్వ
 రూపావధారణం విద్యామూహః” ఇతి నిద్యాఽవిద్యే నిరూపితే.
 చరమాభిమతం “అధ్యాసోనామ అతస్మిన్ స్తద్బుద్ధిరి త్యవోచామ”
 ఇతిచ. ఏవ మధ్యాసోనిరూపితః పూజ్యపాదైః

నన్వేత దధ్యాస భాష్య మనాచార్య కృతమితి ప్రతీతేర్నీదం
 సమంజసమితి చేత్సత్త్వం; దృశ్యతా మధ్యాసభూమికా ద్వితీయా.
 ఏతదనురోధేన పంచపాదకాయాం స్వరూపాగ్రహణం తావత్ జడ
 వస్తువిషయే ప్రమాణ వైకల్య నిమిత్తముక్త్వా చిద్విషయే ఽవిద్యా
 నిమిత్తక మిత్యాహుః పద్మపాదా అపి.

శ్రీ విద్యారణ్యాస్తు “పూర్వరూపా పరిత్యాగేన అసత్య నానా
 కార ప్రతిభాసః వివర్తః ” ఇతి వివర్త లక్షణముక్త్వా అధర్వణ
 నేవోపాద్ధాతే దృష్టాంతస్తు “శుక్తి కాయాం గజతత్వ ప్రతీతిః” ఇతి
 జడాధ్యాసం దృష్టాంత ఏన దత్తః శ్రీమదాచార్యసిత “అతస్మిన్
 స్తద్బుద్ధిః” ఇతి లక్షణ సామూన్యతో వివర్త జడాధ్యాసయో రభేద
 ధియేవ.

శ్రీ పూజ్యపాదా స్వనయోః కించిద్వైలక్షణ్యం దర్శయంతి
 యథా:— “రజ్జు వివేక దర్శనాం తు సర్వాభిధాన బుద్ధి నివృత్తే,
 యథా చ మృద్వివేక దర్శనాం ఘటశబ్ద బుద్ధి” (ఛాం. 6-2-31 భా.)
 ఇతి. అత్ర “తు” శబ్దేన రజ్జువివేకే సతి సర్వాభిధాన బుద్ధ్యోః నివ
 ర్తనం ప్రసిద్ధమితి సూచయిత్వా “యథాచ” ఇతి శబ్దేన ప్రకారాం
 తరబోధకేన సర్వజ్ఞానత్యేమివ సూచితం ఘటజ్ఞానే. అతః రజ్జు జ్ఞా
 నం సర్వజ్ఞానేన యథా ధ్యస్తం తథా మృద్ జ్ఞానం ఘటజ్ఞానేనా
 ధ్యస్తం భూయాత్; అధ్యాసస్య స్వస్తిన్ స్వేతర నిస్తు ధర్మానబాస
 రూప లక్షణత్వాంగీకారాత్. ఏతేన రజ్జు స్పృశ్యయోరివ మృద్ఘటయో
 రపి భిన్నవస్తుత్వ మున్నేయం భవతి. తద్యథా:— కార్యం పునః,
 సత్తా-ఆరంభవాదావలంబిత ద్వివిధం హి. తస్మి సత్తాలంబం తావ
 త్ ప్రాగేవోత్పత్తేః కారణే సత్తారూపేణ కార్మణ్య మస్తీ త్యంగీకా
 రాత్ “అస్మాభిః ప్రాగ్ సన్ధాజగతోఽభ్యుపగమ్యతే” (బ్ర 1-4-31 భా)
 ఇత్యుక్తేషు అస్త్యేవ కార్య కారణయోః పార్థక్యం. యథా:—కారణే
 మృది సత్తారూపేణ ఘట కార్యమస్తి ప్రాగ్ ఉత్పత్తేః “నానతో విద్య
 తే భావః” ఇతి స్మృతిదిశా. అతః తయోః పార్థక్య సిద్ధిః. ఆరంభా
 లంబం తు ప్రాగుత్పత్తే రసది త్యంగీకారాత్ రజ్జుసర్పన దసదేవ॥
 అతోక్త సత్తావాదానుకరణేనైవ (ద్వైతధియైవ) మృద్ఘటదృష్టాంశే
 ఘటశబ్దబుద్ధ్యర్థివ ర్తన మంగీచకుః శ్రీ భావ్యకారాః. తత్ర తన్ని
 వ ర్తనంనామ ద్వైతతేదేన అన్యథా గ్రహణరూప భేదమైవ, న
 తు ఘటస్యేతి వక్తవ్యం; తస్య (ఘటస్య) తదనన్యత్వ దర్శనాత్;
 యథా చేతిప్రకారాంతరేణ (రజ్జుసర్ప ప్రకారాంతర ప్రకారేణ
 ఉపన్యస్తత్వాచ్చ. ఉదయోర్ఘటసర్పశబ్దయో ర్నివృత్తిస్తు తుల్యాఽ
 పి తదనన్యత్వ ధీర్ఘటస్యైవ సంభవతి, నసర్పస్య. యతః అధిష్ఠాన
 భూత రజ్జోర్వివేకే తదధ్యస్త సర్వో విసశ్యత్యేన సుతరాం సహ శబ్ద
 బుద్ధిభ్యాం; న తథా మృదధిష్ఠానే ఘటః, తత్ర ఘటాకృతి సద్భా
 వాత్. ఏవమేతయోరిదమేవ వైలక్షణ్యం॥ కించా తస్మిన్ ప్రదుబ్ధిత్వ
 సామ్యముభయోః (జడాధ్యాస - వివర్తయోః) అవిద్యాయాశ్చ,
 అధ్యాస పదప్రాచ్యతా చ త్తేవోక్తదిశా॥

పూర్ణపరిణామనాద ప్రాశస్త్యం:— “ద్విరూపం హి బ్రహ్మ
వగమ్యతే” ఇత్యాదభ్య “తత్ప్రావిశ్యావస్థాయాం బ్రహ్మణః ఉపా
స్యాత్సానకాది లక్షణః సర్వో వ్యవహారః” ఇత్యంతేన ఆనందమ
యాధికరణాంతరణి కోక్త్యంతేన నృశ్యమాన సగుణ నిర్గుణబ్రహ్మ
ణో స్సగుణ హనద్వారా నిర్గుణసిద్ధయే చో దాహృత స్సర్వ రజ్జు
దృష్టాంతః. తత్ర నిర్గుణబ్రహ్మ స్థానీయా రజ్జుః, సగుణ బ్రహ్మ(జగ
త్ ఉత్పత్తి) స్థానీయః ఖలు సర్వః. తథా సతి అత్ర కేవల సర్వ
రూప దర్శనావసరే తదధిష్ఠానం రజ్జురస్తీతి జ్ఞానా నుదయాచ్చైష
దృష్టాంత స్సమ్యక్జ్ఞానోదయే కేవల సగుణబ్రహ్మణో (జగతః ఉత్
పత్తి) మృషాత్వానాదకం భవతి. ద్విరూప బ్రహ్మ వగత్యై పున
ర్బాల్యాద్యవస్థా పిశిష్ట దేవదత్త దృష్టాంత స్సాధీయాః. యథా :-
అగ్ని దేవదత్త స్థానీయః నిర్గుణం బ్రహ్మ - త ద్బాల్యాది దశా
స్థానీయం తు సగుణం. తథా సతి దశా - దశావతోః పార్థక్యా సిద్ధే
రథేవా భ్యవసాయేన తద్దాత్ స్థాంతిక బ్రహ్మణోస్సగుణ నిర్గుణయోః
ఏకత్వసిద్ధిః “ ఏకమేవాద్వితీయం బ్రహ్మ” ఇతి శ్రుతేశ్చ. కించ
దృష్టే దేవదత్తే తత్ - తద్దశయో నుభయోరపి భానం యథా తథా
ద్విరూపం చ బ్రహ్మ వగమ్యతే “ద్వాసుపర్ణా నయుజౌ సఖాయా”
ఇతి శ్రుతేశ్చ.

నను “యదాహ్యేవైష ఏతస్మిన్నుదరమంతరం కురుతే! అథ
తస్య భయం భవతి” (తై. ఆనందవల్లి) ఇత్యాది శ్రుతిభిః భయం
భవతీ త్యనిష్ఠసూచన ద్వారా ద్వైతభానస్య నిషిద్ధత్వాత్ కిమస్తి
ప్రయోజన మేతేనేతి చేమచ్యతే:— శ్రుతి సూచిత భయం పున
రజ్జుత తత్త్వ విషయక మేన నహి జ్ఞాత తత్త్వ విషయకం. “ తమేతం
విద్వా నమృత ఇహభవతి, నాన్యః పంథా విద్యతేఽయనాయ” ఇతి
శ్రుతేః. అతః పుగోక్త దిశామోక్షస్తావత్ జ్ఞాన రూప ఏవ, తస్మో
క్షే సతి బ్రహ్మ తాదాత్మ్య మాపన్నస్య జగతో భానేఽపి తస్య
“అకాయ మవగం” “సిద్ధం జీవతోపి విదుషో అశరీరత్వం.” (సమన్వ
యాధికరణం) “తథా వివేకావివేకమాత్రేనైవ ఆత్మనోఽశరీరత్వం
సశరీరత్వం చ మంత్రవర్ణాత్ “అశరీరం శరీరేషు” (కౌ 1-2-22.)

‘శరీరస్థాపి కాంతేయ నకరోతి నలిష్టతే’ (గీ॥ 13-31) ఇతి సశరీరత్వ ఆశేరోత్వ విశేషాశాన స్మరణాత్, (బి॥ 1-3-19 భా. దహరాధికరణం) ఇత్యాద్యుక్తవిశా మోక్షశబ్దజనకత్వా భావాత్ తద్భాసం నాపకారణయ కల్పితే, కింతు ఉత్థాతిన్యాం భవి సంచరతో యథా సమవిషను భూతలక్షణం అస్థాతిన్యాం కల్పితే తథే దమపి మోక్ష విషయం సంచరణో ముముక్షో రితి మహత్ప్రయోజనమ ప్యస్తి ద్వైతభానే తత్త్వవిషయం. అతత్త్వవిషయం దుఃఖహేతు రేవ. అత్య దృష్టాంశా దృశ్యతే జనక - శ్రీకృష్ణ - శంకర పూజ్యపాదాదయః. ఏతేషాం ప్రపంచభానే సత్యవివహి మోక్షజ్ఞాన హాసః. అతివచ పూర్వాముదిష్ట మనిత్య మపి శర్మ ఆచరణీయత్వేన వేదే, తదవప్టంభక స్వా స్థాతిత్వ దృశాత్. తథాచ శ్రూయతే “విద్యాంచావిద్యాంచ యస్తద్వైరో భయగం పహ” (ఈ 9-11) ఇత్యాది ॥ ఏవం ద్వైతభాన ప్రయోజన ముపదిష్టం. ఉక్తం చ పూజ్యపాదైః “నచాస్మిన్ దర్శనే” ఇత్యాది (బి 2-1-14 భా.) నను శ్రీ భాష్యకారాణాం కర్మసముచ్చయ నాదస్సుతరా మనిష్టోహి. తద్విరుద్ధోయ ముపన్యాసః “మహత్ప్రయోజన మప్యస్తి ద్వైతభానే” ఇతిచేన్నాయం దోషః మోక్షస్య జ్ఞానరూపత్వాత్, జ్ఞానేక సాధ్యత్వాచ్చ, తత్సాధనే సాక్షాత్కారాకించిత్కరం భవతీతి వినరీవరీతు మేవ తేషాం తత్ర పరిశ్రమః నాచరణీయం క ర్మేతివక్తుంహి॥

కించ అత్య ప్రథమ దృష్టాంతే సర్వస్థానీయ కేవల జగద్భానాత్ నిర్గుణ బ్రహ్మాస్తిత్వ విచికిత్సాయాం నాస్తిక వాదావకాశః. సతథా ద్వితీయ దృష్టాంతే, దశా - దశాంత స్థానీయయో స్సగుణ నిర్గుణ బ్రహ్మణో దుభయో రపి భానాత్. దశాయా నశ్వరత్వాత్ తత్ స్థానీయ జగతో నశ్వరత్వం విభాతి, వాచారంభణ శ్రుత్యాచ, తతో బ్రహ్మైకత్వ సిద్ధిః “ఏకమేవా ద్వితీయం బ్రహ్మ” ఇతి శ్రుత్యాచ. ఏతేన బ్రహ్మ వస్థాంతగం జగదితి సిద్ధ్యతి. అతః “సదాత్మనా సర్వ వ్యవహారాణాం” ఇత్యాది పూజ్య పాశోక్తయ శ్చ సంగచ్ఛంతే. బ్రహ్మ తాదాత్మ్య భావనయా (తదనన్యత్వ భావనయా) జగద్భావయతుం చ శక్యం, దశా దశావతో రభేదాత్ ॥

నను సమ్యగుపలక్షితం; కింతు కృతస్మి పృసక్త్య ధికరణో
క్త దిశా నిరవయవే బ్రహ్మణి కథం దశాయాప పరిణామః ఇతిచేదు
చ్యతే. యథా:—అత్ర దశానామ న హి క్షీర దధివత్ పరిణామః,
కింతు స్వరూప ప్రచ్యవన రూపాఽ విద్యైవహి. దృశ్యతా మవిద్యా
భూమికా. కించ; “సైంధవ ఘనవత్” ఇత్యాది శ్రుతిగణో దర్శయతి
కేవలాఽవ్యాకృత బ్రహ్మ-వ్యాకృతంతు “తదాత్మా నగ్న్ స్వయమ
కురుత” ఇత్యాది శ్రుతిగణః. ఏవం శ్రుత్యుపదిష్టత్వాత్ “యథా
శబ్ద మభ్యుపగంతవ్యం” (బ్ర 2-1-27 భా) ఇత్యాది పూజ్యపావోక్త
దిశా సమాధాన మాస్తి కానాం (వేద ప్రమాణానాం). నా స్తి కా
నాం పునః పాపండినాం శాస్త్రీయ గణితదిశా వివర్త ప్రకారాంతర
పూర్ణపరిణామ వాదేనై వ. అత్ర గణితస్య నిరంకుశత్వాత్. ఏషవా
దః “పూర్ణమదః” ఇత్యాది శ్రుతి సిద్ధశ్చ “సదాత్మనా సర్వవ్యవ
హారాణాం” ఇత్యాది స్థలేషు శ్రీ పూజ్య పాదసమ్మతశ్చ. ఏవం
పాపండు ఖండనోచిత వివర్తప్రకారాంతర భూత పూర్ణపరిణామ
వాదోఽయమూచిమృతోఽస్మాభిః ప్రశస్తః గణితశాస్త్ర ప్రసిద్ధః.
గణితజ్ఞానస్యా సందిగ్ధత్వాత్ తద్దిశోద్బోధితోఽప్రకంప్య జ్ఞానవాన
వశ్యం భవేదేవ ముముక్షురితి మహత్ప్రయోజనం॥

ననుభవదీయ పరిణామ హేతువివరణ భూమికాయాం తావత్
పూర్ణేన - యా పూర్ణస్య భాగహరణక్రియా క్రియతే సై వ ఖల్వ
విద్యాస్థానీయా వేదాంతే. తదుపస్థాపిత ఏవ సంఖ్యా ప్రపంచః పూర్ణే
(బ్రహ్మస్థానీయే) బ్రహ్మణ్యవిద్యయేవ భౌతిక ప్రపంచః. కించ;
కియత్యపి సంఖ్యాపూర్ణగుణనేన (పూర్ణేన గుణితా సతీ) విలయ మా
ప్నోతి జడాధ్యాసజ్ఞాన (రజ్జుసర్పజ్ఞాన) వత్; నా వశిష్యతే కిముపి పరి
ణామ ఇవ. యథా క్షీరజ్ఞానోదయేన క్షీరదధి భేదజ్ఞాన నాశేఽపిదధి
రూప వ్యావహారిక వస్త్ర వశిష్యతే హి; తథాత్ర పూర్ణ గుణనేన
సంఖ్యాంశః కోఽపి నావశిష్యత ఇతిభావః. అతః సంఖ్యాప్రపంచస్య
భౌతిక ప్రపంచ తౌల్యం నఘటత ఇతిచేత్ ఉచ్యతే. యథా:—
ప్రపంచో ద్వివిధః జ్ఞాన - భౌతిక భేదాత్. తతాద్యః కేవలజ్ఞాన

గోచరః; రాగద్వేషాది రూపః. ద్వితీయస్తు విందియక జ్ఞాన గోచరః
 ఘట పటాది రూపః. సంఖ్యా తాపత్ ఉభయత్రాసి విశేషణతయా
 ప్రవర్తతే. తదా విశేష్య పదార్థ తాదాత్మ్య రూపాస్యాత్, సంఖ్యే
 య పదవాచ్యాచ, సవికల్పక జ్ఞానవత్. యథా: - “త్రయోగుణాః
 (సత్త్వరజస్తమాంసి) నవచై పురుషే చాశ్చాః” ఇత్యత్రి - శ్రీయః
 నవ ఇతి శబ్దా శ్రీమేణ జ్ఞాన భౌతిక ప్రపంచ పదార్థ తాదాత్మ్య
 పన్న సంఖ్యా వాచకౌ (సంఖ్యేయౌ) భవతః. ఏవ మన్వత్రా పూర్వ
 హ్యం. అతోఽన్వయా స్వతంత్రేణాసి విశేష్య రూపా వర్తతే.
 యథా: - “ఏకాచమే - తస్మాత్ - అన్నవాయ స్వాహా”
 ఇత్యాదిషు ఏకాంతిస్ర: - అన్నవం - ఇత్యాది పదవాచ్యా తాపత్ కేవల
 సంఖ్యా విశేష్య రూపా భవతి శుద్ధ (విద్వోల్పక) జ్ఞానవత్. ఉక్తం
 చ కోశ కారై: “సంఖ్యా సంఖ్యేయ సంఖ్యయో:” ఇతి. అతః
 సంఖ్యాయా మస్త్యంశ ద్వయం సంఖ్యా-సంఖ్యేయరూపం తత్రాద్యస్య
 పూర్ణ గుణనేన లయః ద్వితీయస్య తు ప్రపంచ లయాదేవ లయః,
 కింతు బ్రహ్మగతా త్వేక రూపా సంఖ్యా పునః శుద్ధిష్ట జ్ఞానవత్
 నిత్యైవ, తద భిన్నాచ. అతోఽస్త్యేన సంఖ్యేయ రూపా సంఖ్యా
 పూర్ణ గుణనా నవరేఽపి ప్రపంచవత్. ఏతదే నముక్తస్యాసి ప్రపంచ
 భానం సూచయతి. తస్య తద్భానం న హి గానకం భవతి దగ్ధ
 పటవత్; “శరీరస్థోఽపి కాంతేయ న కరోతి న లిప్యతే” ఇత్యాద్యుక్త
 దిశా॥

ఏవం కించిన్నూప్యన సర్వధర్మ సారూప్యం దర్శితం సూక్ష్మ-
 బ్రహ్మణోరస్మ దుపోద్ఘాతే ఆకరేచ(నృసింహ సాంఖ్య దర్శనేచ)॥

యద్యపి సర్వసామ్యం న హి దృష్టాంశ దాకృష్టాంతికయోః.
 తథా చోక్తం “నహిదృష్టాంతదాకృష్టాంతికయోః క్వచిత్
 కంచిత వివక్షితాంశం ముక్త్యా స్వసారూప్యం కేనచి ద్దర్శి
 యితుం శక్యతే” (బ్ర. 3-2-20 భ. ఉభయ లింగాధికరణం) తథాపి
 దృష్టాంతో నామ “తాకిక పరీక్ష కాణాం యస్మిన్నథే బుద్ధి సామ్యం
 స దృష్టాంతః” (గౌ. న్య. 1౨. 1౪. 25 సూ.) ఇతి గౌతమన్యాయ
 సూత్రేణ తాకికానాం - పరీక్ష కాణాంచ ఏకస్మిన్నథే బుద్ధి సమత్వేన

హి.తద్భలేన (దృష్టాంతబలేన)నా స్తికోఽపి నా స్తికత్వం జహాతీత్యత్ర
ప్రయోజనం సూచితం. తథాచోక్తం:-“నా స్తికత్వం దృష్టాంతమ
భ్యుపగచ్ఛన్ నా స్తికత్వం జహాతి” (న్యాయభాష్యం) అతోఽత్ర
రాక్ష: పరిక్షయో ర్బుద్ధి సమతాయా ఏవ ముఖ్యత్వాత్ తాదృశ
సమతా తావత్ బహుధర్మ సారూప్యాదివ నాల్ప ధర్మ సారూ
ప్యాద్భవతిహి. తదేత త్సర్వ మనవద్యం ॥

నన్వేతావత్సరిశ్రమస్య కిమస్త్యధికం ప్రయోజనం? త్వదీయ
పూర్ణ పరిణామ-వివర్తియో రేకలక్షణత్వాంగీకారాత్ నన్వేస్తి ఫల
భేదః. ఇహిచేన్న. యద్యపి మోక్షవిషయే నా స్తి ఫలభేదః, తథాపి
“ఏవం విదేవ స్వర్గం లోకమేతి” (ఛాం. 8-32-31 భా.) ఇత్యాదినా
మోక్షస్య జ్ఞాన రూపత్వాత్ తాదృశ జ్ఞాన లాభాయప్రథమం ద్వైత
మోక్షదిశ్య తదను “వాచారంభణం వికారోనామధేయం” (ఛాం. 6-1)
“యోక్షేభూమా ఏదమృత మన్యదార్తం”.

ఇత్యాది శ్రుతిభిః జగన్మూలత్వం నిరూపయేత్. అత్ర
వికారి-వికార ఇతివా, భూమా-తదన్య దీతివా, వస్తుద్వయ భానా
భావే నై తచ్చుతి ప్రసారోహి. ఏతాదృశ ద్వైతభాసం పరిణామ
సవ సంభవతి న హి జడాభ్యాసే పూర్వోక్త విధయా. అతః
ప్రచారితోఽస్మాభిః. కించాత్ర గణిత దిశా విద్యతే బోధన క్రియాః.
అతోఽయం శబ్దవత్ స్థానిత్వం న ప్రాప్యతి శిష్యం. ప్రాప్యతి తు
శబ్దః తస్యా నేకార్థకత్వాత్. యథా:- ఇంద్రియ ఇతి శబ్ద స్తావత్
తదర్థం ప్రతి, కిం శచీవతి రుత పరమాత్మా ఇత్యాది విచికిత్సయా
తాదర్థే బోధ్యాన్; సంఖ్యా తు న తథా. యథా:- ద్వా ద్వా
మిళిత్యాచత్వారః ఇత్యేత్ర సకోఽపి శంకోదయః కస్య చిదపి.
అతోఽయం ఘంటాపథ ఇత్యత్రా స్మత్సరిశ్రమః ॥ ఇతి ॥

ఇతి శ్రీ ‘వైద్యసల్లభ’ రాజ్ఞీ వేంకటాచలపతి ప్రసాద మహాగ్నిచి
ద్విరచితే సాంఖ్యవేదాంత ప్రాసాదే భాష్యముక్తాఫలా
సరనామ్నః పూర్వపటస్య వాద విమర్శ

భూమికా ద్వితీయా

సాంఖ్యవేదాంత ప్రాసాదీయ భాష్యముక్తాఫలే

పూర్వపట్కే

అథా భాష్యసభూమికా తృతీయా

అవ:-పూర్వభూమికోక్త “సన్వేతదభ్యాస భాష్య మనాచార్య కృతం” ఇత్యాద్యైషస్య సమాధాన రూపేయం భూమికా. అత్యాదా పూర్వపక్ష ముద్ఘాటయతి అత్యేతి.

అత్యాద్యాసగ్రింభే యుష్మదస్మత్పదార్థావసంగతౌ భవతః. యథా:—అస్తీతావదత్ర భాగద్వయం యుష్మదస్మదాని - తథాఽపీ త్యంతమేకః, తథాపీత్యాది-నైసర్గికోఽయం లోకవ్యవహార ఇత్యంతం ద్వితీయః ఇతి. తత్ర ప్రథమేభాగే యుష్మదస్మత్ప్రత్యయగోచరయో ర్వస్తునో రభ్యాసయోగ్య ద్విత్వ భావేఽపి తయో స్సుతరాం భేద సస్పృహ దితరేతరాభ్యాసో నోపపద్యత ఇత్యుక్తః ద్వితీయభాగేతు “తథాఽపి” ఇతి పదేన ప్రథమ భాగోదిత్యాద్య మర్థాంగీకారే గాంగీకృత్య “నైసర్గికోఽయం లోక వ్యవహారః” ఇతి ద్వితీయభాగార్థం లోకేకమితి దర్శయతి. ఏనం ద్వితీయభాగార్థో యది లోకేకః ప్రథమభాగార్థ స్వలోకేక (శాస్త్రీయ) ఏవే త్యర్థాపత్త్యా ప్రతీయతే హి. తాదృశీ మర్థాపత్తిం యది నాంగీకరిష్యత్ తదా గ్రింథాదా “యద్యపిలోకేతావత్” ఇతి ప్రథమభాగార్థస్యాపి లోకేకత్వ ప్రతిపాదికాం పదపరిక్షీ మాయూయుజిష్యత్. న తథాదృశ్యతే. అతోఽయం ప్రథమభాగార్థ స్వ లోకేక ఏవేతి వక్తవ్యః. తదాఽయ మర్థః “తత్త్వమసి-అహంబ్రహ్మస్మి” ఇతి ఇతిమహావాక్యయో రధేన నవిరుద్ధ్యేత. నాయంతిథా, కింతు విరుద్ధ్యతే. యథా:—తత్త్వమసివాక్య స్థిత యుష్మత్పదవాచ్య స్తుని చిజ్జడాంశద్వయం (చేతనత్వ కించిద్ జ్ఞత్వ రూపం) నిరూప్య తత్ర జడాంశ ముష్ణుత్వా చిదంశేన పర మాత్మ తాదాత్మ్యం నిరూపితం జీవస్య జహదజహల్లక్షణయా. ఏవ మేవాహం బ్రహ్మస్మితి ముహావాక్యస్థితాఽస్మత్పదార్థోఽపి, అతో

మహావాక్యస్థిత యుష్మదస్మత్పదార్థా తుల్యధర్మా భవతః; నతథాఽధ్యాసభాష్య నామక గ్రంథస్థితౌ. అతోయ మథోమహావాక్యాధ్వేన విరుద్ధ్యతే. నేదృగసంగతి రాచార్యమఖోద్గిర్ణాస్యాత్. అతవనా నాచార్యకృతోఽయంగ్రంథ ఇతి విజ్ఞేయః ॥

అపిచ; అధ్యాసోనభాష్యకారాభిమతః. యథా:- యుష్మదస్మత్పదార్థాం జడ- చిద్వస్తుద్వయమధ్యాసబీజం నిరూప్యాపి తయోస్సుతరాంభేదం దర్శయతి ఖల్వధ్యాస గ్రంథకారః ప్రథమ భాగే; ద్వితీయే తు అవిద్యాసంజీవనే తద్విరుద్ధం శుక్తి రజత దృష్టాంతం చ. అధ్యాసావిద్యయోరతస్మింస్తదుద్భిత్వ ధర్మ సామ్యేపి అధ్యాసస్తావన్లోకేఽధ్యస్యాధ్యస్త వస్తుద్వయ ధర్మేషు యత్యేచిత్తైశ్చ రూప హేతు సదృశ వేద సంభవతి; నతథాఽవిద్యా, తస్మాదయోరంతః సాతిత్వాత్ నిర్వేతుకత్వం జరీదృశ్యతే “యుక్తి హీన ప్రకాశస్య సంజ్ఞామా యేతి కథ్యతే” ఇతి మాయాయా హేతు హీనత్వ దర్శనాత్. ఏతేన భిమస్తు; సహేతుకశ్చేదధ్యాసః- నిర్వేతుకశ్చేదవిద్యేతి సిద్ధం॥

యద్యా; అధ్యాసపదస్య అధ్యుః స్తవశిష్టా స ధాతు రూప త్వేన తస్యాఽతస్మింస్తదుద్భి ర్భిత్తిర్థః స్యాదేవగౌణ వృత్తి వ్యపశ్రయం; సోయమవిద్యాఽధ్యాసయోస్సమాన మితిచేన్న. అధ్యాసస్య రజ్జు-సర్పాది ద్వివస్తు జన్య దృష్టాంతేష్వేవరూధ్యా ప్రతీయమాన త్వాత్, అవిద్యా నిమిత్తక వివర్త దృష్టాంతీ భూత మృగ్గుటాది దృష్టాంతే మ్వప్రతీయమానత్వాచ్చాధ్యాసోనా విద్యేతి వదితుం శక్యం. అతోఽధ్యాసో నామనావిద్యా. అవిద్యా ప్రత్యుప స్థాపితం జగదితి బహుధాభాష్యేషు ప్రపంచితం భాష్యకారైః. అతో భాష్య కారానభిమతో హ్యధ్యాసః. ఏతేనేదం న భాష్యకార కృత మితి విజ్ఞేయం ॥

కించ; మంగళాచరణా భావాత్ అవ్యాఖ్యేయ మిదం భాష్య మిత్యాక్షేపస్య సమాధానావసరే, యుష్మదస్మత్పత్వయగోచరయో

రిత్యాదభ్య తద్ధర్మాణామపి సుతరా మితరేతర భావానుపపత్తిరిత్యం
తేన గ్రింధేన (అధ్యాస గ్రింధ భావేన) సర్వోప ప్లవరహితస్య
విజ్ఞాన ఘన ప్రత్యగర్థస్య తత్త్వస్య స్మృతత్వాత్ ఇమ్యక్త్వా టికా
కారేణ తత్త్వ స్మృణద్వారా మంగళాచరణాస్తిత్వం సూచితం.
న హి ప్రత్యక్ష మంగళాచరణం ||

ఏతచ్ఛ్రు; యుష్మదస్మత్ప్రత్యయ గోచరయోరిత్యత్రి గోచర
పదస్య యోగ్యతార్థ ముక్త్వా తాభ్యాం యుష్మదస్మత్పదాభ్యాం
కృమేణ జడచిత్తి పరామృప్తేచ. ఏతేన జడచిత్తోర్వ్యవహారతః, టికా
కారాభిమతవస్తు ప్రతీతిభ్యాం చ విరోధస్సాధికః, తేన పార్థక్యం
చ, తమః ప్రకాశయోరివతయోః. తాదృశనిరోధ సద్బానాత్
(యత్కించిత్రైల్య స్వాప్య భావాత్) అన్యత్రాస్య ధర్మాగోపరూపా
ధ్యాస స్వానవకాశోపి దర్శితః ప్రథమభాగే. తమర్థాంగీకారదృశాఽం
గీకృత్యాపి అధ్యాసం పునరుజ్జీవయతి, తథాపీత్యధ్యాస భావ్య భాగేన
ద్వితీయేన శుక్తి రజత దృష్టాంత పూర్వకం. ఏతేనాపి జడచిత్తోః పార్థక్య
మేవాంగీకృతంభవతి. కింతు, “తదనన్యత్వ మారంభణ శబ్దాదిభ్యః”
ఇతి సూత్రీ దిశా తదనన్యత్వం వా; “అస్మిక్ష్ప తేః పరిణామాత్” ఇతి
సూత్రీ దిశా పరిణామిత్వం వా; “సర్వం చ నామరూపాది సదాత్మ
నైవ సత్యం వికార జాతం, స్వత స్త్వవృత్తమేవ” ఇతి; “నా సత్యం
కస్య చిత్కృచిదితిబ్రూమః” ఇతి చ భాష్యకారోక్త దిశాతయో
స్తాదాత్మ్యం వా జడచిత్తోర్నాంగీ కృతం. “అనవగమ్యమాన మేవ
హీదంతోకేసమస్తస్య వస్తునః చేతనత్వం చేతన ప్రకృతి కత్వ
శ్రవణాత్ శబ్ద శరణతయా కేనల యోతేప్రీత్యతే” (బి). 2-1-4
భా. విలక్షణత్వాధికరణం) ఇత్యాది భాష్య దిశా జడస్య చేతనత్వం
వా నాంగీకృతం ||

అపిచ; యత్ర కుత్రీవా శ్రీ పూజ్యపాదై రుపన్యస్తశ్చే
దృజ్ఞ సర్వాధ్యాస దృష్టాంతో నతావతాయం (అధ్యాసః) త దంగీ
కృత ఇతివాచ్యం. తత్తాద్యస్త సర్వజ్ఞాన స్వేన జగతోఽనిత్యతా
మాత్రీ లాభాత్మైవ తస్య (అధ్యాసస్య) గృహ్యమాణత్వాత్ ; తద

నన్యత్వ లాభాయ పునః మృద్ధుట దృష్టాంతస్యాపి గృహ్యమాణ త్వాచ్చ(దృశ్యతాంఛాం.6-2-విభా.) ఏతేనాప్యయ మధ్యాసభావ్యం నశంకరోదిత మితి వక్తవ్యం॥

కించ; వస్తుప్రతీతిభ్యాం సవిరోధస్సిద్ధ్యతి జడచిత్తోః. యథా:- యద్యంగీక్రియతే శంకరోదిత మేవేతి టికాకారమతానురోధేన తదాయుష్మ దస్మత్పదగోచరయో జడచిత్తో ద్విరోధస్తూక్తదిశా వ్యవహార దృశైవ, న వస్తుప్రతీతిభ్యాం టికాకారోదితాభ్యాం. యతః, అత్ర వస్తుత్వం నామ స్వతస్సత్తా విశిష్టత్వం. యుష్మత్పదోపదిష్ట జడస్య అవిద్యా పృథ్వీపథాపితత్వా న్న వస్తుత్వం “సదాత్మనా సర్వ వ్యవహారాణాం సర్వవికారాణాంచ సత్యత్వం, స్వతస్త్వస్మతమేవ” ఇతి భాష్యక్తేః; తదనన్యత్వ మారంభణ శబ్దాదిభ్య ఇతి సూత్రాదిశా జడ జగతః తదనన్యత్వ దర్శనాత్; బ్రహ్మభిన్నతయా తస్య సత్తా భావాచ్చ. ఏవం సతి జడస్య కుతో వస్తుత్వం? తదభావే వస్తుతః కుతోవా విరోధశ్చిత్తా? అతో వస్తుతో విరోధో దూరాపాస్తః. ప్రతీతితో విరోధశ్చ తాదృశఏవ. యతః ప్రతీతిత్ జ్ఞాన సాధ్య. తద్ జ్ఞానం బ్రహ్మభిన్నం జగ దితి ప్రమాయాపంచే జడచిత్తో రభేద ఏవ; అవిద్యోపస్థాపిత మిత్యాదినా ౭విద్యారూపంచేత్ వ్యావహారికం యదుక్తం గోచరపదేన తదేవ భవతి హి. తదా ప్రతీతి గోచరాభ్యాం ఏకమేవ ఫలం సాధితం భవతి; అతస్త్వదసత్.

అథ ద్వితీయభాగస్యావిద్యా సంజీవనత్వం యథా:- ఏవ ముక్త దిశావస్తు - ప్రతీతిభ్యాం జడచిత్తో రవిరోధేస్థితే; యస్మాత్ అహం బ్రహ్మసీద్ధితి మహావాక్య మస్మత్పదార్థస్య యథా బ్రహ్మత్వం బోధయతి తదైవ యుష్మత్పదార్థస్యాపి బోధయతిబ్రహ్మత్వం తత్త్వమసీతి మహావాక్యం. తస్మాత్, యుష్మత్పదవాచ్యం జడమితి, అస్మత్పదవాచ్యం చిదితి సహినిర్వక్తుం శక్యతే ౭ధ్యాసభాష్యే; తస్య మహావాక్య విరోధాత్. కింతు గోచరపదస్య యోగ్యతార్థ గ్రహణేన తాకికేన జడచిత్తో ర్యోవిరోధ స్సంపాదితో భేదజనక స్తస్య

కాల్పనికత్వా దతవన స్వసహారత్వాచ్చ ద్వైతభేదేనాన్యథా గృహ్యమాణత్వం సిద్ధ్యత్యేన. తదేనా విద్యా. తన్నిరాసాయైవేయం శాస్త్రచోదనా చోపపన్నా.

నస్వేత ద్విరుద్ధైవ ఆద్య భాగోదితాధ్యాసానుపపత్తిరితిచేన్న. సాతత్ర తమాః ప్రకాశవదితి దర్శిత దృష్టాంతానురుద్ధైవ కేవలం, ఆ పాత దృశేతి వేదితవ్యం॥ ఇతి కేమాంచదాశయః॥

అత్ర యద్యంగీకీయత ఇత్యుత్తరగ్రింధేన ఇద మాచార్య మతానురుద్ధమపి తత్పూర్వగ్రింధేనతు తస్య విరుద్ధత్వా త్కించి దిన సమాదర్శ్యః యథాః— సర్వోపిలోకే తావదహమితి ప్రత్యగాత్మానం స్వమేవ పరామృతత్వస్సచ్చబ్దేన- యష్మచ్చబ్దేన తు స్వేశరం. ఈదృశ సామాన్యదృశైవో పక్రాంతం భాష్యం జనసామాన్యస్యావగాహోయేతి వేదితవ్యం; పశ్యాదిభిస్సమాన మిత్యాది పద దర్శనా దధ్యాసభాష్యే; మహావాక్యాన్వయస్తు వ్యుత్పన్న చిత్తానామేవ, తత్రశ్వేతకేత్వాది పాజ్ఞ సంబోధన దర్శనాత్. అహోయది స్వపదవాచ్యం చేతనం భవేత్ తదా స్వేతరం జడమేన భవతి. దృశ్యతాం పరిణామ హేతు నిరూపణ భూమికాయాం “అసద్వా ఇదమగ్రి ఆసీ” దితి మంత్రభాష్యే శ్రీ పూజ్య సాదాభిమతరీతిః. అతోఽధ్యాస భాష్యస్థ యుష్మ దస్మత్పదయోః జడ చిద్వాచకత్వ సిద్ధ్యా త్వదుక్త దోషా భావాత్ సోయం (అధ్యాస గ్రింధః) ఆచార్య కృత ఏవేతి నిశ్చయతే. పరం త్వత్రా విద్యా-ప్రమాణ వైకల్య నిమిత్తయోః వివర్త - భ్రమ ప్రతీతయో రధ్యాసయోః పంచపాదికా నిర్దిష్టయోః ప్రథమ ఏవ శ్రీ పూజ్య సాదాభిమత ఇతి విజ్ఞేయం నైస్సరికోయం లోక వ్యవహార ఇత్యత్ర నైస్సరిక పద దర్శనాత్; తస్య (నైస్సరిక పదస్య) నిర్నిమిత్త సూచకత్వాత్.

నిర్నిమిత్తత్వం పునరవిద్యా లక్షణత్వేనా త్తోక్త పూర్వమేవ. నద్వితీయః; తస్య వస్తుద్వయ సద్భావ ఏవజన్య మాసత్వాత్. తాదృశ వస్తుద్వయ సద్భావాంగీకారస్య అద్వైత సిద్ధాంత విరోధి

త్వా చేప్తి. దృశ్యతామత్రై తదధ్యాస ద్వయ స్వరూపం పంచపాది
కాయాం. యథా:- సాచ (అవిద్యా = జడశక్తిః) న జడేషు వస్తుషు
తత్స్వరూపావభాసం ప్రతిబద్ధాతి; ప్రమాణ వైకల్యా దేవ తద
గ్రహణ సిద్ధేః రజత ప్రతిభాసా త్ప్రగూర్ధ్వంచ సత్త్వామపితస్యాం
స్వరూప గ్రహణ దర్శనాత్. అతః తత్ర రూపాంతరావభాస హేతు
రేవ కేవలం. ప్రత్యగాత్మని తు చితిస్వభావత్వాత్ స్వయం ప్రకాశ
మానే బ్రహ్మస్వరూపా నన భాసస్య అనన్య నిమిత్తత్వాత్ తద్గత
నిస్సర్గ సిద్ధావిద్యాశక్తి ప్రతిబద్ధా దేవతస్యా నవభాసః. అతస్మా
ప్రత్యక్ చితి బ్రహ్మస్వరూపావభాసం ప్రతిబద్ధాతి, అహంకారా
ద్యతద్రూప ప్రతిభాస నిమిత్తంచ భవతి సుషుప్త్యా దౌ అహంకా
రాది విక్షేపసంస్కారమూత్ర శేషం స్థిత్యా పునరుద్భవ తీతి॥ ఇతి॥
ఏతేనే తన్నిగమనం. యథా:—

యుష్మ దస్మదిత్యాది ప్రథమభాగే తావత్ “తస్మాద్భా
ప్రాప్త మేవ ద్వైతం అవిద్యాకృతం స్వాభావిక ముపాదాయ స్వా
భావికైవ విద్యయా యుక్తాయ రాగద్వేషాది దోషవతే యథాభి
మత పురుషార్థ సాధకం కర్మోపదిశత్యగే” (వేదః) ఇత్యాదిభాష్యే
ణ యథా వేదః ప్రథమం కర్మోపదిశతి జీవగణాయ తథాఽఽచా
ర్యా అపి తాకికదిశా (జడాధ్యాసదిశా) యుష్మదస్మ త్పదార్థౌ ఇత
రేతరాధ్యాస నిరూపణ యోగ్యా భిన్నార్థౌ తావద విద్యాపిశునా
నిరూప్యాపి తయోద్వయితావప్తంభకత్వాత్ యత్కించి దప్యన్యో
న్య తౌల్యాభావ రూపహేతు ప్రదర్శనద్వారా జడాధ్యాసం నిరస్య
అనాది సంసారహేతు భూతా మవిద్యా పరనామ్నిమాలలంబికే
మాయాం ద్వితీయభాగే. యాంవినా శాస్త్రస్యై వా ప్రవృత్తిః.

ఏతేన కేచిదాచార్యాన్ హేళయం త్యతద్జ్ఞాః “అయం
మాయావాదీ” ఇతి. తత్ప్రచ్ఛం. యతః “తద్వైక్షిత బహుస్యాం
ప్రజాయేయ” “తదాత్మానగ్ స్వయమకురుత” “తత్సృష్ట్యా
తదేవాను ప్రావిశత్” ఇత్యాద్యః సృష్టి శ్రుతయో బహవః
శూర్యుంతే; తాస్తావత్ జగత్సృష్టిం బ్రహ్మణ ఏవ కథయంతి.

రచనాది సంకల్పస్తు నవినామాన సంఘటతేహి. నిరవయవం (అమ నస్కం) ఇతి విషయ్య ధర్మవద్భ్రష్మాతి శూయతేచ. తాదృశ బ్రహ్మణః కథం సృష్టి రావి రాసీ దితి వర్తతే నిరంకుశాశంకా. అత్యామనస్క-త్య-సృష్టి సంకల్ప-రూప ధర్మ ద్వయమితరేతర విరుద్ధ మపి తస్య శ్రుతి బోధితత్వాత్ “యథా శబ్ద మభ్యుప గంతవ్యం” ఇతి కృతస్మి ప్రిసక్త్యధికరణోక్త దిశా వైదికేభ్య ఉపదిశ్యాపి తది తరేభ్యో యుక్త్యై ప్రదర్శనీయత్వాత్ తదామాయామవ ప్రభ్యోప పత్తిర్దర్శితా “మాయాంతు ప్రకృతిం వింద్యాత్ మాయాసంతు మహేశ్వరం” ఇత్యాది ప్రమాణేన. సై నరూయా జీవగతాచేత్ అవిద్యేతి కథ్యతే. తాదృశా విద్యోస్థాపితం జగదితి భాష్యేషు బహుధా ప్రపంచితం భాష్యకారైః. కానామ మాయేత్యా కాంతా నిర్వర్త్యయం గ్రింథో మానసోల్లాసే మండనాచ్యేణ ప్రపంచితః; యథా:—“యుక్తిహీన ప్రకాశస్య సంజ్ఞామాయేతి కథ్యతే। నా సతీదృశ్యమానానా బాధ్యమానానవా సతీ। న ప్రకాశాదియం భిన్నా ఛాయేవార్కస్య తామసీ। నచా భిన్నా జడత్వేన విరోధా నోఽభయాత్మికా ॥ ఇతి ॥ అతః యథా సుప్తే రుత్థానం ప్రకృత్యైవ (స్వభావేనైవ) సంభవతి; (సర్వానుభూతోయం విషయః తథాపి న ఖలు పార్యతే నిర్వక్తుం యేనకేనాపి) తతైవాత్మనః సృష్టి రిత్యవగంతవ్యా. తాదృశీం ప్రకృతి మేవ మాయామితి భాషంతే భాష్యకారాః; మాయాంతు ప్రకృతిం వింద్యాదిత్యాది ప్రమాణేన. తాదృశీ మాయాతావత్ ఉక్త విధినాదుర్ జ్ఞేయాహి. అత ఏవ తాం మిథ్యాజ్ఞాన మితి చ బ్రువతే. ఏతేన భాష్యకారా, నావహేళన పాత్యమితి సుధీ హృదయంగమమేతత్ ॥

కించ; భాష్యాదాయద్యపీతి పదప్రియోగా భావస్తు నదోషః, యద్యపితథాప్యోర్నిత్య సంబంధాత్ ॥ అపిచ; మంగళాచరణాభావోపి నహిదోషాయకల్పతే; యతః—అంగిస్థానీయానాం సూత్రాణా ముద్ధ విచారే. భాష్య స్వాంగత్వాత్, అంగంగిసోరభేదాత్—సూత్రాదౌ తస్య (మంగళా చరణస్య) అథ శబ్దేన దృష్టత్వాచ్చ ॥ ఏవం

నిరవద్య మిదం భాష్యం॥

ఇతి శ్రీ 'వైద్యవల్లభ' రాజ్ఞీ వేంకటాచలపతి ప్రసాద మహాగ్నిచి
ద్విరచితే సాంఖ్యవేదాంత ప్రాసాదే భాష్యముక్తాఫలా
పరనామ్నః పూర్వపట్య అధ్యాస
భూమికా తృతీయా

—:—

సాంఖ్యవేదాంత ప్రాసాదీయ భాష్య ముక్తాఫలే పూర్వపట్కే

అథావిద్యాభూమికా చతుర్థీ

అవ:—యస్యాం మాయాంతః పాతిత్వముక్తం గత భూమి
కాయాం తాం వివృణ్మహేఽవిద్యాం ; స్వరూప - సాధన-ప్రయో
జనైః॥

అవిద్యా పునరాత్మనః స్వరూపప్రచ్యవనరూపేతి గమ్యతే.
యథా:—“స్వరూప ప్రచ్యవనం త్వాత్మనో జాగ్రీ తస్వస్థావస్థాం
ప్రతిగమనం, బాహ్యవిషయ ప్రతిబోధోఽవిద్యా కామకర్మ బీజస్య
బ్రహ్మవిద్యా ముతాశాదాహ నిమిత్తం ” (ఛాం. 8-6-3-భా)
ఇత్యాదినా సుప్త సోప్తానం ప్రతి అవిద్యా కారణమితి; తథా
“ఏవమీశ్వరస్యా ప్యనపేక్ష్య కించిత్ప్రయోజనాంతరం స్వభావాదేవ
కేవలం లీలారూపా ప్రవృత్తి ర్భవిష్యతి”(బి. 2-1-3-భా. ప్రయో
జనవత్వాధికరణం) (ఈశ్వరస్వభావః = కాలకర్మసహిత మాయా)
(రత్నప్రభా) ఇత్యాదినా ఈశ్వర సిస్పృతౌం ప్రతి మాయా రూప
స్వభావః కారణమితిచ వర్ణయంతి భాష్యకారాః. అత్రావిద్యా మా
యాయోః స్వాతంత్ర్య పారతంత్ర్యాభ్యాం భిద్యతే స్వరూపం. అవి

ద్యా తావత్ స్వరూపస్థస్య (సుప్తస్య) జీవాత్మనో భాష్యానిషయ
 ప్రబోధం కురుతే; మాయాతు నిర్విషయస్య పరమాత్మనః సిస్మత్కం.
 అతః స్వరూప ప్రచ్యుతి కరణ విషయేద్వయోరపి సారూప్య మస్తి.
 నిర్గుణస్వరూపాత్ ప్రచ్యుత స్వావీశ్వరస్య స్వతంత్రత్వాత్ అస్తి స్వ
 రూపా నుపమర్దః స్థితప్రజ్ఞస్థేవ ఉత భాజ్య స్థానీయ పూర్ణస్థేవ. న
 తథా జీవస్య స్వరూప విస్మృతేః ; లబ్ధస్థానీయ సంఖ్యా గణస్థేవ,
 అస్వతంత్రత్వాత్. ఇయానేవ భేదః జీవేశ్వరయోః. ఏత దవత్సంభవ
 పూర్ణభాగహారేపి నిర్గుణబ్రహ్మ స్థానీయ భాజ్యపూర్ణాత్ + స్వభావో
 పస్థాపితం (మాయోపస్థాపితం) భాజక పూర్ణస్య (స్వరూపస్య) పరి
 హరణమేవ భాగహర ఇత్యుచ్యతే. అత్ర పరిహరణస్య స్వభావోప
 స్థాపితత్వంతు; భాజ్యపూర్ణస్థాపి సంఖ్యా సాజాత్యాదేవ సంభవతి.
 తథాచోక్తం “బిందునా బిందుహరణే స్వాదేకాంక సమ ద్భవః” ఇతి
 (పరతత్వోపన్యాసః) అత ఇయం భాగహరణక్రియా స్వరూపప్రచ్య
 వన రూపా అవిద్యా పదవాచ్యాభవతి. ఇయం పూర్ణే అతి విక్రమ్య
 రావణశిరః కర్తనే ప్రయుజ్యమానా రామశక్తి రివ క్రియంత్యపి వా
 రాణ్యపహరంత్యపి శిరాంసి తత్స్వరూపం న క్షపయితుం సమర్థా ;
 సమర్థాపునః జీవస్థానీయ సంఖ్యాను; సౌరశక్త్యా న్యాయ త్రికృత చైత
 న్యస్య రావణస్య శిరస్సివ. అత ఏవ నిర్గుణేబ్రహ్మణిమాయేతిసంఖ్యా
 స్థానీయే జీవే అవిద్యేతి చాభిధానేదోఽభవదేకస్యా అప్యవస్థాయాః
 అతః స్వరూపప్రచ్యవనమాత్మన ఇత్యుభయత్ర సమానం.

పై పాఠవిద్యా నిర్గసిద్ధా సర్వానుభూతసుప్త్య త్థిరివ. ఏతేన
 నిర్గుణబ్రహ్మణః సగుణానస్థా స్వభావసిద్ధేతి వేదాంత డిండిమః. తథా
 చోక్త మాచార్యైః “సహస్వభావః పరమమయోక్తుం శక్యతే.” ఇతి
 (బి 2-1-31 భా) ఏతావతా నిర్గుణేబ్రహ్మణి అవిద్యా (ఉత మాయా)
 సగుణరూపభేదం ప్రత్యుపస్థాపయతి (అవభాసయతి) ప్రథమ మిత్యవ
 గమ్యతే. తత సగుణబ్రహ్మ కురుతే జగత్పరిణామాది కార్య జాత
 మితి శూన్యం తే శూన్యయః. యథా:—“తదైక్షత బహుస్యాం ప్రజా

యేయేతి”(ఛాం 6-2-3) “సేయం దేవతాఽపక్షత హంతాహ మిమాస్సి
సో) దేవతా అనేన జీవేనాత్మనా ప్రవిశ్య నామరూపే వ్యాకరవాణి”
(ఛా 6-3-2) “తదాత్మానగ్న్స్వయ మకురుత” (తైత్తిరీయం-ఆనంద
వల్లి) ఇత్యాదయః. అతఏవా విద్యాప్రత్యుపస్థాపితం జగదితి, తస్యాః
ప్రత్యుపస్థాపకత్వ మాత్రం అసకృ త్ప్రపంచితం భాష్యకారైః; నహి
కర్తృత్వం. తథాచ తస్యా అవిద్యాయా దేవద త్తదశావదవస్తుత్వా
దస్వతంత్రీ త్వాచ్చ ; “స్వతంత్రీః కర్తా” (షా 1-4-54) ఇతిపాణిని
సూత్రాదపి స్వతంత్రీస్య బ్రహ్మణ ఏవ జగత్కర్తృత్వం.

భాష్యకారైరపి అవిద్యాయా అస్వాతంత్ర్యం నిరూప్యైవ
ప్రత్యాఖ్యాతం హికాపిల మతం. యథా:—“యది వయం స్వతం
త్రాం కాచి త్ప్రగవస్థాం జగతః కారణత్వేనా భ్యుపగచ్ఛేమ;
ప్రసంజేమ తదా ప్రథాన కారణవాదం. పరమేశ్వరాధీనా త్వీయం
అస్మాభిః ప్రగవస్థా జగతోఽభ్యుపగమ్యతే, నస్వతంత్రా. సాచా
వశ్యాభ్యుపగతంవ్యా; అర్థవతీ హి సా. నహితయా వినా పరమేశ్వ
రస్య సప్రృత్వం సిద్ధ్యతి; శక్తి రహితస్య తస్య ప్రవృ త్యనుపపత్తేః
... అవిద్యాత్మికా హి-బీజశక్తి రవ్యక్త శబ్ద నిర్దేశ్యా పరమేశ్వరాశ్ర
యా మాయామయీ మహాసుప్తిః; యస్యాంస్వరూప ప్రతిబోధ
రహితాః శేరతే సంసారిణో జీవాః”(బ్ర. 1-4-31 భా. అనుమానాధి
కరణం) ఇతి.

కించ; అవస్థాంతరగస్య బ్రహ్మణ స్సాక్షాత్కర్తృత్వ
భోక్తృత్వాది సర్వోఽపి వ్యవహారస్సంభవతీతి చోక్తం. యథా:-
“అవిద్యా కల్పితేన చ నామరూపలక్షణేన రూపభేదేన వ్యాకృతా
వ్యాకృతాత్మకేన తత్త్వాన్యత్వాభ్యాం అనిర్వచనీయేన బ్రహ్మ
పరిణామాది సర్వవ్యవహారాస్పదత్వం ప్రతిపద్యతే; పారమార్థికేన
చ రూపేణ సర్వవ్యవహారాతీతం అపరిణత మవతిష్ఠతే”(బ్ర. 2-1-27
భా. కృత్స్న ప్రసక్త్యధికరణం) ఇతి. ఏవమేవ పూర్ణభాగహారే
భాజ్యపూర్ణం అపరిణత మవతిష్ఠన్నేవ లబ్ధస్థానే సంఖ్యాప్రపంచ
రూపేణ పరిణతం చ భవతీత్యతి సుందరోఽయం దృష్టాంతః, కించి

నున్న సర్వసారూప్య త్వాదస్య. తథాచ శూన్యతే “పూర్ణ మదః పూర్ణమిదం” ఇత్యాది (బృ. 5. అ) ఏవ మవిద్యా స్వరూపం నిరూపితం.

అథావిద్యా సాధనం:—

“ఫలత్వ సిద్ధి రపి మోక్షస్య బంధనివృత్తి మాత్రాపేక్షా; నా పూర్వోపజననాపేక్షా” (బృ-4-4-2-భా.) ఇతి భాష్యోక్తేః బంధ సద్భావయేవ మోక్షస్య ప్రసక్తిః; తత్ఫలత్వస్యచ. ఫలత్వాభావేఽప్రామాణ్యం ఘటతే మోక్షశాస్త్రస్య తథాచోక్తం “నచేయం పరిణామశృతిః పరిణామ ప్రతిపాదనార్థా తత్ప్రతిపత్తే ఫలానవగ మాత్” (బృ-2-1-1-27 భా.) “ప్రామాణ్య సంశయేతు ఫలవ దజ్ఞా తార్థ తాత్పర్యాత్” (బృ-1-1-4-రత౨ప్రభా.) ఇత్యాదిభిః తాదృశబంధోద్వేత జ్ఞానాధీనః. తద్జ్ఞాన మవిద్యాజన్యం. అత ఏతామవి ద్యాం సిహధయిషవ ఏవం బ్రువతే భాష్యకారాః. “నచాస్మిన్ దర్శనే జ్ఞానాన్మోక్ష ఇత్యుపపద్యతే; సమ్యక్ జ్ఞానా (స్వరూపజ్ఞానా) పనోద్యస్య కస్యచి నిృధ్యాజ్ఞానస్య సంసారకారణత్వేనా న భ్యుపగ మాత్” (బృ-2-1-14-భా. ఆరంభణాధికరణం) ఇతి. అత్ర మిథ్యా జ్ఞాన మవిద్యామూలమేవ (పరిణతిగేవ). అత స్తదవిద్యేతి చ మన్యంతే; ద్వైత జ్ఞాన మితి చ. తత్ ద్వయోర్వస్తునో సత్తత్తా రూపం. యథా:—జగద్బ్రహ్మణోసత్తత్తా జ్ఞానం. నహ్యేతాదృశ జ్ఞానం రజ్జుసర్ప భ్రమః. యతః రజ్జుసర్పజ్ఞానయోః ఏకస్య సత్వే తదను అన్యస్యా సత్వాత్.

యథా:—సర్పజ్ఞానమన్వస్తి రజ్జు జ్ఞానా భావః; రజ్జు జ్ఞాన మన్వస్తి సర్పజ్ఞానాభావః. అతోరజ్జు సర్ప దాహరణేన ద్వైతజ్ఞానం నహి సంభవతి. తస్మాత్ ద్వైతజ్ఞానం సాధయితుం సక్రిమతేఽయం దృష్టాంతః. కింతు మృద్దుటరూప పరిణామ దృష్టాంతఏవ క్రిమతే. తత్ర మృద్ జ్ఞాన మనువర్తతేహి ఘటజ్ఞానం. ఏతత్ ద్వితయ మపి సత్త మితి జ్ఞానం హి ద్వైతజ్ఞానం. తదేవ “సతఏవ ద్వైతభేదే నాన్యథా గ్నిహణ” యావం; త నివర్జితం భవతి. ఇగద్బ్రహ్మణో రభేదజ్ఞాన

రూప అద్వైతజ్ఞానేన. త దద్వైతజ్ఞానం పునర్జగతో బ్రహ్మ వికార త్వేన (పరిణామ త్వేన) వికారస్య తావత్ వాచారంభణ శ్రుత్యా వాచారంభణ మాత్రిత్వేన (అనిత్య త్వేన) జగతోఽ నిత్యత్వ సిద్ధ్యా “తదనన్యత్వ మారంభణ శబ్దాదిభ్యః” (బ్ర. 2-1-14.) ఇతి సూత్ర దిశా త దనన్యత్వ (బ్రహ్మనన్యత్వ) సిద్ధ్యాచ సిద్ధం భవతి. ఏతేన జగన్నహి వినష్టం సర్వభ్రాంతివత్; నష్టస్య (జగతః) తదనన్యత్వా యోగాత్. “సూత్రకారోపి పరమార్థాభిప్రాయేణ తదనన్యత్వ మిత్యాహ. వ్యవహారాభి ప్రాయేణ తు న్యాయోఽ క వదితి” (బ్ర. 2-1-14 భా.) ఇత్యుక్తేః త దనన్యత్వస్య పారమార్థికత్వాత్. తాదృశ తదనన్యత్వం (రజ్జు సర్పభ్రమే రజ్జ్వనన్యత్వం) నహి భ్రాంతిరూప సర్వస్య రజ్జుజ్ఞానరూప సమ్యక్ జ్ఞానోదయే సతి సంభవతి; తస్య సర్వజ్ఞానస్య నష్టత్వాత్ రజ్జు భిన్నత్వాచ్చ. అతోఽత్ర వాచారం భణ శ్రుత్యా వికారోనామ ఆభాస - పరిణామ ద్వయాన్యతర రూ పాంతరా పత్తిరూప పరిణామఏవ నిరూపితః; నత్వాభాసః (జడాధ్యా సరూపః) వాచారంభణ శ్రుతిస్తావత్ వికార వికారిణోః ఘటమృత్తి కయోః జ్ఞానద్వయ సదృశ ఏవ ప్రథమస్య వికారస్య వాచారంభ ణత్వం - ఇతరస్య వికారిణస్తు సత్యత్వంచ సమర్పయతి. తదా ద్వైతజ్ఞానం నివర్తతే; ఏవం త దేహ శ్రుతిః ద్వైతజ్ఞాన నివర్తకత యోపయుజ్యతే. ఆభాసే పునః పురోక్తదిశా ద్వైతజ్ఞాన గంధస్యా స్వభావాత్ సతత్రేయం (శ్రుతిః) క్రిమతే. కింతు పరిణామ ఏవై త చ్చుప్రత్యన్వయః. ఏతేన సమ్యక్ జ్ఞాననివర్త్యద్వైతజ్ఞానరూప మిథ్యా జ్ఞానస్య సత్వాత్ జ్ఞానా న్మోక్ష ఇతి వచన ముపపద్యతే; తేన అవిద్యా సిద్ధిశ్చ॥

తత్ప్రయోజనం:—

బ్రహ్మణ స్తావత్ “తత్సృష్ట్యా తదేవాను ప్రావిశత్” (తై. ఆనందవల్లి) ఇతి శాస్త్రేణ క్రియావత్త్వం—“కేవల నిర్గుణశ్చ” () ఇతి నిష్క్రియత్వం చేతి పరస్పర విరుద్ధా ధర్మా యతోః మహాన్ వివాదస్సంజాయతే; ద్వయోరపి శాస్త్ర ప్రామాణ్య సదృశా దపరిహార్యశ్చ॥ అత్ర బ్రహ్మణి నిర్గుణత్వం నామ నహి

గుణశూన్యత్వం, కింతు సతామేవ గుణానాం కర్తృత్వ భోక్తృత్వా
 దీనాం సర్వేషామపి అకించి త్కరత్వమేవ. ఆహుశ్చ భాష్యకారాః
 సమన్వయాధికరణే “తద్విషయే (బ్రహ్మజ్ఞాన విషయే) లిజాదయః
 శూన్యమాణాః అపి అనియోజ్యవిషయత్వాత్ (నియోజ్యః = కర్తా;
 విషయః = కృతి సాధ్యః యాగాదిః) కుంతిభవంతుప్రలాదిషుప్రయుక్త
 త్షోర తైత్త్యదివత్; అహేయాను పాదేయ వస్తు విషయత్వాత్”
 (బి. 1-14 భా.) ఇతి. “తస్మాత్ అహేయానుపాదేయ వస్తు
 స్వరూపత్వాత్ బ్రహ్మణః విధయో జ్ఞాన ఇవ తస్మిన్ (బ్రహ్మణి)
 న ప్రవర్తంత ఇతి భావః” (పూర్ణానంద టీక బి. 1-14) ఇతి ||
 ఏవమేవగణిత శాస్త్రీయ పూర్ణస్యాపి (పూర్ణం = జీరో) హేయో
 పాదేయ ధర్మ శూన్యత్వాత్ తత్రవిధీయమూహాధన-గుణాదయోఽపి
 (ధన=+; గుణ=x) సంసౌకర్యాః కుంతి భవంతి. తస్మాత్ తద్వయోః
 (పూర్ణ బ్రహ్మణోః) సమ్యగుపపన్నః దృష్టాంత దార్ఢ్వాంతికభావః
 ఏవం బహవస్సంతి వాదాః. అత స్తత్సమీకర్తుం మిథ్యాజ్ఞాన హేతు
 భూతాం ఏతామవిద్యాం కేవలామవప్తభ్య ప్రవృత్తాః పూజ్యవాదాః;
 తదంతరేణ శదాఽన్యోపాయాఽప్రవృత్తేః. ఇదాసీం తావత్
 గణితశాస్త్రపారీణ ప్రాయత్వాత్కాలస్య పూర్ణ- బ్రహ్మణోరుక్త
 దృష్టాంత దార్ఢ్వాంతిక భావావప్తంభకేన పూర్ణ పరిణామవాదేన
 నిర్వివాద స్సంభవతి సర్వవేదాంత వాదిషుః, మతమాత్సర్యోత్సారణ
 ద్వారా యోగక్షేమా రాజ్యస్య; సుగమాచ బ్రహ్మోపలభిః;
 “విద్యాం చా విద్యాం చ” ఇతి శ్రుత్యుక్త కర్మ బ్రహ్మభయ
 కాండోపాసన యోగ్యతయా సహ. అత ఇదం శాస్త్ర మిహాముతో
 భయ ఫల సాధకం భవిష్యతీతి మహత్ప్రయోజనం. తస్మాత్ కర్మ
 పరిణామ భూమికాయాం తదావశ్యకతాం నిరూపయిష్యామః. అపి
 చాయం పంథాః పునశ్శిష్యాణాం శివతాతిరేవ భవష్యతి. “లోక
 సంగ్రహమేవాపి సంపశ్యేత్ కర్తుమర్హసి” (గీ.) ఇత్యధిగత జ్ఞానైరపి
 ఉపాస్య త్వేన కర్మకాండస్య దర్శితత్వాచ్చ ||

నిగమనశ్లోకాః :—

శ్లో॥ మహదల్పకృతం విత్తగ్రహణం నామభేదతః । ఏకమేవ
ద్విధాజాతం ఉపభోతోక్త చ సంక్షయో॥ తథైవైకస్వభా వస్తు
మాయాఽవిద్యాఖ్యయో స్మృతః । బ్రహ్మజీవగతో భిన్నః పరతంత్ర
స్వతంత్రతః॥ అపిచ; శ్లో॥ పశ్యశోచపతేర్యదవత్ కృత్యంసమమపిప్రీ
యాః । ద్వితీయంనిందితంతావత్ ప్రథమంగారవాస్పదం॥ తథామాయా
ఽవిద్యయోస్తు గౌరవాగౌరవే స్మృతే । ప్రకాశకస్తథర్మాభ్యాం
సంభవస్సుఖదుఃఖయోః॥ కించ; శ్లో॥ శ్వశూః స్నుషాభావతౌల్యం
దృశ్యతే బ్రహ్మజీవయోః । స్మృతంత్రతాయాం సాపిండ్యే తథానియ
మనేఽపిచ॥ యథాస్నుషా స్వయం శ్వశూః భవేత్స్వాతంత్ర్య
ధర్మతః । తథాజ్ఞానేన జీవోఽపి బ్రహ్మన్యాధి స్వతంత్రతః॥ ఇతి.

ఇతి శ్రీ 'వైద్యవల్లభ' రాజ్ఞీ వేంకటాచలపతి ప్రసాద మహాగ్నిచి
ద్విరచితే సాంఖ్యవేదాంత ప్రాసాదీయ భాష్యముక్తాఫలా
పరనామ్నః పూర్వపట్యస్య అవిద్యా
భూమికా చతుర్థీ

—:—

సాంఖ్యవేదాంత ప్రాసాదీయ భాష్య ముక్తాఫలే
పూర్వపట్టే

అథ కర్మపరిణామభూమికా పంచమీ.

శ్లో॥ ఈక్షతి శ్చుతితో ప్యాత్మ కృతే రిత్వాది సూత్రతః ।
అత్మనః పరిణామోహి జగదేత చ్చకర్మణా॥
వ్యతక్రమేణతు జీవోఽపి బ్రహ్మభూయాయ కల్పతే ।
“కర్మణైవహి సంసిద్ధి మాస్థితా జనకాదయః” ।
అతోఽత్ర కిమపి జైష్ఠ్యం కర్మణస్సముదీర్యతే॥

అస్య త్రైమా యుక్తిః—“అవిద్యావ ద్విషయాణి శాస్త్రాణి” ఇత్యధ్యాన భాష్యోక్తేః తాదృశశాస్త్ర ప్రవృత్తిః సర్వథాఽనధిగత పరమార్థేష్వే వ దరీదృశ్యతే; నేతరేషు. ప్రపంచ మిధ్యాత్వం పున రధిగత పరమార్థేష్వేవ ప్రభవతి; నేతరేషు. ఏవం ప్రపంచ మిధ్యాజ్ఞాన శాస్త్రయోః తిమిర తేజసోరివ విరుద్ధ స్వభావత్వాపత్తిః. ఏతేన యత్ర శాస్త్ర ప్రవృత్తిః తత్ర ప్రపంచ మిధ్యాజ్ఞానాభావః; యత్ర ప్రపంచ మిధ్యాజ్ఞానం తత్ర శాస్త్ర ప్రవృత్త్య భావః, ఇతి పారస్పరిక వ్యతిరేక వ్యాప్తిస్సిద్ధా. అతోఽధిగత పరమార్థేషు న చోదనోపలబ్ధం ప్రపంచ మిధ్యాజ్ఞానం. కింతు స్వయం పతిష్ఠా; తేషాం పరమార్థాధిగమాత్ - నిదాధిగమాత్ ప్రపంచ విస్ఫులిరివ. అనధిగత పరమార్థః పునః ప్రభమం కర్మకాండ మాశ్రిత్య చరిత్వా చ కర్మతజ్జనిత చిత్తశుద్ధిం ప్రాప్య పశ్చాత్ జ్ఞానకాండా శ్రేయణేన “సత్యంజ్ఞాన మనంతంబ్రహ్మ” “అహం బ్రహ్మస్మి” ఇత్యాదివిద్యా ముపలభ్య బ్రహ్మాత్వ మియాదితి హేతోః అవశ్యం కర్మాచరణీయ మితి - నహి ప్రచోద్యం ప్రపంచ మిధ్యాజ్ఞానం అజ్ఞాత పరమార్థేషు ఛాతేషు; తత్ర తస్య కుంతితత్వా దితి చ యుక్తి స్సిద్ధా॥

కించ; పుత్రజననే దంపతో రుభయోరపియథాఽఽవశ్యగతా తథా మోక్షలాభాయ కర్మజ్ఞాన కాండయో రుభయో రావశ్యకతే త్యనుక్త్వా న పార్యతే. యథా విద్యావప్తంభక మోక్ష ప్రాప్తయ జ్ఞానకాండస్య కర్మకాండా పయోజ్య జీవాపేక్షాఽవశ్యం భావినీ హ్యతః - కర్మకాండ సాపేక్షో జ్ఞానకాండః - తదనపేక్షాయాం తస్య ప్రయోజనాభావాత్ - అవ్యాకృతావస్థావ స్థితస్యాత్మనః పునః కాండద్వయేనాపి ప్రయోజనా సత్వాచ్చ. కించ జ్ఞానకాండాదిత మోక్షసాధనీభూత విద్యోత్పత్తౌ చిత్తశుద్ధే రావశ్యకత్వాత్ - తస్యాః కర్మసాధ్యత్వాత్ - తాదృశ కర్మాస్మిన్ జన్మని జన్మాంతరే వా వశ్యం కరణీయ మితి కర్మతోఽవశ్యా చరణీయత్వ సిద్ధేశ్చ; దంపతో రన్యతరాభావే యథా పుత్రలాభాభావః తథా కర్మజ్ఞాన కాండా యో రన్యతరాభావే మోక్షలాభాభావోఽవశ్యం భావిత్యపరా యుక్తిః॥

కించ : జీవబ్రహ్మైక్యసాధికాయాం తత్త్వమసి శ్చుతౌ తత్ -
 త్వం పదార్థయోర్బ్రహ్మజీవయో స్వరూపం కిమిత్యాకాంతాయాం -
 తదాకాంత్య నిర్వర్తకత్వేన ప్రతీతయోః పరాపరాఖ్యయోర్విద్య
 యో రన్యతరామజ్ఞాత్యా - తదుభయ స్వరూపజ్ఞానోత్తరజన్యమోక్ష
 ఫల నిర్వర్తనానుపపత్తేః - ఉక్తదంపతీన్యాయానురోధేన. తథాచ
 “ ద్వేవిద్వే వేదితవ్యే పరాచైవా పరాచ ” “ విద్యాం చావిద్యాంచ
 య సద్వేదో భయగం సహ ” “ అస్మిన్ సంధ్యేష్టాసే తిష్ఠన్నేతే ఉభే
 స్థానేపశ్యతి - ఇదంచ సరళోక స్థానంచ ” (బృ 6-3-9) ఇత్యాదినా
 అన్వయముభేన “ అంధం తమః ప్రనిశంతియే విద్యా ముపాసతే తతో
 భూయ ఇవతేయ ఉ విద్యాయాగ్ం రతాః ” ఇతి వ్యతిరేక ముభేన
 చేత్థం ద్వాభ్యా మన్వయ వ్యతీరేకాభ్యాం శ్రావిణ్యాయం కర్మసిద్ధాం
 తః. “ కాండద్వయోపపాద్యాయ కర్మబ్రహ్మ స్వరూపిణే ” ఇత్యా
 ద్యాబహువః స్మృతయశ్చ స్మారయంతీమమేనార్థం. ఏనం కర్మావ
 శ్యకతా ముక్త్యా తత్స్వరూపం కించిదివ బ్రూనుః - పరిణామ హేతు
 కం కర్మేతి॥

శ్లో॥ జ్ఞానోదయాత్ కర్మనాశం బ్రువతామపి తన్నతే
 ప్రారబ్ధం భోగతోనశ్యేత్ జ్ఞానినోపీతి యద్వచః॥
 చక్రభ్రమి న్యాయబద్ధం ; దృష్టత్వాత్ తస్య (ప్రారబ్ధస్య) తత్తథా
 ఆగామినంచితద్వంద్వ స్యాదృష్టత్వాద్విద్యానాశనం।
 అంగీచకుశ్చనాస్మాభిః పరిణామాగ్రయాంభిః
 పరిణామవశాదేవ రూపాంతర ముపేయితత్।
 అతోనక్షీయతేకర్మ కల్పకోటి శతై రపి॥

“ తదేవ పునస్సర్వప్రాణికర్మ వశా ద్వాక్రియతే బీజాదివవృక్షః ”
 (బృ. ఉపోద్ఘాతం) ఇత్యుక్తే.

శ్లో॥ పరిణామ స్వరూపంతు నిర్దిశత్వాద్య భూమికా
 పూర్ణాపూర్ణభిదాద్వేదా జాత్య మితిదృశ్యతాం॥

నన్వత్ర పూర్ణత్వ-పరిణతిత్వ రూపవిరుద్ధధర్మద్వయాశ్చియత్వం కథ
 ఘోకస్యేతిచేదుచ్యతేః—

కృతస్మి పున క్త్యధికరణోక్త-అకృతస్మి పున క్తిః - నిరవయ
వత్వం చేతి విరుద్ధోభయ ధర్మవదబ్బిహ్మ ఇతివత్; ఏకత్వ ద్విత్వ
రూప విరుద్ధధర్మ విశిష్టత్వమపి బ్రహ్మణిభవతి. యథా:- ప్రకృతి
సహచరత్వం ఖలు బ్రహ్మణి ద్విత్వమాపాదయతి; తదభావ స్వేక
త్వం-అత స్త్వయో ద్వైరుధ్యం. తత్ ద్వివచనోపపత్త్యా పరిహార్యతే.
సా యథా:- సంఖ్యా సంబంధివచన పుస్తావే ద్వివచన మితి వ్యవస్థా
సంస్కృత భాషాయామేవ విద్యతే నాన్యభాషాసు. యతః - తస్యాః
శ్రుతిమూలకత్వాత్. శ్రుతిస్తావత్ “ఏకమేవాద్వితీయం బ్రహ్మ”
ఇతి బ్రహ్మణ్యేకత్వం పరిపాదయంతీ - పునః “ద్వాసుపరౌసయుజౌ
సఖాయా” ఇతి తద్విరుద్ధం ద్విత్వ మాపాదయతి. అత్ర ద్విత్వం
తావత్ ప్రకృతిస్థానీయ జీవసహకృత పరబ్రహ్మణః వ్యవహారదృశైవ
(ప్రాకృప్రవృత్తైః) లభ్యతే-న పరమార్థదృశా (ప్రత్యక్షప్రవృత్త్యా)
యతః - దంపశ్చో రేకస్సంసార చక్షూయాం ప్రవృత్తః (ప్రాకృప్ర
వృత్తః) పత్న్యాం ప్రాగేతో నిదధాతి “తస్మాత్ప్రాచీనగంరేతో
ధీయతే” (తై. సం. 3-2-9) ఇతి - “తత్సృష్ట్యా తదేవాను ప్రా
విశత్” ఇతి చ శ్రుతేః. తత్తత్ర ప్రకృతిస్థానీయ శోణితేన విలయం
ప్రాప్య “ఏకమేవాద్వితీయం బ్రహ్మ” ఇతి శ్రుతే రేకతా మాసాద్య
“ప్రతీచీః ప్రజాజాయంతే” (తై. సం. 3-2-9) ఇతిశ్రుతేః-“బ్రహ్మ
భావశ్చమోక్షః” ఇతి(సమన్వయాధికరణే) భాష్యవచనాచ్చ ప్రత్యగ్
జాయతే.) ప్రాగవస్థాయా మత్ర శోణితరూపః ప్రత్యగవస్థాయాం ఏక
పిండరూపశ్చ జాయతే అత్ర సంసారావస్థాయాం (ప్రాకృప్రవృత్తౌ)
బ్రహ్మస్థానీయం శుక్రం ప్రకృతిస్థానీయేన శోణితేన మిధునీ భూయ
ద్విత్వ మాసాద్యాపి లయావధి

[+ దశమూనావధి “దశమేమాసి సూతవే” ఇతి శ్రుతేరేకాది

+ అత్ర సౌశ్రుతిమత మప్యన్వేతి- యథా:- పురుషసృష్టావ పాం ప్రాగధమ్యం
“పంచమ్యామా హుతావాపః పురుషవచసోభవంతి” ఇత్యాదిశ్రుతేః. అతః “ప్రథమే
మాసికలలం జాయతే” (సు. శా. 3 ఆ) ఇత్యాదీనా - ద్రవిత్వ - సంఘాతత్వ -
విభాగ - చైతన్య- మనోభివృద్ధిత్వ- బుద్ధివికాసత్వాదీని గర్భస్య మాసాను మాసికా
నీతి సౌశ్రుతోక్తావపి తత్ప్రాగధమ్య ముపపన్నం. సైషా సౌశ్రుతోక్తి స్తావత్ ఏకాది
సంఖ్యానాం ప్రకృతి పరిపాదికత్వం పుష్టాత్యేవహి ప్యుత్క్రమేణ

నవాంతానాం సంఖ్యానాం ప్రపంచరూప ప్రకృతి ప్రతిపాదకత్వాత్
 దశమస్య పూర్ణస్య బ్రహ్మప్రతిపాదకత్వాచ్చ తాదృశా ద్వితీయ
 బ్రహ్మస్థానీయ పూర్ణప్రతీక దశమమాసా గమనప్రసాదేన గుణితం
 పూర్ణం” ఇతి సూత్రోక్తదిశా పూర్ణతాం (అద్వితీయతాం) అసాద్య
 -ప్రత్యక్షప్రవృత్తస్యపిండస్య ప్రాదుర్భావోయ్యుక్తవసహి. అతస్త
 దవధి) గర్భే (బంధనే) స్థిత్యా పశ్యాత్ ప్రత్యక్షప్రవృత్తస్సన్ ఏక
 ఏవ భవేత్ - మోక్షాఖ్య పరబ్రహ్మవత్. అతప్రస ప్రత్యగవస్థావస్థిత
 మోక్షస్థానీయ పుత్రాఖ్య మేకంవస్తు - దశరూప దంపతీ స్థానీయ
 ప్రకృతి - బ్రహ్మ - ద్వయాత్మకం భవతి; ప్రాగవస్థాయాం పునః
 తద్వ్యవస్థంత. తథాచ నాజననేయ బ్రాహ్మణం, యథా:—“అర్థో
 హవా ఏష ఆత్మనస్తస్మాత్ యజ్ఞాయాం నవిందతే నై తావత్ప్రజా
 యతే అసర్వో హితా న ద్భవతి; అథయదైవజాయాం విందతే అథ
 ప్రజాయతే తర్హి సర్వోభవతి” ఇతి (మనుస్మృతి 9 అ. 45 శ్లో. వ్యా)
 “విప్రా: ప్రాహుస్తథా చైతద్యో భర్తా సా స్మృతాంగనా” (మను
 స్మృతి 9 అ-45 శ్లో) వ్యా:—“తథా చైతద్యేదవిదః విప్రా: వదం
 తి యో భర్తా సైవభార్యా స్మృతేతి ఏవం చ తస్యా ముత్పాదితం
 భర్తరేవ అపత్యం భవతీతి! యతశ్చ దంపత్యో రైక్యం అతః”
 ఇతి. ఏతేన ఏకంనామ ద్వావితి - ద్వానామైక మితిచ ద్విత్వైకత్వ
 యోరభేదశ్చ సిద్ధః అతః - సీతారామా-లక్ష్మీనారాయణౌ - ఇ
 త్యాది ద్వివచనస్య అనేక వచన పర్యాయ బహువచనాంతఃపాతి
 త్వేపి పృథగుపాదానం శ్రుతిమూలక సంస్కృత భాషాయా మేవ
 సిద్ధం- నాన్యభాషాస-తాసాం శ్రుతిమూలకత్వా భావాత్ - శ్రుతే
 రేవ బ్రహ్మ ప్రతిపాదక ప్రమాణత్వాచ్చ. ఇయమేవ ద్వివచనోప
 పత్తిః॥

ఏవమేవ బ్రహ్మణి శ్రూయమాణ విరోధానాం పరిహారో
 వగంతవ్యః. ఏవమేవ విరుద్ధ ధర్మద్వయాశ్రయత్వం పూర్ణ పరిణామ
 స్వేతి విజ్ఞేయం అథా పూర్ణ (సామాన్య) పరిణామస్య స్వరూపం
 పునర్లాఙ్గిక రాసాయనిక దృష్టాంతై రేవా వ గమ్యతే. యథా:—
 వాయుద్వయసంయోగజం భలం ఇత్యాదినా. ఏతత్ ద్వివచనస్యాపి (పూ

ర్ణాపూర్ణ పరిణామ ద్వయస్యాపి) కర్మజన్యత్వాత్ తత్ప్రాశస్త్య
నిరూపణాయాత్త్రైవం కించిదేవ వివృతం.

ఇతి శ్రీ 'వైద్యవల్లభ' రాజ్ఞీ వేంకటాచలపతి ప్రసాద మహాగ్నిచి
ద్విరచితే సాంఖ్యవేదాంత ప్రాసాదే భాష్యముక్తాఫలా
పరనాముః పూర్వపట్క-స్య అవిద్యా

భూమికా చతుర్థీ

—:—

సాంఖ్యవేదాంత ప్రాసాదీయ భాష్య ముక్తాఫలే
పూర్వపట్క

అథ శాంకర తత్త్వ భూమికా షష్ఠీ

శ్రీమదాచార్యకృతం మతత్రయోపదేశం నిరూపయతి;
తత్ర ప్రథమం తావదద్వైతం :-

“ఏకమేవా ద్వితీయం బ్రహ్మ” ఇతి పరమాద్వైతసిద్ధాంతస్తు;
సైంధవ ఘనవత్ విజ్ఞానక రస ఘనం నిరంతరం పూర్వాపరబాహ్య
భ్యంతర భేద వివర్జితం స బాహ్యభ్యంతర మజం నేతీనేత్యస్థూల
మనన్దాజ మజర మభయ మమృత మిత్యేవ మాద్యాః శుత్రయో
నిశ్చితార్థాః సంశయ విపర్యాసా శంకా రహితాః సర్వాస్సముదే
ప్రీతీప్తాః స్యుః అకించిత్కరత్వాత్” ఇత్యాదిభిరపి-పూర్ణమద ఇతి
మంత్రభాష్యే; సమన్వయాధికరణే “తస్మాన్న సంపదాదిరూపం
బ్రహ్మైకైకత్వ విజ్ఞానం” ఇత్యాది నాచశ్రీపూజ్యపాదై స్సహేతు
కం సంసాధితః.

కించ; ఉక్త బ్రహ్మణ ఇతరస్య జగతోఽధ్యాస భాష్యోక్త
దిశా ఆభాసత్వే సిద్ధే తదంతః సాతినో జీవస్యాపి మృషాత్వా పత్రే
సిద్ధాయాం “చాయామాత్రశ్చేజ్జీవః మృషైవ ప్రాప్త స్తథా పు

లోకే హలోకాది తస్య" ఇతి స్వయమాశంక్య "నైషదోషః-సదాత్మ
నాసత్యత్వాభ్యుపగమాత్-సర్వంచ నామరూపాదిసదాత్మనైషసత్యం
వికారజాతం-స్వత స్త్వనృతమేవ-వాచారంభణం వికారోనామధేయ
మిత్యుక్తత్వాత్ తథాజీవోపీతి యతానురూపో బలిరితిన్యాయప్రసిద్ధిః.
అతస్సదాత్మనా సర్వవ్యవహారాణాం సర్వవికారాణాంచ సత్యత్వం
సతోఽన్యత్వేచానృతత్వ మితి సకశ్చిద్దోషః తార్కికైరిహాను వక్తుం
శక్యః" (ఛాం. 6-3-2 భా.) ఇతి "అస దేవత్వద్వి సర్వం యద్బ్రహ్మతే
రజ్జు రివ సర్పాద్యాకారేణ" ఇత్యపి స్వయమేవాశంక్య న. సతవన
ద్వైత భేదేన అన్యథా గృహ్యమాణత్వాత్ నా సత్త్వం కిన్యచిత్
క్వచిదితి బ్రూమః-యథాసతోఽన్య ద్వ స్త్వంతరం పరికల్ప్య పునః
ప్రవైవ పాగ్రుత్పత్తేః ప్రధ్వంసాచోచ్ఛిద్ధ్యం అసత్త్వంబ్రువతే తార్కి
కాః- సతథాస్మాభిః కదాచిత్ క్వచిదపిసతోఽన్య దభిధానం అభిధే
యం వా వస్తు పరికల్ప్యతే. సదేనతు సర్వమభిధా నమపిధీయతే చ
యదన్య బుద్ధ్యా. యథా రజ్జు రేవ సర్పబుద్ధ్యా సర్ప ఇత్యభిధీయతే-
యథావా పిండ ఘటాది మృదోఽన్య బుద్ధ్యా పిండఘటాది శబ్దే
నాభిధీయతే. లోకే రజ్జువివేక దర్శినాంతు సర్పాభిధానబుద్ధీ నివర్తతే-
యథాచమృద్వివేక దర్శినాం ఘటాదిశబ్దబుద్ధీ తద్వత్
సద్వివేక దర్శినాం అన్య వికార శబ్ద బుద్ధీ నివర్తతే "యతోవాచో
నివర్తంతే అప్రాప్య మనసా సహ" "అనిరుక్తే అనిలయనే" ఇత్యాది
శ్రుతిభ్యః (ఛాం. 6-2-3 భా) ఇతి చ. బ్రహ్మభిన్నం నామ రూపా
త్మకం జగదస్తీతియత్ ద్వైతం తదసదితి నిర్దిశ్య అద్వైత దృశ్యేన
(బ్రహ్మర్పణం బ్రహ్మహవిః ఇత్యాది విధివైవ) కర్మకాండోక్త
సర్వకర్మాణి కుర్వాత్ తేమాం విద్యోత్పాదన హేతుత్వాదిత్యాయ
స్సర్వాపేక్షాధికరణే "తమేతం వేదాను వచనేన బ్రాహ్మణా వివిది
మంతి యజ్ఞేన దానేన తపసాఽనాశకేన" (బృ. 3-4-26 భా.) ఇతి
శ్రుతిదిశా ॥

కించ; యత్రహి నిరస్త సర్వవిశేష సంబంధం పరంబ్రహ్మ
అత్మత్వేనోపదిశ్యతే తత్రైక రూపమేవ ఫలం మోక్ష ఇత్యవగమ్యతే.
యత్ర గుణవిశేష సంబంధం ప్రతీక విశేష సంబంధంవా బ్రహ్మోప

దిశ్యతే తత్ర సంసార గోచరాణ్యేవ ఉచ్ఛాదాని ఫలాని దృశ్యంతే” ఇత్యుక్తే రపి కర్మకాంక్షో దిత సర్వ కర్మాణి యథాధికారం యథా న్యాయం కుర్యాదేవేతి సిద్ధాంతితః శ్రీ పూజ్యపాదైః. ఏతేన పూజ్య పాదాభిప్రాయానురోధేన జగదసత్యం నామ బ్రహ్మేతర త్తదితిదృష్టి రేవ సతు బ్రహ్మదృష్టిః. తథాచోక్తం “బ్రహ్మైవం బ్రహ్మహవిః బ్రహ్మగ్నో బ్రహ్మణా నుతం। బ్రహ్మైవ తేన గంతవ్యం బ్రహ్మ కర్మ సమాశ్రినా” (భ. గీ. అ. 4-24 శ్లో) ఏకదృష్ట్యా కర్మకుర్యతః ద్వైత జ్ఞానాభావాత్ రాగద్వేషాదీనామనుత్పత్తేః; సమ్యక్ జ్ఞాన ముత్పద్యతేవ. తతోముక్తిః శుద్ధాద్వైతజ్ఞానరూపేతి శ్రీపూజ్య పాదాభి సంధిః ॥ ఇత్యుద్వైత ముపదిష్టం ॥

అథవిశిష్టాద్వైతం:—

ముక్తిస్తావత్కేవలజ్ఞాన రూపైవహి. తథాచోక్తం “సంస త్ఫలోహ్యనుబంధః” (బ్ర. 3-3-5 భా. హాస్యధికరణం) ఇతి. “బ్రహ్మైవలోకః బ్రహ్మలోకః తదవారహః ప్రత్యహంగచ్ఛంతోఽపి సుషుప్తకాలేన విందంతి” (ఛాం. 8-3-2 భా) “నను అనేవంవిదసి సుషుప్తకాలే హర్షం బ్రహ్మ ప్రతిపద్యతేవ-సుషుప్తకాలే సతా సోమ్య తదా సంపన్నః-ఇత్యుక్తత్వాత్ (ఇతి ప్రశ్నః) “శాఢం ఏవం తథాప్యస్తి విశేషః. యథా:-జానన్న జానంశ్చ సర్వోజంతుఃసదబ్రు హ్యైవతథాపి తత్త్వమసీతి ప్రతిబోధితో విద్వాన్ సదేవనాన్యోస్సీతి జానన్ సదేవభవతి. ఏవమేవ విద్వానవిద్వాంశ్చ సుషుప్తేయద్యపి సత్సంపద్యతేతథాపి ఏవం విదేవస్వర్గం లోకమేతీత్యుచ్యతే” (ఛాం. 8-3-3 భా) ఇతిచ. ఏతేన మోక్షస్య కేవలజ్ఞాన రూపత్వాత్ శాస్త్ర దృష్ట్యాతావత్ జీవో బ్రహ్మైవ భవతి న బాహ్య దృష్ట్యా. తథా చోక్తం “శాస్త్ర దృష్ట్యాత్వేష సర్వేశః వామదేవతత్ దృష్టవ్యః” (బ్ర-2-3-21-భా. ఉత్కాంతి గత్యధికరణం) ఇతి. “అతేవ ఆత్మ నో జీవాదన్యత్వం దృఢయతి - జీవస్యతు న పర స్మాదన్యత్వం” ఇతి (బ్ర. 1-3-19-భా-దహరాధికరణం) ఇతిచ. “బ్రహ్మ స్వభావోఽహి ప్రపంచః - న ప్రపంచ స్వభావం బ్రహ్మ” (బ్ర. 3-2-1-భా.)

ఇతి చోక్తం. ఏతచ్చ; భావనామాత్రీత్వా నోక్ష్య సర్వాన్నాను
మత్యధికరణోక్తం. యత్ సర్వాన్నభక్షణం తత్ “నచశ్వాది
మర్యాద మన్నం మానుషేణ దేహేనోప భోక్తుం శక్యతే. శక్య
తేతు ప్రాణస్యాన్న మిదం సర్వ ఇతి చింతయితుం” (బ్ర॥ 3-4-28
భా.) ఇత్యాదినా కేవల చింతావిషయ మాహుభాష్యకాగా; ఏవం
బ్రహ్మ విదోపితే సర్వ వ్యవహారా ననుసంధంత ఏవ బ్రహ్మోపది
దిశుః - నాతిచేరు ర్జగన్మోక్షే దృష్ట్యా.

కింతు భావనామాత్రీ రూపయా మోక్ష విద్యయా జీవస్యా
త్యంతిక దుఃఖనివృత్తి రూపం మహత్ఫలం భూయాదితి తేషామత్రీ
పరిశ్రమః. తేయత్రీయత్రీ కర్మనిరసనం కుర్యుః తత్రీతత్రీ స కర్మ
గర్వణార్థం తేషా ముపన్యాసః—కింతు మోక్షసాధనే కర్మాకించి
త్కరమితి వక్తుమేవ. నోచేత్సర్వాపేక్షాధికరణే కర్మాంగీకారోప
న్యాదేవ. కించ; వేదో నిత్య మధీయతాం, తదుదితం కర్మ స్వనుష్ఠీ
యతాం—తేనేశస్య విధీయతాం, అపచితిః కామ్యేమతి స్త్యజ్యతాం,
పాపౌఘః పరిధూయతాం, భవసుఖే దోషోఽను సంధీయతాం, ఆత్మేచ్ఛా
వ్యవసీయతాం, నిజగృహోత్కర్షణం వినిర్గమ్యతాం ఇత్యాద్యుపదేశ పంచ
కం (సాధనపంచరత్న) మాలా స్త్రోత్రం ఆచార్యోది. మేవహిదరీదృశ్యతే
కర్మాచరణే ప్రమాణత్వేన ॥

నను నేదం తస్మత్తం - యథాసూత్రం భాష్యం చక్రూరితి
చేన్న. యతః భాష్యకారాణాం ప్రామాణ్యం నాస్తీన సూత్రకారేషు.

శ్లో॥ యథామూలం భాష్యకర్తు భాష్యం తస్మత్తదాశయః

ఇతిచేత్తస్య తస్మింస్తు ప్రామాణ్యం తావతాప్యలం॥

ఇతి విశిష్టాద్వైతం॥

అథ ద్వైతః—

వేదోపదిష్టం ద్వైతమప్యంగీకర్వంతి భాష్యకారాః. యథా.—
“తస్మా ద్యథాప్రాప్తమేవ ద్వైత మవిద్యాకృతం స్వాభావిక ముపా

దాయ స్వాభావిక్త్యే వావిద్యయా యుక్తాయ రాగ ద్వేషాది చోషనతే
 యథాభిమత పురుషార్థసాధకం కర్మోప దితత్వగే” (బృ 7 అ.
 పూర్ణమద ఇతి మంత్రభాష్యం.) అథ జ్ఞానార్థినే చోషదిశతి బ్రహ్మ
 విద్యామితి చోక్తమనుపదమేవ “పశ్యాత్ ప్రసిద్ధక్రియాకారక ఫల-
 స్వరూపదోష దర్శనతే తద్విపరీతౌ దాసీస్వరూపావస్థాన ఫలార్థినే తదు-
 పాయభూతా మాత్మైకత్వ దర్శనాత్మికాం బ్రహ్మవిద్యాముపదిశతి”
 ఇతి॥ అథ బ్రహ్మవిదవస్థితిం వర్ణయం త్యనుపదమేవ. ‘అన్యథేన సతి
 తదాదాసీస్వ స్వరూపావస్థానే ఫలే ప్రాప్తే శాస్త్రస్య ప్రామాణ్యం
 ప్రత్యర్థిత్యం నివర్తతే. త దభావాత్ శాస్త్రస్యాపి శాస్త్రీత్యం తం
 ప్రతినివర్తత ఏవ” (బృ 7 అ.) ఇతి. ఏతేన జ్ఞానినః శాస్త్ర- శిష్య-
 శాసనాది సర్వోపద్యైత భేదః అద్యైతజ్ఞానావస్థాన ఇతి హి గమ్యతే.
 “తాకికం (జగత్) తద్వదేవేదం ప్రమాణంత్యాత్మ నిశ్చయాత్”
 (గౌ. కా.) ఇత్యన్యార్థోఽప్యయమేవ. ఏతేన జగత్సావతా సత్యత్వం
 నాతివర్తతే-న యావతా బ్రహ్మజ్ఞానోదయః ఇతి ; జ్ఞానినః కర్మ-
 స్వయ ముపరతంభవే న్న రాగిణ ఇతిచ భావః.

ఏవం మతత్రయం చోషదిశతు రాభ్యవ్యకారాః. అతఏవ తదను-
 యాయినో మానయంత్యేవ హి సర్వమతాని॥ ఉక్తార్థం భంగ్యంత
 రేణోచ్యతే.

శ్లో॥ విద్యావతాం నశాస్త్రాణి విషయాణి భవంతిహి ।

తద్యావతా శాస్త్రచరాచ్చ జగత్సత్యం హి తావతా॥

ఇతి॥ తథాచోక్తం —

శ్లో॥ “చోద్యంవా పరిహరోవా క్రియతాం ద్వైతభాషయా ।

అద్వైతభాషయాచోద్యం నాపి నాస్తి తదుత్తరం॥”

ఇతి. (విద్యారణ్య పంచదశి.)

—: ఫ లి తాం శః :—

శ్లో॥ కర్మావశ్యం క్రియాదేవ రహితః ఫలకాంక్షయా

తథాచే ద్దౌగ మోహాదిః శీర్షితేదళసంచయః॥

వసంతాగమ కాలీన పురాణ దళవర్ణవత్॥

తథాహోక్తం సీతాసు:—

మాకర్మఫలహేతుర్భూః మాతేనంగో స్వకర్మణి॥
కర్మణ్యేవాధికారస్తే మానలేషు కదాచన॥ ఇతి.

అతః శ్రీపూజ్యపాదాశయస్తు ఫలానపేక్షయా కర్మకర్వన్ త
దుత్పన్న చిత్తశుద్ధ్యనుగత విద్యయా బ్రహ్మభూయాయ కల్పితే జీవ
ఇతి॥

ఇతి సాంఖ్యవేదాంత ప్రాసాదీయ భాష్యముక్తాఫలే పూర్వపట్క-

శాంకరతత్త్వభూమికాపక్షే.

శ్లో॥ విహారాయ జగన్మాతే ప్రాసాదోయం మయూర్పితః
శిష్యసుతశ్చ కళ్యాణే కళ్యాణమిధునస్యయః
సోఽస్మదర్థోత్పాదీతః ప్రసాద పదలాంఛనః
వేంకటాచలపత్యాభ్యో రాజ్ఞీవంశసముద్భవః
పరిపూర్ణ ప్రకాశాభ్యో లోపాముద్రార్థ దేహవాన్
శ్రీమాత్పిలాలితః సాంగవేదజ్ఞశ్చ మహాగ్నిచిత్॥

ఇతి శ్రీ 'వైద్యవల్లభ' రాజ్ఞీ వేంకటాచలపతి ప్రసాద మహాగ్నిచి
ద్విరచితే సాంఖ్య వేదాంత ప్రాసాదే భాష్యముక్తాఫలా

పరనామః పూర్వపట్కస్య అవిద్యా
భూమికా చతుర్థి

పూర్వపట్కమ్ సమాప్తమ్

అస్మత్ పితృచరణైః శ్రీరాజ్ఞీ సృసింహమహాగ్నిచిద్భిః విరచితమ్

సృ సిం హ సాం ఖ్య ద ర్శ న మ్

(ద్వితీయముద్రణమ్)

—: అథసాంఖ్యం వ్యాఖ్యాస్యామః :—

సూత్రమ్ - అథాతసాంఖ్యమ్ ||౧||

భాష్యం॥ అథ-శ్రుతీనాం అన్యథార్థనయనాదినా విప్రీతిప
త్రిద త త్వసం దేహాత్మకానర్థోన్వృత్తి సమసంతగం, అతః -- అమో
ఘేనోపాయేన తదనర్థస్య వారణీయత్వాత్, సాంఖ్యమ్ - ఉక్తానర్థస్య
వారణే కోవా అమోఘోపాయ ఇతిచిరాన్వేషణే భాగ్యా ద్భగవతీ
సంఖ్యైవ తత్రాప్యసాయ ఇతి స్ఫురణేనతి యత్క్రమేణేయం తతోప
యోక్త్యతే తత్క్రమ వివరణ ఘటితం। సంఖ్యాగోచరతయా తస్మై
భేదైవ సమ్యక్ తత్వఖ్యాన సాధనతయాచ సాంఖ్యసంజ్ఞితం। శాస్త్ర
మారభామహే॥ ప్రకృత నిషేధ దోషారోపాద్య సవకాశేన సమ్యక్
ఖ్యాప్యతే తత్వమనయేతి సంఖ్యా-తస్యా ఇదం తత్ప్రతిపాదక త్వేన
సాంఖ్యం॥ * వ్యావహారికీ సంఖ్యా *॥ అద్యయావత్ సంఖ్యాహ
సర్వ నామాదివత్ బుద్ధిస్థ తాకికార్థానాం ఏకత్వ అనేకత్వానుబో
ధినీ । అనేకత్వేపి బహువిధ తారతిమ్యానుబోధనేన హానోపాధాన
యాపం కేవలం వ్యవహారం నిర్వహతి నతు వ్యవహారాతీతం॥ * అతీత
మప్రసక్తం *॥ వ్యవహారాతీతస్య నిర్వాహే అప్రసక్తః । స్వయ
మేవ నిత్యనిర్వృఢత్వాత్॥ సత్యం॥ * వసాత్పాద్యవహారేపి *
వ్యవహారస్యనిర్వాహేవినేయం సాత్పాన్నిర్వాహికా । అపితు హేయో
పాదేయ తారతమ్య విజ్ఞాన జననద్వారేణైవ । అత్యాపితృధైవేయ
ముపయుజ్యతాం । * అత్రేయమకించిత్కరీ*॥ వ్యవహారాతీతం
నోపాదేయం వహేయంచ । హేయోపాదేయకోటి బహిర్భూతస్య
తస్య స్వీకారాయవా పరిహారాయవా యస్యకస్యాప్యర్థస్యాన పేక్షణా
తత్త్రేయమప్యకించిత్కరీతి జ్ఞానద్వారేణవాపి నిర్వాహకత్వం న
సంభవతి ॥ * ప్రతీచీ కించిత్కరోతి *॥ వస్తుతోనిత్యస్వయం
నిర్వృఢస్యాపి వ్యవహారాతీతస్య ప్రత్యగ్వస్తునః అజ్ఞానఘోషాత్

అనిర్యూఢత్వాత్. అత ఏవ అవశ్యం జ్ఞాననిర్వహణీయ త్వేన తన్నిర్వాహాయ తత్త్వమసీత్యాది వాక్యవత్ జ్ఞానేన తన్నిర్వాహామధ్యమస్యాః ప్రత్యక్షప్రవృత్త్యుపపత్తేః. యథాచశ్చుతిః పరాకప్రవృత్తా కర్మసు పుంసః ప్రవర్త్య తత్ఫలం స్వగౌది నిర్వహంత్యపి తత్త్వమస్యాది వాక్యరూపేణ ప్రత్యగపి ప్రవృత్త్య పుంసోవిద్యయా యోజయంతీ అజ్ఞాననిరాసద్వారేణ తన్నిష్పాద్యాత్మావాప్తిం సాధయతి. ఏవ మేవేయం సంఖ్యాపి పరాకప్రవృత్తా వ్యవహారం సాధయతి. ప్రత్యక్షప్రవృత్తా అవిద్యామగ్న మాత్మానముద్ధరతి. కిమత్రానుబంధచతుష్టయం. యదవశ్యేన క్రవ్య మారభ్యమాణస్య శాస్త్రస్య. ప్రవృత్తేరంగంహితత్. నదామః. విషయప్రయోజన సంబంధాధికారి రూపం హితత్. సంఖ్యాయాః బ్రహ్మబోధన క్రమోమస్య విషయః. తల్లభ్యం బ్రహ్మతత్త్వజ్ఞానం ప్రయోజనం. శాస్త్రస్య తత్క్రమస్యచ ప్రతిపాద్య ప్రతిపాదక భావసంబంధః. గణితజ్ఞానవిశిష్టే ముముక్షురధికారి. ఏవంచ శాస్త్రీయ గణితజ్ఞానవిశిష్టే ముముక్షురనేన సాంఖ్యేన సంఖ్యాయా బ్రహ్మబోధనక్రమంజ్ఞాత్వా తత్క్రమజ్ఞానసంజనిత బ్రహ్మజ్ఞానస్య అప్రకంప్యత్వాత్ తేన కృతార్థో భవిష్యతీతి పరమప్రయోజన మప్యస్తీతి బోధ్యం.

అథ సాంఖ్యమితి శాస్త్రం ప్రాగేవాస్తియస్య ప్రణేతా భగవాన్ కపిలః. తత్రాప్యస్తితత్త్వసంఖ్యా. అష్టా ప్రకృతయః షోడశ వికారాః, ప్రకృతవికృత్యుత్త్రణో నిర్లేపః ప్రత్యగూపః పురుష ఇతి పంచవింశతి ర్గణితీ. కిన్న తదేవేదంశాస్త్రం? అతాహ—

సూ. యద్వైపూర్ణాలంబమ్ || ౨ ||

భా॥ యత్సాంఖ్యం పూర్ణాలంబమ్ నిష్పన్నం తదిదం సాంఖ్యంనత్యపూర్ణాలంబమ్. తద్ధిసాంఖ్యమపూర్ణాలంబం. తతః కాపిలాదిదం వ్యావృత్తం.

అథ—ఆలంబో నామ విషయః కాపిలేపి యావానప్యపేక్షితో

విషయః తావా నస్యస్తి. తతస్తత్పూర్ణాలంబమేవ. పూర్ణాలంబ త్వేన కథంతద్వాప్యవృత్తిః. అత్రాహ—

సూ. స్థానవ్యంజకోబిందుః పూర్ణమ్. ||౩||

భా. స్థానాని సంఖ్యాస్థానాని. తేషాం వ్యంజకః అభిద్యోతకః బిందుః. బిందురవయవః. బిదిలవయవే. భ్వాదీః॥ అవయవినిర్వాహకోఽవయవః. యథాతంతఃపటస్య. ఏవమేకాదిపరాధృ పర్యంతాయా సంఖ్యాయాః అయం దశ శతసహస్రాద్యవయవిగణం స్వచిహ్నాన బిందతి నిర్వహతి-వ్యంజయతి అభిద్యోతయతీతి బిందుః-వృత్తం-పరిధిః మండలరేఖా. పూర్ణమితి తదేవోచ్యతే. తద్ధి పూర్ణమస్య శాస్త్రస్య ప్రధానాలంబః. యేన విష్కలం బ్రహ్మవ్యజ్యతే. ఏకత్వాద్వాగంతుక రూప బృంహి తేనతు తేన సకలం బోధ్యతే. ఏవం పరాపర బ్రహ్మగమకం రేఖాయం యదస్తిపూర్ణం తద్ధి న కాపిల సాంఖ్యస్యవిషయః. అత ఇదం సాంఖ్యం తతోభిన్న మేవ గాహ్యం.

అథ సంఖ్యాలంబేనహి సాంఖ్యముచ్యతే. యద్వైపూర్ణాలంబ మిత్యేతత్తద్విరుద్ధం. బిందురూపపూర్ణస్య గగన ప్రతిరూపత్వేన గగనస్య శూన్యత్వప్రసిద్ధ్యా శూన్యబోధకతాయావేన సిద్ధత్వాత్ సంఖ్యావిరోధిరూపమేవ భవిష్యతీతి. ఏతదాలంబస్య సంఖ్యాలంబత్వా సంభవాత్॥ అత్రాహ—

సూ. తద్ధిమూలతత్త్వం సంఖ్యాయాః ||౪||

భా॥ తత్పూర్ణం సంఖ్యాయా ఏకత్వాది రూపాయామూలం మూలకారణం తత్త్వం సమ్రాపంచ భవతి. తతఃమూలమూలినోరభేదాత్ సంఖ్యాలంబత్వం సంభవతీతి నవిరుద్ధం॥ హీతి సమ్మతిః. సర్వైరపి గణితవేదభిరస్తత్త్వక్షణ ఏవబిందురీతి సమ్మతం. ఉపపన్నం చేదం. యదినాస్తి మాత్రగమక ఏవబిందుః తత్స్థానేసత్రాభివ్యంజన మపినకుర్యాదేవ.* యథానాస్తిశబ్దః* నాస్తిశబ్దోహియేన సహసం

యోజ్యతే. తస్య నా స్థితాం బోధయతి. ఘటోనా స్థిత్యాది. ఏ
మయం ఏకాంకేన ఘటితః. ఏకోనా స్థితవదేత్.* నైవంత్యయం
*అయంతు నైవం వదతి. ప్రత్యుత ఏకస్య దశథా వృద్ధిం కథయతి.
వృద్ధిబోధకస్య కథం శూన్యతాబోధనం. ఏకేన బిందునా దశథాద్వి
తీయేన శతథా ఏవముత్తరోత్తరం నిజాశ్చితమంకం ప్రవర్ధయతి.
తేనబ్రహ్మణ్యత్ యత్ వృద్ధిమూలం తదేవ తజ్జనిమూల మిత్యత్ర
కస్సందేహః. వృద్ధిర్హి ఉత్పన్నస్త్వేనభవతి నానుత్పన్నస్య.
యన్నవర్ధతే తదనుత్పన్నమజం పూర్ణం. స్వయమవర్ధ మానమ
పీదం స్వాశ్చితాం సంఖ్యాం వర్ధయతీతి మహిమాయం. తదిదం
బ్రహ్మసత్సద్రూపమేవ నాసద్రూపం. ఇదంహ్యగ్రేవ ర్తమానం సత్ -
ఏకాదినవాంతాం సంఖ్యాం జనయిత్వా “తత్సృష్ట్యై తదేవాను
ప్రావిశత్ తదనుప్రవిశ్య సచ్చత్యచ్ఛాభవదితి.” తామనుప్రవిశ్య
దశథా శతథా సహస్రథా అయతథాలక్ష థేత్యాదిరూపేణ ప్రవర్ధ
యతి. తస్మాన్నభిమితవ్యం శూన్యగమక మితి. అథేదమగ్రేవ ర్తత
ఇత్యత్ర కిం నిదర్శనం. ఉచ్యతే. సంఖ్యాయామూర్తి మాత్రవిషయ
తయా మూర్తేః స్పర్శరూపసంఘాతాత్మకతయా. విందియకత్వాత్.
మూర్తస్య అమూర్త మూలకత్వం బీజశక్తిశబ్దకార్యస్థలే దృశ్యత ఇతి.
సర్వస్యప్యనైందియకీ కాచన అమూర్తా బీజశక్తి నిదర్శనీయాస
ద్రూపిణ్యేవ శక్తి రాదావ స్థిత్యనుక్త్వానపార్యతే. న చ శూన్యతైవసా.
తయామూర్త జననాసంభవాత్. సికతాఖండేనిశ్చితైవహి నిఖలాం
కురశూన్యతా. తయానకోఽప్యంకురో జాయతే. అతః అగ్రేనిరూపితా
దస్యసతః కిమపి సత్ నజాయత ఇతిసిద్ధం. శతశ్చ-మూర్త మఖలం
జన్యమిత్యేవ నిశ్చిత మితి. తజ్జనకమగ్రే నిత్యానైందియకత్వాద
మూర్తం సదేవ వర్తతే. మూర్తసజ్జననాన్యథా నుపపత్త్యా తత్కా
రణతయా అమూర్తసత్ సిద్ధతి. అసతా-అగ్రనిరూపితేన కార్యజన
నస్య సర్వత్ర బాధితత్వాత్. సర్వార్థపూర్వభావిప్రకృత మమూర్తం
అసదేవేతి నవత్తం శక్యతే. అమూర్తస్య సతః కార్యమూలత్వం
బీజాంకురస్థలే నిశ్చితమేవేతి. తథాసర్వకార్య మూలమపి సుజ్ఞేయం
సదితి. ఏకస్మిన్ బీజే స్వకార్యాణామమూర్తాసత్తా అన్యకార్యాణా

నుసత్తాచ సహైవ స్తః. యస్యసత్తా అమూర్తాయత్ర విద్యతే తత్రసా
 త్తా-ప్రసక్తే సమయే మూర్తిమావిష్క రోతి. సై వోత్పత్తిః మూర్తి
 మాత్రమా విస్తృత్య స్వయంస్యగ్భూయ వ్యవహారం సాధయంతీ. సర్వ
 మూర్తివ్యవహార మేకైవ వ్యానువర్తితే. వస్తుత ఇయమేవ సర్వమూలం.
 ఇయమఖండాపి మూర్తిభిరవచినా భిన్న వదూభత్వా వ్యవహారం
 సాధయతి. తథాపి మూర్తితిరోహితత్వాత్ నాస్యాః ప్రాధాన్యోప
 స్థితిః. అపితు మూర్తినామేవ. ఏవంచినతి ఏతదుభయవరాశిసంఖ్యా
 స్వాలంబానుకారణ్యేవేతి. బిందుఃసత్తాం గమయతి. ఏకత్వాదిరూ
 ర్తింబోధయతీతి. ఆలంబీయ కార్యకారణభావానురోధేన సంఖ్యా
 యామపి కార్యకారణభావోహనే బిందుఃకారణమేకాదిః కార్యం
 చేతి సిద్ధతీతి ఆలంబకార్యకారణభావానురోధ ఏవ నిదర్శనం.

కాసంఖ్యేత్యాకాంత్యోహ —

సూ. ఏకాదిపరార్థాంతా సంఖ్యా || ౧౬ ||

భా॥ అంకేషు ఏకద్విత్వాది నవాంతా. స్థానేషు - ఏక దశ
 తాది పరార్థాంతాచ సంఖ్యామహర్షి భిర్వ్యసస్థాపితా ప్రసిద్ధైవాస్తి.
 అగ్రేసంఖ్యాయాస్సఫలాభ్యాం గుణహారాభ్యాం తద్విశేష విధాభిచ్ఛ
 జ్ఞాపనీయస్య తత్త్వస్యసత్వాత్. తదర్థంసంఖ్యాయా గుణహారాభ్యాం
 నాధనీయం ఫలమాహ—

సూ. తస్యగుణహారాభ్యాంవృద్ధి హ్రీసా || ౧౭ ||

భా. తస్యసంఖ్యాయా గుణహారాభ్యాంవృద్ధిహ్రీసా భవతః.
 గుణేనవృద్ధిః. హారేణ హ్రీసశ్చేతి విభాగః.

తయోర్విధాభిదామాహ—

సూ. పృథక్ తేధాహితౌ || ౧౮ ||

భా. తౌ గుణహారా ప్రత్యేకం తేధా వర్తతే. హీతి గణిత
 కాశ్రు ప్రసిద్ధి రుచ్యతే. గుణోధనగుణఘాతైస్త్రివిధః. హారోఽముణ

హారమూలై స్త్రీవిధ ఇతిజ్ఞేయం.

విశేషమాహ—

సూ. తౌనేతరతః పూర్ణస్య ॥౮॥

భా. తౌగుణహారప్రియ కృత్యద్ధి హాసా పూర్ణస్య పరత త్వ
బోధకతయా ప్రకృతస్య బిందోః ఇతరతః. స్వేతరసంఖ్యాకృత
గుణహారతః. నభవతః. తథాహి. బిందు ర్విద్వాభ్యాం త్రిభిఃత్వాది
స్వేతరేణగుణితో నకించిదపి వర్ధతే. పరంతు యథాపూర్వం ఊహతి.
తథా స్వేతరేణమాత్రో పి నక్షీయతే. యథాపూర్వం తిష్ఠతి. అనేన
పాశ్చాత్యగణకసమ్మోహోపేక్షిత సంఖ్యామూర్తి శేషాంశ విషయో
బిందురితి యదోవ్యావర్తితః. తత్పక్షే ఆపాతప్రతీత శూన్యపరతాం
నిరస్య ఉపేక్షితసంఖ్యామూర్తి శేషాంశ పరతాంగీకారాత్ బిందో
రన్యతోగుణహారా సంభావితౌ. అత్ర సతామాత్ర పరతాన్వీకారా
త్తౌన సంభవతః. స్వప్రియ కృగుణహారయోస్తు విశేషో స్తి. బిందునాగు
ణితో నవర్ధతే. హృతస్తుతిరోహితపూర్వరూపస్య తిరోధాయక
రూపేణ పరివర్తతే. ఇదమేవాహతుః “పూర్ణమదః పూర్ణమిద”
మిత్యాదినా. పూర్ణం-బ్రహ్మ-అదః-వ్యవహితం- హార్యస్థానీయతయా
నిర్దిశ్యతే-తదను-పూర్ణం- ఇదం-సన్నికృప్తం - ఫలస్థానీయతయానిర్ది
శ్యతే-అథ-పూర్ణాత్ - పూర్ణమేవ ఉదంచ్యతే-ఉద్ధార్యతే- పరివర్త
తే. తదనుకింఫలతి. ఏవం- పూర్ణస్య - పూర్ణం- ఆదాయ - పూర్ణా
త్పూర్ణంపరిహృత్యాపీత్యర్థః. అహోచిత్రం పూర్ణమవశిష్యత ఏవ -
ఇతర సంఖ్యావత్ నక్షీయతే.

విశేషంవివృణోతి—

సూ. తేన తద్గరణ ఏకాంకః పరివర్తతే. ॥౯॥

భా. బిందునాబిందుహరణే అయమేవ బిందుః తిరోహితస్య
ఏకసంఖ్యాకతయాపరివర్తతే అనేనవిశేషేకాంకస్య నిర్ణాతత్వ
భావనాయాం శబలతయాసఘాతత్వభావనాయాం జీవతయాచబద్ధ
పరివర్తత ఇత్యర్థస్సూచ్యతే.

బిందుపరివర్తభూత ఏకాంక ఏవ నిఖిలసంఖ్యాత్మనా వివర్ణత
ఇత్యాహ—

సూ. తదుపచీయతేచ కర్మణా ॥౧౦॥

భా. తత్ పరివృత్తిమేకసంఖ్యారూపం కర్మణా ఉక్తత్రిగుణ
గుణకర్మణా పరార్థపర్యంతముపచీయతే. హారేణాపచీయతేచ. అనేన-
పరివర్తభూతస్య జీవస్య త్రిగుణ మూలకర్మణాసంతస్యమానే సుకృత
దుష్కృతగతి సూచ్యతే.

ఏవం సూచయిత్వా మోక్షగతిక్రమం సూచయతి—

సూ. పూర్ణేనగుణితం పూర్ణమ్ ॥౧౧॥

భా. పూర్ణేన బిందునా గుణితం కిన్నువాపి సంఖ్యారూపం
పూర్ణం భవతి. నపునః పూర్ణేతరేణ కేనాపి. అనేన బ్రహ్మ విత్వేన
బ్రహ్మగుణితస్య అవశ్యం భావీబ్రహ్మభావస్సూచ్యతే.

బిందో స్స్వకార్యే సత్తావహత్వమాహ—

సూ. నవినాతేన కిమపిసత్ ॥౧౨॥

భా. తేన పూర్ణేనవినా కిమపిసత్ నభవతి. పూర్ణస్య
శుద్ధసత్తారూపత్వేన సత్తాయా ఏవ అంకమూర్త్యవచ్ఛిన్నాయా ఏకాది
సంఖ్యారూపత్వేన మృద్ధుటయో రివమూల మూలిభావ సత్వాచ్చ
మృదంవినాఘటవత్ స్వమూలం పూర్ణం వినానకాపిసంఖ్యాతిష్ఠతి.
అనేన “కోహ్యేనాన్యాత్కః ప్రాణ్యాత్. యదేష ఆకాశ ఆనందో
నస్యా” దిత్వక్త ప్రకారేణ బ్రహ్మసత్తాంవినా కాపిసత్తానా స్తీత్యు
పదిష్టమ్.

తదేవ నిర్ధారయతి—

సూ. తత్సత్తయైవ కృతస్మింసత్ ॥౧౩॥

భా. తత్సత్తయైవ-బిందుసత్తయైవ-కృతస్మిం- నిఖిలసంఖ్యా

స్వరూపం సదితి వ్యవహీయతే. ఏతేన బ్రహ్మసత్తాభిన్నా ప్రపంచ సత్తే త్యుపదిష్టం.

సర్వాపి సంఖ్యావర్తమానస్యైవ బిందోః ఛాదికేత్యాహ—
సూ. తచ్ఛన్న మధ్యస్తేన || ౧౪ ||

భా. తత్-పూర్ణం- అధ్యస్తేన-ఆరోపితేన ఏకాది రూపేణ ఛన్నం తిష్ఠతి.

అథకథం నిర్ధార్యతే ఛన్నమితి తత్తాహ—
సూ. అధ్యాసబాధే వ్యజ్యతేహి - || ౧౫ ||

భా|| హియస్మాత్ అధ్యాసబాధే సంఖ్యాయాం స్థానస్థ సంఖ్యా పరిహారేసతి బిందుస్సద్యోవ్యజ్యతే. స్థానేఽవిరభవతి. తస్మాత్తథానిర్ధార్యతే. ఏతత్సుత్రయ్యుగేన ప్రపంచాధ్యాసేన బ్రహ్మణస్తిరోధానం. “నేహనానాస్తీ” త్యాది నిషేధజ్ఞానేన తత్పరిహారేసతి “సప్తవాధస్తాత్ సఉపరిష్టా” దిత్యామ్యక్తరీత్యా సర్వతోదిశ మావిరాభవశ్చా వేదితః.

కించ—

సూ. స్థానమధితిష్ఠతి తస్మాత్తదస్త్యైవ || ౧౬ ||

భా. బిందుః స్థానమధితిష్ఠతి తస్మాత్ తత్ బిందుస్వరూపం- అస్త్యైవ. అస్తిస్వరూపమేవ అస్తితిసత్తోచ్యతే. బిందుస్సత్తాలక్షణ ఏవనకదాపి తద్విపరీతరూపో భవితుమర్హ తీతిభావః. అనేన బ్రహ్మణః సర్వాధిష్ఠానత్వం సద్రూపత్వంచా వేదితం భవతి.

తస్యనిత్యత్వ మప్యహ—

సూ. నిత్యంచాపరిహార్యత్వాత్ || ౧౭ ||

భా. పరిహారేపి శిష్య మాణత్వాత్ ఇదంపూర్ణం నిత్యం

అబాధితంచతిష్ఠతి. ఏతేన బ్రహ్మణస్త్రికాలాబాధితత్వం ప్రవేదితం.
పూర్ణస్వానంత్య మస్వాహా—

సూ. స్థానకప్రవిశాంతేరనంతం || ౧౮ ||

భా. ఇదంపూర్ణం దశశతాదిస్థాన కల్పనాయా అవిశాంతే
రవిచ్ఛేదాత్ అనంతం జ్ఞాయతే. అనేనబ్రహ్మణోఽనంతత్వం సూచి
తం.

అనంతర వివక్షితబ్రహ్మప్రతీకతా సిద్ధేరంతరంగవిధయా స్వ
ప్రకాశకతాం స్వేతరప్రకాశకతాంచ కథయతి—

సూ. భాతిచ స్వయంభాసయతి || ౧౯ ||

భా. తద్విపూర్ణం స్వయంభాతి- స్వభా నేతరతరంగాపేక్షతే-
కింతు స్వేనైవ భాతి- చకారః ప్రియత్వమపి సముచ్చినోతి-స్వయం
ప్రియతేచేతి- ననుబిందుః కథంప్రియతే- వివక్షితబ్రహ్మత్వనై వేతి
గృహణ- స్వయంప్రకాశతాహ్యత్వతాంఘరయతి-ఆత్మతాచ ప్రియ
తామితి నానుపపత్తిః. ఏవంస్వయం ప్రకాశమానంతత్-భాసయతి-
స్వప్రకృతికా మఖిలామపి సంఖ్యాం ప్రకాశయతి- నైతద్విద్యా
సంఖ్యాయాః ప్రకాశోభవతి- సంఖ్యాహి సంఖ్యేయాత్మికా తతస్తద
ప్రకాశ్యం కిమపినేతి విజ్ఞాయతే- అనేన స్వరూపతోపి బ్రహ్మతౌల్య
మాయాతం.

ఏతావత్ పూర్ణస్వభావ స్వరూపప్రకాశనప్రయాసంసఫల
య న్నుపసంహరతి—

సూ. తస్మాదదో బ్రహ్మప్రతీకః || ౨౦ ||

భా|| తస్మాత్- ఉక్తస్వభావ ఘటితత్వాత్-అదః పూర్ణంబిందుః
బ్రహ్మణః ప్రతీకః ప్రతినిధిః లింగమిత్యర్థః || స్వస్వరూప స్వభావా
భ్యాం బ్రహ్మస్వరూపస్వభావా సూచయత్-బ్రహ్మనుభావయతీత్యా
శయః ||

సంఖ్యానా జగత్ప్రతీకతాంవిత్తశతే—

సూ॥ ప్రపంచస్వరూప సంఖ్యా ॥ ౨౦ ॥

భా॥ బిందువివర్తనానామసంఖ్యా ప్రమాచస్య ప్రతీకః యథా బిందునా వివర్తనాచానం బ్రహ్మాద్యతే తథా బిందువివర్తనానామసంఖ్యా-బ్రహ్మవివర్తనానామప్రపంచస్వరూపప్రతీకాభవేతి నిర్ణయః॥

ప్రతీకాభవం వివృణోతి—

సూ॥ తత్ప్రకం సగుణప్రతీకః । ౨౧ ॥

భా॥ తస్య సంఖ్యానాం ఏకం ఏకాంకః సగుణస్య నిష్కలః బ్రహ్మణః ప్రతీకః యథా నిష్కలబ్రహ్మ నిష్కలైకత్వం తథా ఏకాంకః స్వాత్మనిష్కల సంఖ్యాం తక్తిగర్భ ఇతి భవతి సగుణబ్రహ్మణః ప్రతీకః॥

తస్మిన్ నిర్ణయః—

సూ॥ తతః ప్రపంచసిద్ధి రేతి సంఖ్యాసిద్ధ్య ॥ ౨౨ ॥

భా॥ గుణకర్మసంస్కృతాదేకాంకాత్ సంఖ్యాసిద్ధ్యా తతః సగుణబ్రహ్మణః ప్రపంచస్య చిదచిద్రూపస్య సిద్ధిః బోధోధవతి— యథా— ఏకాంకః గుణ్యగుణకవిభాగం— సంఖ్యా ప్రపంచం జనయతి. తథాసగుణం బ్రహ్మణి జనజడవిభాగం ప్రపంచముత్పాదయతీతి తౌల్యాద్రవ్యహమహిమాను బోధకత్వం సంభవతి.

సంఖ్యాకర్మణా కర్మస్వభావయాథాత్మ్యం విజ్ఞేయ మిత్యాహ—

సూ॥ సంఖ్యాకర్మణ దనాదిసాంతంచ కర్మ ॥ ౨౩ ॥

భా॥ సంఖ్యానాః కర్మ - గుణనాదిరూపం, తద్వత్ - కర్మ - చిదచిత్రప్రపంచే కర్మ - అనాది అవిచ్ఛేదతారంభం - విద్యయా సాంతంచ విజ్ఞేయం । గుణనాదికర్మణా - గుణ్యసంఖ్యయా

అనాదితయైవ సంబద్ధం తత్వతి - బిందునా గుణనే సతి సమాప్యతే ।
అతఏవత్రైక్యేన - క్షిణః - అనాదిత్వే మంతివత్త్వంచానుబోధ్యతే.

ఏతత్సాంఖ్యజ్ఞానస్య - ఔపనిషదజ్ఞానవిసంవాద శంకాం
నిగుణధి--

సూ॥ యదాహ్నాయేన తదేవోచ్యతే సంఖ్యయాపి ॥౨౫॥

భా॥ ఆహ్నాయేన - వేదేన - వేదాంతైరిత్యర్థః వేదాం
తైర్యదేవార్థజాతయ్యతే - సంఖ్యయాపితదేవోచ్యతే నాన్యత్ ।
అభిధానగత్వా ఆహ్నాయేనోచ్యతే. సంఖ్యాయాతు - నామ్యాత్మాన
చనేన బోధ్యత ఇతి తతోపిలాఘవం.

అథజ్ఞానస్య సాంఖ్యసంజ్ఞాసిద్ధిరత ఏవేత్యాహ--

సూ॥ అతఏవ సాంఖ్యంజ్ఞానం ॥౨౬॥

భా॥ జ్ఞానం - మోక్షేర్ధీర్జ్ఞానమితి పర్యాయపాతాత్ మోక్ష
సాధనం జ్ఞానం. అతఏవ సంఖ్యస్వరూపకృతసూచన లబ్ధత్వాదేవ
సాంఖ్యమితి ప్రసిద్ధ్యతి. సత్త్వవ్యథా. కించ - అతఏవేతి వేదాంతా
నురోధిత్వా దేవేత్యర్థః । సాంఖ్యం ఇదం సాంఖ్యం సంఖ్యసామ
ర్థ్య ప్రాప్తం పరిజ్ఞానం । జ్ఞానం మోక్షసాధనం భవతి । కాపిలపరి
జ్ఞానంతు సాంఖ్యసంజ్ఞితమపి వేదాంతవిరోధిత్వా న్న మోక్షసాధనమితి
భావః ॥

అథ వేదాంతైర్లభ్యత ఏవజ్ఞానం । పృథక్ కిమర్థం సంఖ్య
యోచనీయతే. అత్యాహ--

సూ. కింతర్హ్యసందిగ్ధమ్ ॥౨౭॥

భా. కింతర్హి - కింతు - ఆహ్నాయముఖసిద్ధిశో భేదేన
సంఖ్యోపాయలబ్ధమిదం తత్త్వజ్ఞానం అసందిగ్ధం సిద్ధ్యతి । సంఖ్యాయా
ల్లభ్యతే తద్ధి సర్వమసందిగ్ధం । యథా ద్వేద్వే సంభూయచత్వారి
తిలభే అసందేహాన్నిర్వివాద ఏవహి. వేదాంతమూల కేపి బానే

భేదాభేదాది విప్రతిపత్తయస్సంతి. తతస్తదసందిగ్ధం న ప్రతిత్తితతి ।
ఇదంతూక్త హేతోః ప్రతిత్తిత్వేవేతి.

అథ- పూర్ణంతత్రవృత్తికా సంఖ్యాచయేనయేనరూపేణ య
ద్యత్సూచ్యం సూచయతి-తత్తదఖిలం క్రమేణస్పష్టయతి—

సూ. పూర్ణముగుణం బ్రహ్మనక్తి ॥ ౨౮ ॥

భా. పూర్ణం - స్వవికృతిభూత సంఖ్యావ్యాపకత్వేన తేత్రవృత్తి
తితయాస్వస్థిన్ తల్లాపకత్వేన చ పూర్ణసంజ్ఞానో బిందుః- అగుణం
నిర్గుణం సిస్పృక్షోదాసీనం బ్రహ్మనక్తి సూచయతి యథా బహ్మ
అగుణమక్రియంచాగ్రే తిష్ఠతి-తథాయం బిందురపి అగుణోఽక్రియశ్చ
తిష్ఠతి । అశస్త్రాణ్యన్నిర్గుణం బోధయతి.

సూ. తిన్వాన్యతోవృద్ధిహాసాభావస్సంఖ్యోత్పాదక తాచ
బ్రహ్మణో నిర్వికారకారణతాం॥౨౯॥

భా॥ తస్య-బిందోః ఇతరాంతరేః వృద్ధి హాసాభావః- స్వతో
హకే సంఖ్యాంకోత్పాదకతా చేతిద్వయం. బ్రహ్మణః వికారరాహిత్యే
నైవయాకారణతా స్వరూపానుపమధేన అన్యోత్పాదకతా తాం
వక్తి. బిందుర్ని నిర్వికారం సదేవసంఖ్యాముత్పాదయతి. తేన
సామ్యేన తస్యతత్సూచయతి.

సూ. బిందోస్స్వహారాదేనో దయశ్చాచ్ఛదనాచ్ఛబలోదయం॥

30

భా. బిందునాబిందుహరణా దేకాంకోదయః. అగ్రే) స్వాను
భవైకలగ్నస్వస్వజ్యోతిషః పరస్య బ్రహ్మణః స్వాభావిక పర్యాయ
ప్రాప్తో స్మేహాత్ యాబహిర్నిన్నతా - తయాయదస్త్యైకపాదికం స్వ
వైముఖ్యం. తదత్రే) ఛాదన ముచ్యతే. యత్కించి దనుభూతి వై
ముఖ్యస్యాపి ఛాదనత్వాత్ తావతోపి ఛాదనాత్ “తదైక్షత బ
హుస్యా” మిత్యుదేతిహిశబలం బ్రహ్మరూపం. “తి)సాదస్యామృతం
దీప్తి”తి త్రిసాదమాత్మస్థమేవవిద్యతే. ఏకపాదంతు బహిష్ఠం. తావ

తైవచక్రస్య సంభవః. ఏనం ఘోషనాచ్ఛబదాయం హారకృత
బిందు తిరోఘానాదేకాంకోత్పత్తి నాన్మాననుబోధయతి.

సూ. కర్మ సంఖ్యాయాః క్రియాంజీవస్య ॥ ౩౦

భా. సంఖ్యాయాః కర్మ - గుణనాదికర్మ - జీవస్య సంఖ్య
భేదం క్రియాం సుకృత దుష్కృతరూపం కర్మ బోధయతి.

సూ. తద్గుణహీనో తస్యాః ప్రవృత్తివివృత్తితాం ॥ ౩౧

భా. సంఖ్యాయాంగుణహీనో-తస్యా జీవక్రియాయాః ప్రవృత్తి
నివృత్తి రూపతాంవదితః! గుణేన ప్రవృత్తిరుచ్యతే! హీనో నివృత్తి
రుచ్యత ఇతి విభాగః.

సూ. ఫలంచ ఫలం ॥ ౩౩॥

భా. ఫలం - సంఖ్యకర్మణః ఫలంచ - జీవక్రియాయాః ఫలం
ఫలం సూచయతి.

సూ. హానేన హార్యస్య పూణే సమాప్తిర్విద్యయా

బ్రహ్మభూయం బ్రవీతి ॥ ౩౪॥

భా. హానకర్మణా హార్యసంఖ్యాయాః పూణేబిందా సమా-
ప్తయః - విద్యయాజ్ఞానేన జీవస్య - బ్రహ్మభూయం బ్రహ్మైక్యసిద్ధి
బ్రవీతి జ్ఞాపయతి

సూ. తస్మాత్సంఖ్యయైవం బ్రహ్మవిద్యాత్ ॥ ౩౫॥

భా. తస్మాదేనంపరమపురుషార్థ పర్యంతావేదకత్వాత్. ఏనం
ర్షికప్రకారేణపురుషయాదిశాచసంఖ్యాయాబ్రహ్మవిద్యాత్ జానీయ
త్ * అనయాదిశే త్యేతదుక్తంభవతి * ఏవమితి సాత్రస్థితే శా
ప్రేతం ప్రదర్శితమప్రదర్శితంచ వ్యంజక జాతం! అప్రదర్శిత వ
యాదిశేతి - సామాన్యత ఆవేదితం! తదపితావతా న విశిష్ట ప
పత్తిం ప్రాప్ను యాదిత్యవశ్యంపుణ్యే ప్రదర్శనీయమితి తదేతద్వ్య

ఒక జాతమిమా వివిహ్వక్తం భవతి. * ఏకస్య ఘాతాస్పర్శశబ్దస్య
 నిస్తమస్కతామభివ్యంజయతి * సంఖ్యాయాః ప్రసిద్ధమేవహి గుణ
 త్రియం - ధనగుణఘాతాఽతి - తథావితత్త్రైకాంస్య - ధనగుణో
 సంభవః అన్యథావ్యక్తితేః - ఘాతస్తు నసంభవతి - ప్రయోజ
 నాభావాత్. అయంచఘాతోగుణేషు తార్తీయః - యేనాయమేకాం
 క స్త్రోతీయ గుణాస్పృష్టః శేషగుణ పరిగ్రహమాత్రవ్యోతిత నిజవ్య
 క్తిరితరప్రకృతితయాతత్ప్రిద్ధి నిరుత్తందేదీవ్యతే - తేన తదీయ తార్తీ
 యగుణాస్పర్శఃఖల్వయం సత్వస్యజ్జోలేశాసు వేదమంతరేణ ఐశ్వర్యా
 రంభాసంభవాత్ తథాద్విగుణకృతైశ్వర్యైవత్వేనవక్తవ్య తద్గుణ
 పరిగ్రహమాత్రస్య - తతఏవ వ్యక్తిమతః ప్రపంచప్రకృతే శబ్దబుద్ధ్య
 బ్రహ్మణః స్వస్మిన్ సుతరాంతమసో వై ఫల్యాత్ తమోగుణాస్పర్శా
 భావ మభివ్యంజయతి. * త్రోతీయగుణసూన్యతా పాదనాత్సంఖ్యా
 యా ఏకాంకీభావస్తమోనాశా జ్ఞేవస్యగమయతీశ్వరీభావం * సం
 ఖ్యాయా స్త్రోతీయోగుణోఘాతః - తస్యసూన్యతా పాదనాత్
 శూన్యతాకరణాత్ కియత్త్యా అపిసంఖ్యాయా ఏకాంకీ
 భావ ఏకాంకతయా శిష్యమాణతా - అయంతమోనాశాత్ - సత్త్వా
 దిషు త్రోతీయగుణస్యతమనః - సాధనేన వినాశాత్. సాధకస్య-ఈశ్వరీ
 భావం పరమేశ్వర సాయాప్యాదిరూపం గమయతి - ద్యోతయతి -
 * ఏకాంకవ్యాప్తిరితవ్యాప్తిం గమయతి * పరాధా వధిసంఖ్యాయా
 మేకాంకయేవ సర్వజ్ఞో వ్యాప్యతిష్ఠతి - శతమేకాంకావసహితం-శత
 వ్యక్తిబోధకత్వాత్ ప్రతివ్యక్తి చైకైకస్మిన్నంకే సతిహ్యేకంతతం
 భవతి-ఏవమపి లాఘవాయ బహులాంకప్రతినధితయా సంకుచితాంక
 కల్పనం ప్రచరతీతినాత దేవైతత్. ఏవంసతి-నైమైకాంక వ్యాప్తిః
 “అంతర్బహిశ్చ తత్సర్వంవ్యాప్యనారాయణస్థిత ఇతి” శ్రితావీ
 శ్వరస్య వ్యాప్తింతోల్యతేజ్ఞాపయతి * ద్వ్యధయః ప్రధానాదీన్ *
 ద్వితీయాంకాదయోసవాంతాఽంకాః ప్రధానాదీనర్థాన్ బోధయంతి -
 ప్రధానం గుణసామ్యమాదిర్యేమాంతే ప్రధానాదయఃప్రకృతిమహ
 దహంకార పంచతన్మాత్రాణి - ప్రథమాంకేన స్వామిప్రకృతిసూతం
 శబ్దం బ్రహ్మబోధితమితి - తద్వితీయం గుణసామ్యంప్రధానం ద్వితీ

యాంకోబోధయతి- తృతీయోమహాంతంచతుర్థోఽసాంకార మిత
దిచ విజ్ఞేయం॥ అనేన శబలమారభ్యనవైవ ప్రకృతయస్సస్వస్య సం
తత్రప్రతీకతయా నవైవాంకాస్సంఖ్యాప్రకృతయఃకల్పితాయితీ- ర
స్యం విజ్ఞేయం॥ పర్యాప్త మేతావ దేవమేధావతాం-అనయాదితా
న్విష్య- అంకబీజరేఖాకోణ వృత్తాశ్చయతియా మచవిధేః గణ
లబ్ధైః రేతాదృశైరవైయపి ప్రకారైః జ్ఞాతవ్య మన్యనపి విదాంసంఖ్య
తు గణకాముముక్షవః॥ వేదాంతావగతం బ్రహ్మ అనయాచవిజ్ఞాన
పరిస్ఫుటంభవతీతి-తస్మాత్సంఖ్యయైవం బ్రహ్మవిద్యాదిత్యుప సంవ
తం॥

చరమసూత్రమహా—

సూ. బ్రహ్మవిశ్బ్రహ్మైవ భవతి బ్రహ్మైవ భవతి. ॥ ౩౬॥

భా. అభ్యాసశ్శాస్త్ర సమాప్త్యర్థః. యూపాయేనానేన సాంఖ్య
యో బ్రహ్మవేత్తీసః బ్రహ్మైవ భవతి బ్రహ్మభిన్నోభవతి. “
హ్మవేద బ్రహ్మైవ భవతీతి” యోగో

ఇతి కైవల్యసార్వభౌమ, సాంఖ్యచార్య,
సర్వతంత్రస్వతంత్ర

ఇత్యాద్యన్వర్థ విరుదావళి విరాజమాన

శ్రీరాజ్ఞీ నృసింహ మహర్షి చిత్ప్రణీతమ్

సాంఖ్యసూత్రభాష్యమ్

సంపూర్ణమ్

రాజ్ఞి నృసింహ మహాగ్ని చిద్విరచిత గ్రంథములు.

1. పరతత్వోపన్యాసము 1-0-0
భోధానంద భారతి మహాస్వామి విరచితము,
(శృంగేరి శ్రీ విఘ్నపాక్ష శ్రీ పీఠాధీశ్వరులు)
2. కాలమానోపసత్తి 1-0-0
జ్యోతిశ్శాస్త్ర విషయిక బ్రహ్మచూడాదికముల ఉపసత్తి.
3. చిత్సూర్యలోకము (సంస్కృత నాటకం) 2-0-0
4. తిథికల్పవల్లి 1-0-0
(పంచాంగరచ కుపకరించు గ్రంథము)
5. కరణ కౌస్తుభము
(జ్యోతిష సిద్ధాంత భాగసంబంధము- ఆముద్రితము)

రాజ్ఞి వేంకటాచలపతి ప్రసాదమహాగ్ని చిద్విరచితములు.

1. మంత్రశాస్త్ర గ్రంథములు ,,
3. శ్రీ చక్రప్రసాదము ,,
4. వేదాంత ప్రాసాదము (పూర్వభాగము భావ్యముక్తాఫలం) 5-0-0
(నృసింహ సాంఖ్యదర్శనం సహా)
5. ఉత్తరభాగము (ముద్రితే)
— ఆయుర్వేద గ్రంథములు : —
6. శబ్దప్రాసాదము వైద్యపదార్థములు తెలుపు, నిఘంటువు 6-25
7. శ్లోకతంత్రము (సుశ్రుతకృతం టీకతోసహా) 3-00
8. చరకము (ఇంద్రియస్థానము టీకతో) 1-25
9. సాంఖ్య కారికలు ఈశ్వరకృష్ణ విరచితం టీకతోసహా) 0-75
10. ఆయుర్వేద తత్త్వవివేకం (పూర్వభాగం) 2-50
(రెండవభాగం) అముద్రితం.
11. రసేంద్రముగళం (నాగార్జున కృతం టీకతోసహా) 2-25
12. కక్షపుట తంత్రం నాగార్జున కృతం టీకతోసహా. 1-50
(దీనిని దివ్యోపధి లక్షణములు కలవు. సోమదేవకృత తంత్రమునంది)

భాషా పరిపా - సారస్వత విభాగద,
చి॥ సుమరుపాటి వేంకటరమణశర్మణా,
విత్తద్గ్రంథముద్రాకారే సర్వతా సహకృత వితిముముడే.
ఇతి, (సం) రా. వెం. ప). చై నులు.

